

திருகோணமலை மாவட்ட கிராமியப் பாடல்கள்

கலாபூசணம், கேணிப்பித்தன்
ச. அருளானந்தம் B.A.M.Lit, D.A.PhD. SLEAS

திருகோணமலை மாலுட கிராமியப் பாடல்கள் (Collection of Folk Songs)

தொகுப்பு:

கலாநாயகம்

கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம் B.A.M.Lit,D.A.PhD.SLEAS

வெளியீடு

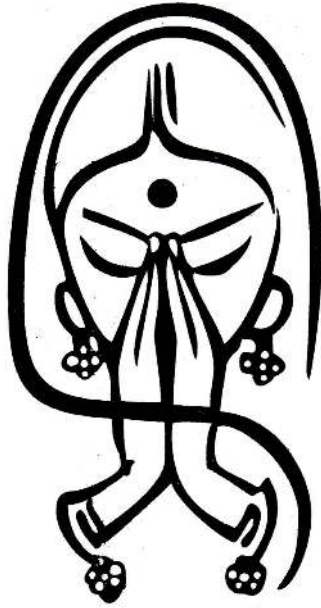

AB Creator & Publishers
Wellawatha, Colombo - 06,
Sri Lanka.

நூல் விபரக் குறிப்பு

நூலின் பெயர்	:	திருகோணமலை மாவட்ட கிராமியப் பாடல்கள்
ஆசிரியர்	:	ச. அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்)
வகை	:	கிராமிய ஆய்வு இலக்கியம்.
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
அட்டைப் படம்	:	அ.அ. அருள்சலக்ஷிகா
படங்கள்	:	ச.அ. அருள்பாஸ்கரன்.
முதற்பதிப்பு	:	30.01.2013
எழுத்துரு	:	அருள் வெளியீட்டகம் 37/7, மத்திய வீதி, உவரமலை, திருகோணமலை, இலங்கை தொலைபேசி இல: 026-2221507.
வெளியீடு	:	AB Creator & Publishers Station Road, Colombo - 06 Tel : 011-2055085
விற்பனையாளர்கள்	:	லங்கா புத்தகசாலை. (தனியார்) வரையறுக்கப்பட்டது F.L. 1.14. டயஸ் பிளேஸ். குணசிங்கபுர, கொழும்பு -12. தொ.பே. இல: 011- 2341942
ISBN	:	
விலை	:	இலங்கையில் - 200.00 ஏனையநாடுகளில் - US\$ 5.00

இந்நூலின் பல பாடல்களை அன்று சொல்லிதந்த எனது
அம்மப்பா அமரர். ந. பெரியதம்பி, அக்கா தில்லையம்மா,
மற்றும் கணேசன், ஆலையூரன், மூதறிஞர்
த. அம்பலவாணர், றசாக்நானா, ஆகியோரை நினைவு
கூர்ந்து சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

-ஆசிரியர்.

அணிந்துரை.....

கலாநிதி. அகலாங்கன்

அணி என்ற சொல்லுக்கு கழகத் தமிழ் அகராதி அணிகலம், அலங்காரம், அழகு, பெருமை, முதலான பொருள்களைத் தருகிறது. அணிகலம் என்பதை இன்று ஆபரணம் என்கிறோம்.

இதனால் அணிந்துரை என்பதை நூலுக்கு ஆபரணமாக விளங்கி அலங்கரித்து அழகும், பெருமையும் சேர்க்கவேண்டும் என்பது அறிஞர் கருத்து.

நூலின் பெருமையை மட்டுமன்றி, நூலாசிரியரின் பெருமையையும் எடுத்துக்காட்டி, நூலுக்கு அழகு சேர்ப்பது அணிந்துரை எழுதுபவரின் கடமையாகின்றது.

‘திருகோணமலை மாவட்ட கிராமியப் பாடல்கள்’ என்ற இந்த நூலுக்கோ அல்லது இந்நூலை ஆக்கியிருக்கின்ற கவிஞர் எழுத்தாளர் கலாநிதி கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம் அவர்களுக்கோ யாரும் அணிந்துரையால் அழகு சேர்க்க முடியாது.

கந்தப்புராணத்தில் தெய்வயானை அம்மன் திருமணப் படலத்தில் தெய்வயானை அம்மனாகிய மணப்பெண்ணுக்கு அலங்காரம் செய்கிறார்கள். அவரது பல்வேறு அழகிய உறுப்புக்களிலேயும் பல்வேறு அழகிய ஆபரணங்களைப் பூட்டி இயற்கை அழகை மறைத்து, செயற்கை அழகை ஊட்டுகிறார்கள்.

அந்த ஆபரண அலங்காரம் அவரை அழகு படுத்தவில்லையாம். அவரது உடலிலுள்ள இயற்கையான பிரகாசத்திற்கும், அழகிற்கும், செயற்கை அலங்காரம் தடையாக இருந்து அழகைக் குறைத்து விட்டதாம். அதனால் ஆபரணங்கள் மூலம் அலங்காரம் செய்து அழகூட்ட முனைந்த அப்பெண்களைப் பேதையர் (அறிவிலிகள்) என்பது சாலப் பொருந்தும் என்கிறார் கந்தப்புராணம் பாடிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர்.

தெய்வயானை அம்மனை அலங்காரங்களினால் அழகுபடுத்த முடியாது. அது தேவையற்றது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இருப்பினும் மணப்பெண்ணை அலங்கரிப்பது ஒரு சம்பிரதாயம் என்றவகையில் அப்பெண்கள் அலங்கரித்தார்கள். ஆசையினால் அலங்கரித்தார்கள். அதே போன்றுதான் எனது இந்த முயற்சி. இந்த நூலுக்கு இவ் அணிந்துரை ஒரு குங்குமப் பொட்டாக இல்லாது போனாலும், ஒரு திருஷ்டிப் பொட்டாகவாவது ஆகட்டுமே என்ற துணிச்சலில் அணிந்துரை எழுதத் துணிந்தேன்.

வில்லிபுத்தூராரின் வில்லிபாரத நூலுக்கு அவர் மகன் வரந்தருவான் சாற்றுக்கவி வழங்கியதுபோல, இந்நூலுக்கு நான் அணிந்துரை வழங்குகிறேன். வயதையும் பாசத்தையும் மட்டுமே இங்கு ஒப்பிடுகிறேன்.

இந்நூலாசிரியர் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டவர். அதனால் ஈழத்தில் அதிசூடிய நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டவர் இவராகவே இருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

சிறுவர் இலக்கிம், சிறுகதை, கவிதை நாவல், கட்டுரை எனப்பட துறைகளிலும் பிரகாசிக்கும் இவர் நாடகாசிரியர், பேச்சாளர், ஆய்வாளர் என்ற வகையிலும் எண்ணத்தக்க சாதனையாளர் என்பது மிகைக் கூற்றல்ல.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் எழுத்தாளர்களில் அதிகுடிய தடவைகள் (நான்கு தடவைகள்) தேசிய சாகித்திய மண்டல விருதினைத் தன் நூல்களுக்காகப் பெற்றவர் இவர்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண, கிழக்கு மாகாண இலக்கிய நூற்பரிசுகளைப் பல தடவைகள் பெற்றவர். யாழ் இலக்கிய வட்ட - இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருதைத் தனது படைப்புக்களுக்காகப் பலதடவைகள் பெற்றவர்.

சிறுகதைப் போட்டிகளில் பல தடவைகள் முதற்பரிசு உட்படப் பல பரிசுகளையும் பெற்றவர். நாடறிந்த நல்ல எழுத்தாளர். நல்ல கல்விமான், உயர் பதவி வகித்தவர். இவற்றைவிட ஒரு நல்ல மனிதர், நல்ல கலைஞர் என்பதே இவருக்குப் பெருமை சேர்ப்பவை என நினைக்கிறேன்.

மத்திய அரசின் கலாபூஷணம், வடக்குக் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது, வவுனியா நண்பர்கள் வட்டத்தின் 'சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்' விருது முதலான பல விருதுகளைப் பெற்றவர் இவர்.

அதனால் இவருக்கு இவ்வணிந்துரை எந்த வகையில் அணிசேர்க்கவும் முடியவில்லை. இவரின் பாராட்டத்தக்க பெருமுயற்சி இந்நாட்டார் பாடல் நூல் வெளியீடு எனலாம்.

இந்நூலில் திருகோணமலை மாவட்ட கிராமியப்பாடல்களும், அவை பற்றிய விபரமான குறிப்புகளும், இவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவைகளே இந்நூலை அணிசெய்ய அளவுக்கதியமாகவே போதுமானவை. அதனால் நூலுக்கும் எனது அணிந்துரை அணிசெய்யாது என்றே நினைக்கின்றேன்.

இருப்பினும் தெய்வயானை அம்மனுக்கு அழகூட்ட முயன்ற பேதையர் போல நானும் முயல்கிறேன். கம்பனின் தமிழில் சொன்னால் "ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன்".

நாட்டார் பாடல்கள்.....

'நாட்டார்' என்ற சொல் நகருக்கு வெளியே வாழ்பவர்களைக் குறிக்கிறது. நாட்டார் பாடிய பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் எனப்படுகின்றன. நாட்டார் எனப்படுவோர் படிக்காதவர்களாக - பாமரர்களாக இருந்த காரணத்தினால் அவர்களது பாடல்களைப் பாமரப் பாடல்கள் என்னும் வழக்கமும் உண்டு. இந்நூலாசிரியர் கிராமியப் பாடல்கள் எனப் பெயரிட்டுள்ளார். இது பண்புசார் அடிப்படையில் அமைந்தது.

எந்த மொழியிலும் நாட்டார் பாடல்களே கவிதை இலக்கியத்தின் தொடக்கம் என்றும், உயிரென்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

எமது சங்க இலக்கியப் பாடல்களை நாட்டார் பாடல்வகையைச் சேர்ந்தது என்கிறார் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி. இது ஆய்வாளர்களுக்கு உரிய பிரச்சினை. உள்ளத்தில் எழுகின்ற உணர்ச்சிகளின் உந்துதலால் வெளிப்படுகின்ற பாடல்கள்தான் நாட்டார் பாடல்கள்.

பேச்சு வழக்குச் சொற்களும், இயற்கையோடு பொருந்திய எளிய உவமைகளும், உருவகங்களும், மறைபொருள் மூலம் வெளிப்படுத்தலும், கிராமியப் பண்பாட்டுக் கோலங்களும், இவ்வகைப் பாடல்களின் சிறப்புக்கு உயிர்நாடிகளாக அமைகின்றன.

நாட்டார் பாடல்களில் மிக மிக அற்புதமானவை என்னைப் பொறுத்தவரை காற்பாடல்கள், ஒப்பாரிப்பாடல்கள் என்பவற்றிற்கு அடுத்து சிறப்பையே தாலாட்டுப் பாடல்களில் நான் காண்கின்றேன்.

“தாய் பாடும் பாட்டுத்தானே தாலாட்டுப் பாட்டு” இருப்பினும் பாடல்கள் பாடுவதுண்டு. குழந்தையை நித்திரையாக்குவதற்காக அவரிடமும் உணர்ச்சியினால் தான் தாலாட்டுப் பிறக்கின்றன. ஏனெனில் தொடங்கும்போது ஆராரோ, ஆரிரரோ என அர்த்தமற்ற அசைச் சொற்களையே (ஓசைக்குரியவை) தாலாட்டில் பாடுகிறார்.

ஆரிரரோ என்பதை ஆரிவரோ (யார் இவரோ என்பதன் கிராமிய வடிவம் ஆர் இவரோ - ஆரிவரோ) என தத்துவ விளக்கம் கொடுத்துப் பாடுவது பொருந்தாது. (ஆர் என்பது இலக்கணப் போலி)

நாதஸ்வரக் கலைஞன் நாதஸ்வரம் ஊதத்தொடங்கு முன் பீ.பீ என ஊதிப் பார்ப்பதையும், மேடைப் பாடகன், தொண்டையைச் சரிசெய்வதற்கும், சுருதி சேர்ப்பதற்கும், இராகம் இழுத்துப் பார்ப்பதையும் போன்றதே ‘ஆராரோ ஆரிரரோ’ எனத் தொடங்குவது. ‘ஆராரோ ஆரிரரோ என இராகம் பாடத் தொடங்கிய பின்தான் உண்மையான உணர்ச்சி தோன்ற வார்த்தைகளை இராகத்திற்குள் கொண்டு வருகிறாள் தாய்.

‘தாலே தாலேலோ’ என இராகம் இசைத்துப் பாடத்தொடங்கும் பாடல்களே மிகப் பழமையான தாலாட்டுப் பாடல்களாக இருந்திருக்கலாம். தாலே எனத் தொடங்கி தொட்டிலை ஆட்டிப் பாடுவதால் தாலாட்டு ஆகியிருக்கலாம். நீரினாலே குளிப்பாட்டுவதை நீராட்டு என்பதுபோல் தாலு (நாக்கு) வினாலே நித்திரையாக்குவதை தாலாட்டு என்றிருக்கலாம்.

ஒப்பாரி என்பது ஒப்புக்குப் பாடப்படும் பாடல்கள். இறந்தவரைப் பற்றிய கவலையில் இருப்பவரின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை இன்னொருவர் அல்லது பலர் கூடிப்பாடுவது ஒப்பாரிப் பாடல்கள் ‘ஆரி’ என்பது பாட்டைக் குறித்த சொல். ஆரித்தல் என்பதற்குக் கழகத் தமிழ் அகராதி ஒலித்தல் என்று பொருள் தருகிறது. ஆரிவம் என்பதற்கு ஒலி, சத்தம், அரவம், தொனி என்ற பொருள்களையும், ஆரிடர் என்பதற்கு மிகுந்த துன்பம் என்ற பொருளையும், கழகத் தமிழ் அகராதி தருகிறது. இந்த வகையில் ‘ஆரி’ என்பது மிகுந்த துயரோடு பொருந்திய பாடல் என்ற வகையில் பொருள் கொள்ள வாய்ப்பிருக்கின்றது.

துயரத்தின் எல்லையில் இருக்கும் ஒருவருக்கு பாடுவதற்கு வார்த்தைகள் வரா. ஏனெனில் வார்த்தைகள் ஒரு உணர்ச்சி மட்டத்திற்கு மேலே வெளிவராமல் பயனற்றுப் போய்விடுகின்றன. வெறும் சத்தம் அல்லது மௌனம்தான் உணர்ச்சியின் உச்சகட்ட வெளிப்பாடாகும். இது சோகத்திற்கும் பொருந்தும், மகிழ்ச்சிக்கும் பொருந்தும்.

அதனால் ஒப்பாரியை உண்மை உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு அடங்கி, வார்த்தைகளுக்குள் உணர்ச்சியைக் கொட்டக்கூடிய நிலை வந்தபின் உண்மைத் துயராகிப் பாடுகின்ற பாடல்கள் அற்புதமானவை. உள்ளத்தை நெகிழச் செய்து, உள்ளத்துக்குள்ளே கண்ணீரைப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்பவை.

அத்தகைய பாடல்கள் சில இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை ஒப்பாரிப் பாடல்களல்ல. தாமே பாடிய பாடல்கள், இருப்பினும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்றே வழங்குகின்றன. இவ்வகைப் பாடல்களுக்கு வேறு பெயர்கள் இல்லை.

தாற்பாடல்கள்தான் இலக்கியச்சுவை என்ற வகையில் நாட்டார் பாடல்களின் உச்சம் எனலாம். தமிழ் இலக்கிய மரபில் அகத்திணைப் பாடல்களே அதிகம் சிறப்புப் பெற்றவை என்பதையும் நினைவில் கொள்ளலாம்.

‘சில்லொன்று பூத்த சிறுநெருஞ்சிக் காட்டினிலே நில்லொன்று கூறி நிறுத்தி வழிபோனரே’ என்ற நாட்டார் பாடல் வரிகளுக்கு நிகரான வரிகளைக் கம்பனிடமும் காணமுடியாது. தலைவன் தலைவியைத் தவிக்கவிட்டு விட்டுச் சென்றுவிட்டான். தனித்தளவாக, தவித்தவளாக அடுத்துச் செய்ய வேண்டிய செயலை அறியாதவளாக, செய்ய முடியாதவளாக இருக்கின்ற தன் அவல நிலையை அப்பெண் பாடுவதாக அமைந்த பாடல்தான் மேற்குறித்த பாடல்.

நெருஞ்சி முள் குத்தும், சில் என்று பூத்த சிறு நெருஞ்சிக் காட்டில் நிற்கின்ற ஒருத்தி கால்தூக்கி வைக்கவும் முடியாது. அப்படியே நிற்கவும் முடியாது.

காலோ வெறுங்கால், மிகவும் மென்மையான, மிருதுவான கால் ‘பஞ்சிலே தான் நடக்கப்போகிறாய்’ என்று சொன்னாலே அதைக் கேட்ட அவளின் பாதங்கள் நொந்து சிவந்துவிடும் தன்மை படைத்தவை. ‘பஞ்செனச் சிவக்கும் மெல்லடிப் பாவை’.

இந்த விளக்கத்தோடு அந்த நாட்டார் பாடலை ரசிக்க முயலுங்கள். விரிந்து விளக்கின் அது மிக நீளும். அதற்கு இங்கே இடமில்லை. கற்பனை வானில் சிறகடித்துப் பறந்து ரசித்து மகிழுங்கள். இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள பாடல்கள் சிலவற்றின் சிறப்புக்களை இனிப்பார்ப்போம்.

வாழ்த்துப் பாடல்கள்.....

கிண்ணியிலே போட்ட சோற்றைக்

கிள்ளித் தின்னப் பிள்ளை இல்லை

ஊருக்குப் போகையிலே

உடன் வரவே பிள்ளையில்லை

படுக்கையிலே நான் கிடந்தால்
பார்ப்பதற்குப் பிள்ளையில்லை
பாடையிலே நான் கிடக்க
பார்த்து அழப் பிள்ளையில்லை

என்ற ஒரு பிள்ளையில்லாத் தாயின் வருத்தப் பாடல் 'உடனிருந்து கொஞ்சுவதற்கு ஒரு குஞ்சு இல்லையப்பா' எனச் சோக கீதமாக ஒலிக்கிறது. இதே போன்ற ஒரு பாடலை திரையிசையில் கேட்டிருக்கிறேன். நாட்டார் பாடல் அடிப்படையில் அமைந்த அப்பாடலின், சில வரிகள் இவை:

'இல்லாத பிள்ளைக்கு நான்
என்ன சொல்லித் தாலாட்ட
எத்தனையோ பெயரிருந்தும்
என்ன பெயர் நான் சூட்ட'

'கறிக்குடைக்கும் தேய்காயைக்
கையேந்தப் பிள்ளையில்லை.
மழை பெய்த முற்றத்திலே
மண்ணையைப் பிள்ளையில்லை
மாக்கோலம் தனைக் கலைக்க
மகவொன்று எனக்கு இல்லை'

இந்தப் பாடல்களிலுமுள்ள ஒத்த தன்மையை உணரக் கூடியதாக இருக்கிறதல்லவா?

குழந்தை வாழ்த்துப் பாடலில் 'கோச்சி', 'கொப்பர்', 'கொம்மான்' முதலான சொற்கள் எமது பழந்தமிழில் உறவுப் பெயர்கள் தன்மை. முன்னிலை படர்க்கை என மூவிடங்களிலும் மூன்று விதங்களாக அமையும்.

எந்தை, நுந்தை, தந்தை, எம்பி, நும்பி, தம்பி, யாய், ஞாய், தாய், எங்கை, நூங்கை, தங்கை என்பன முற்காலத்தில் பயன்பட்டன. இன்று அவ்வழக்கு இல்லை. இருப்பினும் ஆச்சி, கோச்சி, அப்பர், கொப்பர், அப்பு, கொப்பு, அப்புச்சி, கொப்புச்சி, ஆத்தை, கோத்தை, அம்மான், கொம்மான் முதலான சொற்கள் கிராமிய வழக்கிலுண்டு. இவை மண்வாசனைச் சொற்களாக விளங்குகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்.....

தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தையை அழைக்கும் அழகே தனியழகு. 'பேரார் குலக்கொழுந்தே!' 'பெருமானே!', 'சீரார் பகங்கினியே!', 'தெவிட்டாத தேனமுதே!', 'முத்தே!', 'பவளமே!', 'முக்கனியே!', 'சக்கரையே!', 'கொத்து மரிக்கொழுந்தே!', 'என் கோமளமே!', 'மாமன் கைச்சிலம்பே!', 'மச்சினிமார் கைச்சிலம்பே!', 'பாட்டனார் கொண்டைக்கேற்ற வாடா மருக்கொழுந்தே!', 'நவரத்தினமே!', 'மரகதமே!' 'ஆண்பனையின் நுங்கே!', 'அணில் கோதா மாம்பழமே!', 'கொட்டி வைத்த முத்தே!', 'என் குவிந்த நவரத்தினமே!', 'கட்டிப் பகம்பொன்னே!', 'முத்தானே முத்தே!', 'முதுகடலின் ஆனிமுத்தே!', 'சங்கீன்ற முத்தே!', 'சாதிமுத்தே!', 'கண்மணியே!', 'சீதேவி!', 'மானே!', 'மருக்கொழுந்தே!' 'மாங்குயிலே!' என இத்தனை விதமாக உருவகித்து மகிழ்கிறாள்.

'முத்தான முத்தல்லவவோ! முதிர்ந்து வந்த முத்தல்லவவோ! கட்டான மலரல்லவவோ!' என்ற கவியரசு கண்ணதாசனின் பாடலையும், 'மண்ணில் நிலவே! என் மடியில் பூத்த மலரே!' என்ற புலவர் புலமைப்பித்தனின் பாடலையும் நினைவில் எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

தன் பிள்ளையை மாசிப் பிறையோ? நீ வைகாசி மாங்கனியோ? தேசப்பிறையோ? நீ தெவிட்டாத மாங்கனியோ? எனச் சந்தேகித்துக் கேட்பதுபோலக் கூறுவது எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது.

இங்குள்ள தாலாட்டுப் பாடல் தமிழ் முஸ்லிம் நல்லுறவின் சின்னமாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். முஸ்லிம் தாயின் தாலாட்டில், மாமா, வாப்பா, மாமி, சாச்சா, ஆச்சி, அம்மான், சாச்சி, மச்சினி என உறவுப் பெயர்கள் மாறி மாறி வருவதைக் காணலாம்.

முத்தாக நீயொருத்தன் என்ற தலைப்பிலான பாடலில் பிள்ளையின் தந்தையின் பெருமையையும், தாய் பாடிக்காட்டும் அழகு தனியழகு.

"பட்டெடுப்பார் உங்களையன் - என்கண்ணே

பணங் கொடுப்பான் உன் மாமன்"

'முத்தெடுப்பார் உங்களையன் - என் கண்ணே

முடிச்சவிழ்ப்பான் உன் மாமன்"

'தூரத்துக் கோயிலுக்குத் தூண்டமணி விளக்கேற்றுவிப்பார்
காதத்துக் கோயிலுக்குக் காணிக்கை போடுவிப்பார்'

'குளிக்கக் குளம் வெட்டி கும்பிடக் கோயில்கட்டி

படுக்க மடம் கட்டுவிப்பார் பாக்கியவான் உங்களப்பா'

பிள்ளைகளுக்கு இப்படியெல்லாம் சொல்லி வளர்த்தால்தான் பிள்ளை உருப்படும். மனைவிக்குக் கணவன்மேல் மதிப்பில்லாமல் போனால் பிள்ளைக்குத் தந்தைமேல் மதிப்பில்லாமல் போய்விடும்.

சாய்ந்தாடம்மா பாடலில் சாயக் குயிலே! தாமரைப் பூவே! தங்க மயிலே! சோலைக் குயிலே! சுந்தரத் தேரே! பாளைச் சிரிப்பே! பங்கய மலரே! பச்சைக் கிளியே! பவளக்கொடியே! குத்து விளக்கே! கோயில் புறாவே! கண்ணே! மணியே! கற்பக தருவே! கண்டே! (கற்கண்டு) தேனே! கனியே! பாலே! சாய மயிலே! அழகு மயிலே! கன்னல் தேரே! கட்டிக் கரும்பே! என எத்தனைவிதமாக உருவகித்துக் குழந்தையை அழைக்கின்றாள் தாய், அன்பு மிகு அப்படியெல்லாம் அழைக்க வைக்கிறது.

பிள்ளை நடத்தல் என்ற பாடலில் 'பெண்டில்' என்ற சொல் வருகிறது. மனைவியை யாழ்ப்பாணத்தில் 'பெண்டில்' என்பர். வன்னியில் 'பொண்டில்' என்பர். கிழக்கில் திருகோணமலையில் இரு வழக்கு உள்ளன. இப்பாடல் வன்னியிலும் உண்டு. 'பெட்ட', 'பெடியன்' யாழ் வழக்கு 'பொட்ட', 'பொடியன்' வன்னி வழக்கு.

தொழிற் பாடல்கள்.....

அருவி வெட்டுப் பாடல், அறுவடைப் பாடல், சூடுவைத்தல், உப்பட்டி எடுத்தல், சூட்டிக்கும் பாடல், பொலி தூற்றும் பாடல், பொலியளத்தல், முதலான விவசாயப் பாடல்கள் மிக மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தவை. ஏனெனில் இப்பொழுது அருவி வெட்டி நெல்லை இயந்திரமே தந்துவிடுகிறது. எங்கள் விவசாயத் தொழில் இப்படி ஒரு காலத்தில் நடைபெற்றது என்பதற்கு இப்பாடல்களே சான்றுகளாகப் போகின்றன.

எருது மாடுகள் சம்பந்தமாக வரும் பாடல்களும் எதிர்காலச் சந்ததிக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளாகின்றன. மீனவர் பாடல்கள் என்ற வகையில் மீன்பிடித்தலோடு தொடர்பான பாடல்கள், வலைப்பாட்டு, தோணிப்பாட்டு, மீன்பிடிப்பாடல், அம்பாப் பாட்டு, சந்தனப் பொட்டழகா என்ற தலைப்பிலான பாட்டுக்கள் இத்தொகுப்பில் இடம் பிடித்துள்ளன.

கடலில் சென்று மீன்பிடிக்கும் தொழில் ஆபத்தான தொழில் என்பதால், மீனவர் பாடல்களில் தத்துவ மனம், மண் மணத்தோடு போட்டி போடுகின்றது. கப்பல் பாட்டு இதற்கு உதாரணம்: அப்பாடலில் வரும் பின்வரும் வரிகள் தத்துவ வரிகள்

‘அஞ்செழுத்தைக் கட்டிச் சரக்காக ஏற்றி

ஐம்புலன் தன்னிலே சுக்கான நிறுத்தி

நெஞ்சு கடாச்சத்தால் சீரைப்பாய் தூக்கி

நிமலனுடைய திருவருளை நெஞ்சில் நினைத்து’

என வருவதைக் கவனிக்கலாம்.

‘சந்தனப் பொட்டுக்காரா’ என்ற பாடல் டாக்டர் நவநீத கிருஷ்ணன் தம்பதிகளுக்குப் புகழ் சேர்த்த அருமையான பாடல். சில மாற்றங்களை இங்கு காண்கிறேன்.

இப்பாடல் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய இரங்கல் பாடல் வகையைச் சேர்ந்த காதற்பாடல். இசையோடு பாட, கேட்க இதயத்துக்கு இன்பம் அளிக்கும் பாடல்.

காதற் பாடல்கள்.....

உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, உவமை, இறைச்சிப்பொருள் என்று சொல்லப்படுகின்ற சங்க காலத்து அகத்திணைப் பாடல்களில் உள்ள சிறப்புகளுக்குச் சற்றும் குறைபாத வண்ணமாக நாட்டார் பாடல்களில் காதற்பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

யாப்பறிந்த புலவனிலும் பார்க்கச் சிறப்பாகப் பாபுனைந்து பாடும் நாட்டார் பாமரக் கவிஞர்கள் பலர் நம்மிடையே இருந்திருக்கிறார்கள்.

இங்குள்ள காதற்பாட்டு, காதலன் கூற்றாக வருகின்ற ஒரு பாட்டு. அப்பாடலில் காதலன் தன் காதலியை ‘ஆரம்விழுந்த கிளி’ ‘வாழைப்பழம்’ ‘வலது கையில் சக்கரை’ ‘எலம் கராம்பு’ ‘மனம் நிறைந்த மாம்பழம்’ ‘சாமி படைத்துத் தந்த நவரெத்தினம்’ ‘அன்புக் களஞ்சியம்’ ‘அழகொழுகும் சித்திரம்’ ‘இன்பக்கிளி’ ‘ஆசைக்கிளி’ ‘சித்திரப் பொன்’ ‘சீதேவி’ ‘மாடப்புறா’ என்ற திருமலைத் தேனே’ ‘பைங்கிளி’ ‘சாவாற்றுப் பைங்கிளி’ ‘கோவண்ணச் சித்திரம்’ ‘சந்தன மரச் சிலையழகு’ ‘இறவடிச் சேனை எங்கும் இருக்குமந்த கொப்பான் தேன்’ ‘சுங்கான்குழி நங்கனம்’ ‘பாலைப்பழம் பசங்கிளி’ ‘கொடிமுல்லைப் பூச்சரம்’ ‘மச்சகன்னி மேனகை’ ‘தங்க நிலவு’ தொங்கும் நிலாப்பிறை’ ‘நீலவண்டு’ ‘வட்டுக் கருப்பட்டி’ வாசமுள்ள சுண்ணாம்பு’ ‘வண்ண நிலவழகி’ என்றெல்லாம் உருவகிக்கின்றான்.

இத்தகைய இயற்கையொடு பொருந்திய உருவகங்களை நாட்டார் இலக்கியத்திலன்றி வேறெங்கும் காணமுடியாது. இப்பாடல் திருகோணமலைக் கிராமியப் பாடல் என்பதற்குச் சான்றாக திருகோணமலைக் கிராமங்களின் பெயர்கள் சில குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

‘திருமலைத் தேனே’ என உருவகித்து அழைப்பதும். பட்டியனூற்றுக் குளம், சாவாற்றுப் பைங்கிளியே’ இறவடிச்சேனை, சுங்கான் குழி, முதலான சொற்பிரயோகங்களும் கவனிக்கத் தக்கன.

காதலனின் கூற்றுக்குக் காதலி பதில் சொல்வதாக அமைந்த அடுத்த பாடல் இன்னும் அற்புதமானது.

‘கடப்படியில் வந்து நிண்டு

காளை கனைக்கும் மென்டால்

எங்கிருந்த போதும் நாகு

எழுந்து வர மாட்டாதே?

இதேபோல் தூதர்ப் பாடல்கள் என்ற வகையில் வருகின்ற பாடலில் தன்னை 'நாகு' என்றும் தன் காதலனைக் 'கிளி' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு 'பூவரசங்கன்னி ஒண்டு. பூமலர்ந்து நிக்ருதெண்டு' சொல்லி விடும்படி கேட்பதும் இரசனைக் குரியது.

'மல்லிகை பூத்திருக்கு
வாச மலர் விரிஞ்சிருக்கு
அல்லி மணம் வீசுதெண்டு
ஆரவர்க்குச் சொல்லுவாரோ'?

'கன்னி நாகு தனிமையிலே
கதறுதெண்டு சொல்லிடுங்க'

'அரும்பொன்று மொட்டாகி
அலரும் நேரம் வந்தாச்சு
அருமையான எந்தன் மச்சான்
அறியாரோ என் விசயம்'?

என்ற பாடல் வரிகள் கிராமியப் பாடல்களின் தரத்தை உயர்த்தி நிற்பன. தீனேரி, திடல்சேனை, சாந்தாப்பணிக்கன், வானாறு, வண்ணான்வயல்வெட்டை, கண்டல்காடு, பொன்னாங்கேணி, முதலான ஊர்பெயர்கள் இப்பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

காதற்பாடல்கள் பற்றி விரிவாக விளக்க இது இடமில்லை. வாசகர்களின் இரசனைக்காக சிலவற்றை மட்டும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்.....

ஒப்பாரிப்பாடல்கள் என்ற வகையில் கணவனை இழந்த மனைவியின் சோகப் பாடலாக வரும் 'என் மன்னவனார் போனவழி' என்று தொடங்கும் பாடல் நெஞ்சை உருகவைக்கும் பாடல். ஒப்பாரி தரும் சோகம், இத்தொகுப்பின் இறுதியில் வந்து கவலையை ஊட்ட, ஒப்பாரியில் நகைச் சுவையோடு முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

பல்வகைப் பாடல்கள்.....

கொடும்பாவிகள் இருந்தால் மழை பெய்யாது. நல்லவர்கள் இருந்தால்தான் மழைபெய்யும் என்ற நம்பிக்கையில் அமைந்தது கொடும்பாவிப் பாடல். இப்பொழுது கொடும்பாவி வேறு காரணங்களுக்காகவும் எரிக்கப்படுகிறது. பரிகாசப் பாடல்கள் ரசித்தத் தக்கவை. அக்காண்டிப் பாடல் அற்புதம்.

தனது ஒலிமூலம் ஆட்கள் வருவதை உணர்த்தும் குருவி ஆள்காட்டி. இது இலக்கணப்படி ஆட்காட்டி எனப்படும். கிராமிய வழக்கில் ஆக்காட்டியாகி, 'ஆக்காண்டி' ஆகிவிட்டது. ஆக்காண்டியின் துயரம் ஈழத் தமிழரின் துயரம். ஆக்காண்டி அழுத கண்ணீர் நாம் அழுத கண்ணீர்.

மலையக நாட்டார் பாடல்கள் இடம் பெயர்ந்தும் எண்ணிப்பார்க்கும் சோகம். விளையாட்டுப் பாடல்கள் மற்றும் பலவகைப் பாடல்களும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நிறைவுரை.....

தமிழகத்தில் பலர் நாட்டார் பாடல்களைத் தேடிச் சேகரித்து நூல்வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கதவர்.

ஈழத்தில் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் நாட்டார் பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்தார். வன்னிவள நாட்டார் பாடல்களை மெட்ராஸ்மெயில் தொகுத்தார். மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களை வித்துவான் F.X.C நடராஜா தொகுத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து வித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ. கந்தையா தொகுத்தார். இவர்களைவிட வேறு பலரும் தேடித் தொகுத்து நூலாக்கி வருகின்றனர்.

தமிழ்த்திரை இசையில் இளையராஜா நாட்டார் பாடல்களில் பலவற்றுக்கு இசை உயிர் கொடுத்து உலாவர விட்டார். டாக்டர் நவந்தகிருஷ்ணன் தம்பதிகள், புஸ்பவனம் குப்புசாமி தம்பதியினர் நாட்டார் பாடல்களைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

இந்த வகையில் கலாநிதி கேணிப்பித்தன். ச. அருளானந்தம் அவர்களின் இந்த முயற்சி வியந்து போற்றத் தக்கது. அவர் இந்த நூலில் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் மிகவும் தரமானவை.

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள நாட்டார் பாடல்களில் சில பாடபேதங்களோடு வேறு பிரதேசங்களிலும் உள்ளன. அச்சுக்கும், மேடைக்கும் வந்து செந்தமிழ் வழக்குப் பெற்றவை பல. அவற்றை ஆசிரியரே குறிப்பிட்டுள்ளார். வன்னிவள நாட்டிலும் பத்தாண்டுகள் சேவை செய்தவர். வன்னிவள நாட்டின் கிராமங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு நன்கு தெரியும்.

நாட்டார் பாடல்கள் நம் சொத்துக்கள். இன்னும் நிறைய எழுத ஆசை. இருப்பினும் நிறுத்தி இந்நூலசிரியரை வாழ்த்திப் போற்றி நிறைவு செய்கிறேன்.

நன்றியுடன்
அகலாங்கன்.

90, திருநாவற்குளம்,
வவுனியா

நமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை இட்டுச் சிந்திக்கும் போது வியப்பாக இருக்கிறது. சங்ககாலத்துக்கு முன்னரும் மக்கள் வாழ்ந்துதானே இருக்க வேண்டும். அவர்களது வாழ்க்கை இயற்கையோடு ஒட்டியதாக அமைந்திருக்க வேண்டும். வாழ்க்கை அகம் புறம் என்ற ஒழுக்க முறைகளைப் பின்பற்றியதாக இருந்திருக்க வேண்டும். மொழிதான் மனித நாகரிகத்தின் உயிர்த்துடிப்பாகவும், அச்சாணியாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். மொழியின் உதவியினாலேயே மனித உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

திருகோணமலை மாவட்டம் வெருகல் தொடக்கம் கொக்கிளாய் வரையும் பரந்துள்ளது. 'திருகோணமலை மாவட்டக் கிராமியப் பாடல்கள்' என்ற இந்நூலை தேவை கருதி எழுதவேண்டியிருந்தது. திருகோணமலை மாவட்டத்தின் கிராமங்களின் பண்பாட்டியல் சார்ந்த நூல்களை இதுவரை எவரும் முழுமையாக எழுத முனையவில்லை. ஏனைய மாவட்டங்களைவிடவும் திருகோணமலை மாவட்டம் பலவகையாலும் திரிபடைந்து கிடக்கிறது., தமிழ் மொழி பேசுகின்ற இடங்களில் நிலவுகின்ற அத்தனைக் கிராமியப் பாடல்களையும் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் கிராமங்களின் மூலை முடுக்குகளிலும் கேட்கலாம். இங்கே இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் பல பாடல்களை எனது கிராமத்திலும், அயல் கிராமங்களிலும் கேட்டிருக்கிறேன். சிறுவனாக இருக்கும்போது எனது நண்பர்களோடு சேர்ந்து ஆடிப்பாடியும் அனுபவம் பெற்றுள்ளேன்.

கிராமியப் பாடல்களைப் பாடியும், கலைநிகழ்வுகளில் கோலாட்டம், கும்மி, கூத்துப் போன்ற நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டு பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளேன். அதனால் பலபாடல்களும், கிராமிய விளையாட்டுக்களும் எனக்குத் தெரியும். படிக்கும் காலத்தில் தேசிய விளையாட்டுக்களை விளையாடுங்கள் என்று உற்சாகந்தந்த இராமக்கிருஸ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் முகாமையாளர் சுவாமி நடராஜானந்தா என்றும் நன்றிக்குரியவர்.

திருகோணமலை மாவட்டம் ஐவகை நிலங்களையும் கொண்ட பிரதேசம் அதனால் இந்நூலின் பெயரைத் 'திருகோணமலை மாவட்டக் கிராமியப் பாடல்கள்' என்று சூட்டியுள்ளேன். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும். மலையகத்திலும். தென்னிலங்கையிலும் வழங்கும் அத்தனை கிராமியப் பாடல்களும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முழுமையாகவும். திரிபடைந்தும் உலா வருகின்றன. எனைய மாவட்டங்களில் இல்லாத சில பாடல்களும் உள்ளன. சிறப்பாக வயற்பரப்புக்களில் பாடப்படும் பாடல்களில் கோணேசரைப் பற்றியும். இப்பிரதேசங்களில் சில சிறுதெய்வங்களின் பெயர்களையும், தம்பைநகர், கந்தளாய். சாவாறு,

கட்டுக்குள்பற்று. கொட்டியார்பற்று போன்றவையும் குறிப்பிடப் படுவதையும் காணலாம்.

நான் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதும், பரீட்சைப் பெறுபேற்றுக்காகக் காத்திருந்த வேளையிலும் எங்கள் கிராமத்து இளைஞர்களுடன் பல்வேறு வேலைகளுக்கும் செல்வேன். சிறப்பாக வயல்வேலைகளில் ஈடுபடுவேன். என்னையும் தங்களோடு மனங்கோணாமல் இணைத்துக் கொள்வார்கள். படித்தவன் தங்களோடு வருவது அவர்களுக்குப் பெருமையாக இருக்கும். அவர்களோடு அறுவடை காலத்தில் கட்டுச் சோற்றுடன் சேர்ந்து செல்வது சந்தோசமானது. அறுவடையின்போது போட்டிபோட்டுக் கொண்டு வேலைசெய்வார்கள். அப்போது அவர்கள் பாடும் பாடல்கள் அற்புதமாக இருக்கும். அந்தத் தாளத்துக்கு ஏற்ப தாள்கத்தி சுழன்று விளையாடும். என்னால் ஈடுகொடுக்க முடியாது போகும். ஆனால் சிரிப்போடு உதவுவார்கள். அந்தப் பாடல்களை இப்போது அசைபோட்டுப் பார்க்கிறேன்.

படிப்பறிவில்லாத இளைஞர்கள் தமக்குள் பாடுகின்ற பாடல்களை எழுத்தில் தரமுடியாது. அது விரகதாபத்தை எற்படுத்துவன. இப்போது அவற்றை நினைத்தாலும் முகஞ்சுளிக்கும். மனம் உள்ளுக்குள் துள்ளும். எப்படி இவர்களால் மொழியின் நெளிவு சுளிவுகளை இப்படிக் கையாளத் தெரிந்தது? ஓசைநயமும், நிறைந்த பொருள் தருபவனவாகவும் உள்ள அவ்வகைப் பாடல்களை எவ்வாறு புனைந்து பாடினார்கள்? இதைத்தான் மனிதன் பிறக்கும்போதும் பாடல் பிறக்கிறது. இறக்கும்போதும் பாடல் பிறக்கிறது என்று சொல்வார்களோ? மனித வாழ்க்கை வாழ்த்தோடும் தாலாட்டோடும் தொடங்கி, ஒப்பாரியோடு முடிகிறது. நினையும் தோறும் வியப்பாக இருக்கிறது.

கிழக்கிலங்கையில் இப்பாடல்கள் வெறுமனே முஸ்லீம்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சில புத்தி ஜீவிகள் எழுதியும் கூறியும் வருகிறார்கள். ஆனால் அது தவறு என்பதைப் பல முஸ்லீம் அறிஞர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். சிறப்பாக பேராசிரியர் எம். ஏ. ரு. மான் அவர்கள் நடுநிலையில் நின்று கூறுவார். எமது திருகோணமலைப் பகுதிக் கிராமங்களில் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் வாய்களில் கிராமியப் பாடல்கள் தவழ்ந்து புரள்வதைக் காணுகிறேன். தமிழ் பேசும் மக்களது செல்வம் இவை என்ற உணர்வு நம் அனைவரிடமும் உருவாகவேண்டும். மூதார் முதல்வரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், தபால், போக்கு வரத்துப் பிரதி அமைச்சருமான அமரர் A.L.A.மஜீட் அவர்கள்

‘இஸ்லாம் எங்கள் வழி

இனிய தமிழ் எங்கள் விழி’

என்று கூறியதை மனங்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் அன்னையை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் அரியாசனத்தில் ஏற்றி மகிழவேண்டும். தமிழ் நம்மெல்லோருக்கும் உரிய மொழி.

இவற்றைத் தேடித் தொகுத்து வைப்பது நமது கடமையாகும். அவ்வாறு பல அறிஞர் பெருமக்கள் தேடித் தொகுத்து வைத்தவற்றைத் தேடித் தொகுக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது.

அவ்வாறான கிராமியப் பாடல்களை எனது முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மூலம் தேடிப் பெற்று, அவற்றுள் சிலவற்றைத் தொகுத்துள்ளேன். இப்பாடல்கள் யாவும் இன்று தமிழ் பேசும் மக்களிடையே உலா வருவதைக் காணலாம். இப்பாடல்களைப் பாடுபவர்கள் அருகி வருகிறார்கள். மறைந்தொழிந்து போகும் இவ்வகைப் பாடல்களை நூலுருப் பெறச் செய்வது காலத்தின் தேவையாகும்.

இங்கு வாழ்பவர்கள் ஒருதாய் மக்களாகப் பொதுமையாகவும், சிறப்பாகவும் தமிழ்பாடி மகிழ்வதால் 'திருக்கோணமலை மாவட்டக் கிராமியப் பாடல்கள்' என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்நூலில் இம்மாவட்டத்தில் வழங்கப்படும் கிராமியப் பாடல்கள் பல உண்டு. இவை ஏனைய மாவட்டங்களிலும் பாடபேதங்களோடு இருப்பதையும் காணலாம். இன்னும் பல பாடல்கள் இருக்கலாம். வழக்கிழந்து போயுமிருக்கலாம். திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களில் நிலவும் பாடல்களும் உண்டு. தமிழ்பேசும் மக்களுக்குச் சொந்தமான பாடல்களைத் தொகுப்பது நமது மக்களுக்கும், மொழிக்கும் செய்யும் சேவையாகக் கொள்வோம். பெரும்பாலும் முன்பள்ளி தொடக்கம் பட்டப்படிப்பு வரை கற்கும் மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், எனைய தமிழ்பிமானிகளுக்கும் பெருந்துணையாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்காகப் பல அறிஞர் பெருமக்களது ஆய்வுகளையும், தொகுப்புக்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளேன். அவர்களது கருத்துக்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தால், அதனால் இந்நூல் நிறைவுள்ளதாகக் கருதும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்நூலுக்கான தகவல்களையும், தேடல்களையும் தந்த தாமரைத்தீவான், கட்டைபறிச்சான் க.கனகசிங்கம், செ.விபுனசேகரம். அம்.கௌரிதாசன், எனது முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள், பதிப்புரை தந்த AB Creator & Publishers உரிமையார்களுக்கும் இந்நூலை நன்றாக வாசித்து பல திருத்தங்கள் செய்து அதற்கு ஏற்றவாறு அணிந்துரை எழுதி அணி செய்த கலாநிதி. தமிழ்மணி அகலாங்கன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவிக்கின்றேன்....

நன்றியுடன்
கேணிப்பித்தன்.ச.அருளானந்தம்

ஆலங்கேணி,
கிண்ணியா,
திருகோணமலை.

பதிப்புரை

நமது முன்னோர்கள் அனைவரும் பாடசாலை சென்று கற்றவர்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் கல்லாத அறிஞர்களாக வாழ்ந்தவர்கள். கற்றவர்களிடம் காணமுடியாத ஆற்றல்கள் அவர்களிடம் நிறைந்து காணப்பட்டன. அவற்றுக்குச் சான்றாக நாட்டார் (கிராமிய) இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. தமது அனுபவங்களைக் கற்பனைச் சுவையூட்டி, ஓசைநயம் மிக்க பாடல்களாகவும், அறிவு சார்ந்த கதைகளாகவும் தந்தார்கள். அவை வாய் மொழியூடாகப் பரவியது. அவ்வகைப் பாடல்களையும், கதைகளையும் ஏனையவற்றையும் கிராமிய இலக்கியங்கள் என்றழைப்பார்கள். கிராமிய இலக்கியங்களில் போற்றத் தக்க விடயங்களுள் பாடல்களும், கதைகளும் அடங்கும்.

இக்கிராமப்புற வழக்காறுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வளர்ந்து வருகின்ற இயல்புகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன. அவர்களது வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்து செம்மைப் படுத்தப்பட்டு, பண்பாட்டியலை மிளிர்ச் செய்கின்றன. இவ்வகைப் பாடல்கள் மனிதன் பேசக் கற்றுக்கொண்ட நாள்முதலே பல்வேறு வடிவங்களில் முகிழ்த்துள்ளன. வாயில் பிறந்து காற்றில் கலந்து செவிகளில் உலாவந்து கருத்தில் இனிப்பவை.

ஏட்டுக் கல்வி பெரும்பாலும் இல்லாத நாட்டு மக்களிடையே எழுதாக் கவிதைகளாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் பாடல்கள் எல்லா மொழிகளிலும், எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளன. தமிழ் மொழியிலே இத்தகைய இலக்கியங்களைக் குறிப்பதற்கு நாட்டுப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், பாமர கானம், பாமர ஜன கானம், வாய் மொழி இலக்கியம், பொது ஜன கானம், எழுதாக் கவிதைகள் எனப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கிராமிய இலக்கியங்கள் நமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை எடுத்தியம்புகின்றன. நாகரிகத்தின் களஞ்சியம் என்று கூறுவார்கள். என்று மொழி தோற்றம் பெற்றதோ அன்று கிராமிய இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றன. உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் கிராமிய இலக்கியங்கள் உண்டு.

திருகோணமலையின் கலை இலக்கியப் பண்புகள் ஒரு கலப்புத்தன்மை கொண்டதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். யாழ்ப்பாண மரபும், மட்டக்களப்பு மரபும் ஒன்றித்ததாக இருப்பதையும் காணலாம். அவற்றுள்ளும் திருகோணமலைக்கென்ற தனித்துவமும் இழையோடுவதை உன்னிப்பாக அவதானித்தால் கண்டு கொள்ளலாம்.

சில அறிஞர்கள் காலத்துக்குக் காலம் கிராமிய இலக்கியங்களைத் தேடித்தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். ஆனாலும் அத்தொகுப்புக்கள் இன்று அருகி வருகின்றன. இன்றைய சமூகத்தினருக்கு நமது நாட்டின் பாரம்பரிய கிராமியப் பாடல்களைத் தெரியாதுள்ளமை வருந்தக்கூடியதே. கல்வித் திணைக்களம் கிராமிய இலக்கியங்களைப் புகுத்தி ஆர்வமுட்டுவது போற்றற்குரியதே. பாலர் கல்வியிலிருந்து பட்டப்படிப்பு வரை இன்று கிராமிய இலக்கியங்களைப் பாடத்திட்டத்தில் புகுத்தியுள்ளமை வரவேற்கத் தக்க செயலென்றே கூறலாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நாட்டார் பாடல்கள் உள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பொதுவானவையும், திருகோணமலைக்கென்று சிறப்பான இலக்கியங்களும் உள்ளதை நானறிவேன். நாடறிந்த எழுத்தளர் திரு.ச.அருளானந்தம் அவர்கள் அவற்றைத் தேடி தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

இந்நூல் அனைவருக்கும் ஏற்றது. முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்பவர்களுக்கும் பயனுள்ள நூலாகும். க.பொ.த (சா. தரம். உயர்தரம்) கற்கும் மாணவர்களுக்கும் மிகப் பயனுள்ளதாகும். வாங்கிப் பயன்பெற வாழ்த்துகிறேன்.

AB Creator & Publishers

வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு - 06

☛ பொருளடக்கம்.....

- ◆ அணிந்துரை
- ◆ அறிமுகம்
- ◆ வாழ்த்துப் பாடல்
- ◆ தாலாட்டுப் பாடல்
- ◆ சாயந்தாடம்மா
- ◆ சப்பாணி கொட்டல்
- ◆ கிடடியடித்தல்
- ◆ கோலாட்டம்
- ◆ ஊஞ்சற்பாட்டு
- ◆ வெடிகைப் பாடல்
- ◆ மலையக மக்களின் வாழ்வியல்
- ◆ கறுப்புக் கோட்டுக் கங்காணி
- ◆ ஏற்றப் பாட்டு
- ◆ ஶர்ப் பாட்டு
- ◆ திருகால் தலை முன்று
- ◆ மாரி மறை பெய்ய வேணும்
- ◆ மறையெய வா
- ◆ மறை பெயரிந்தது
- ◆ களையெடுத்தல்
- ◆ அருவி வெட்டல் - அறுவடைப் பாடல்
- ◆ ஏறக்குக் குற்றும் பாடல்
- ◆ விடுகொடிக்கப் போகும்
- ◆ கோப்பிப் பழம்
- ◆ மீன் பிடித்தல்
- ◆ துள்ளுதையா என் மனது
- ◆ பரிசாசப் பாடல்
- ◆ மாட்டுவண்டி
- ◆ அம்பாப் பாட்டு
- ◆ காதற்பாட்டு
- ◆ பல்கலைப்பாட்டு
- ◆ ஒப்பாரிப்பாட்டு

அறிமுகம்

கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வியலையிட்டு ஆராய்வது கிராமப்புறவியலாகும். இதனை நாட்டாரியல் என்று பெருவாரியாகக் கூறுவார்கள். நாட்டார் என்பது இன்றைய வாழ்வியலில் ஒரு பண்பாடில்லாத சமூகத்தைக் குறிப்பதாக உள்ளதை அவதானிக்கலாம். சிறப்பாக நகர்ப்புறங்களில் வாழ்பவர்கள் கிராமங்களில் இருந்து வருபவர்களை 'நாட்டான் என்றும், 'பட்டிக்காட்டான்' என்றும் சொற்பதங்களால் சுடுவார்கள்.

ஒரு ஆள்புலத்துக்கு உட்பட்ட நிலத்தினிவை நாடு என்றழைப்பது வழமை. மாந்தர் வாழுமிடத்தையே நாடு என்பார்கள். இதனைத் தெரிந்திருந்தும் நம்மவர்கள் நாட்டார் என்பவர் நாகரிகம் அடையாத கிராமப்புறங்களில் வாழ்பவர்கள் என்றே கருதுகின்றனர்.

இன்றைய நகர்கள். பட்டணங்கள், பட்டினங்கள் அனைத்தும் ஒரு காலத்தில் பட்டிக்காடாகத்தான் இருந்தன. ஒரு சிறுகுடியிருப்புப் பல குடியிருப்புக்களைப் பெருக்கிக் கிராமம் ஆகும். கிராமம் வளர்ச்சியுற்றதும், அது நகரமாகும், பலநகர்கள் இணைவுற்றுப் பெரிய பட்டணமாகும். இவற்றையெல்லாம் தொகுத்தே 'நாட்டார்' என்ற பதம் வந்தது. இங்கெல்லாம் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய்வது நாட்டாரியல் ஆய்வாகும். இந்நூலில் கிராமப்புறப் பாடல்களே அதிகமாக இடம்பெறுகின்றன.

இக்கிராமப்புற வழக்காறுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வளர்ந்து வருகின்ற இயல்புகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன. அவர்களது வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்து செம்மைப் படுத்தப்பட்டு, பண்பாட்டியலை மிளிர்ச் செய்கின்றன. இவ்வகைப் பாடல்கள் மனிதன் பேசக் கற்றுக்கொண்ட நாளமுதலே பல்வேறு வடிவங்களில் முகிழ்த்துள்ளன. வாயில் பிறந்து காற்றில் கலந்து செவிகளில் உலாவந்து கருத்தில் இனிப்பவை.

இப்பாடல்களில் ஓசையிருக்கும். உணர்ச்சியிருக்கும். சொல் தொடையிருக்கும். ஆனால் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படாமலும் இருக்கும். இப்பாடல்களில் இசைக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

ஏட்டுக் கல்வி பெரும்பாலும் இல்லாத நாட்டு மக்களிடையே எழுதாக் கவிதைகளாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் பாடல்கள் எல்லா மொழிகளிலும், எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளன. தமிழ் மொழியிலே இத்தகைய இலக்கியங்களைக் குறிப்பதற்கு நாட்டுப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், பாமர கானம், பாமர ஜன கானம், வாய் மொழி இலக்கியம், பொது ஜன கானம், எழுதாக் கவிதைகள் எனப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

பூர்வீக குடிகள் இயற்கையில் உண்டாகும் ஒத்திசை பொருந்திய ஒலிகளால் உள்ளம் தூண்டப் பெற்று தம் கருத்துக்களையும், உணர்வுகளையும் பிறருக்குப் புலப்படுத்தக்கூடியவாறு மொழி வளர்ச்சியடையாத சூழ்நிலையில் ஏதோ ஒருவகையில் ஓசை முறைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்.

தேவையேற்பட்ட போது ஓசைகளைத் தாளத்துடன் ஒலித்து அதில் இன்பம் கண்டிருக்கலாம். எனவே மனிதன் பேசக்கற்றுக் கொள்ள முன்னரே தாளத்தோடு கூடிய ஓசையுடன் பேசக் கற்றுக் கொண்டான் அல்லது பாடத் தொடங்கினான் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆதி மனிதன் அவலம், மகிழ்வு, அற்புதம், அச்சம் ஆகியவற்றின் போது ஏற்பட்ட உணர்ச்சிகளை இசை வடிவில் வெளிப்படுத்தினான். மொழி அவனுக்குத் துணையாக வந்த போது முதற்பாடல் தோன்றியிருக்கக்கூடும்.

கிராமிய வழக்காறுகள், கிராமப்புற மக்களின் அனுபவங்களை மட்டுமல்லாமல் அவர்களது உணர்வுகளையும் சுட்டி நிற்கிறது. கிராமப்புற மக்களால் பாடப்படும் பாடல்களை நாட்டார் பாடல்கள் என்றழைப்பார்கள். இவை நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள அனைத்து நிகழ்வுகளும் பாடல்களின் பொருளாகின்றன. கிராம மக்களின் மனக்கருவறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று, உயிர்பெற்று, உள்ளத்தின் உண்மையான உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடே இவ்வாறான பாடல்களாகும் எனக்கூறுவர். கிராமியப் பாடல்கள் முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய், பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குகின்றன.

இவற்றை இயற்கைப் பாடல்கள் என்றும் கொள்ளலாம். இயற்கையன்னை தன்னை முகம் பார்க்கத் தேர்ந்தெடுத்த தெளிவான கண்ணாடி கிராமியப் பாடல்கள் ஆகும். இவற்றை எழுதாக் கவிதை, ஏறியாய் பாடல்கள், கல்லாதார் பாடல், பாமரர் பாடல், கிராமியப் பாடல் வாய்மொழிப் பாடல் எனப் பல்வேறு பெயர்கொண்டு அழைக்கின்றனர். இப்பாடல்கள் பல்வேறு உணர்ச்சிகளைக் கொண்டிருக்கும். பொழுது போக்குக்காக மட்டுமன்றி, உடல்நலம், மனநலம், சமூக நலம் பேணுவதாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றை உலகின் அனைத்து நாட்டு மொழிகளிலும் காணலாம்.

இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் காடு கழனி, வயற் பரப்புகளிலும், தோட்டங்களிலும், தொழில் புரியுமிடங்களிலும் பாடப்படுகின்றன. மந்தை மேய்க்கும்போதும், நிலத்தை உழும்போதும், தண்ணீர் இறைக்கும்போதும், நாற்று நடும்போதும், களையெடுக்கும்போதும், அறுவடை செய்யும்போதும், உழுதுண்டு வாழும் மக்கள் பாடுகின்றனர். வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்காக ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது என்பதற்கேற்ப பாடுகின்றனர்.

சமூகத்தில் கூட்டமாக வாழ்ந்த சூழ்நிலையில் ஒருவனைப் பின்பற்றிப் பலரும் பாடியிருப்பர். ஒருவர் ஒரு அடியைப் பாட மற்றொருவர் அடுத்த

அடியைப் பாடியும், ஒருவர் வினாவைக் கேட்க மற்றவர் அதற்கு விடையளித்தும் பாடி ஆடி வரும் சூழலில் பலவகையான நாட்டுப் பாடல்களும், ஆடல்களும் தோன்றியிருத்தல் கூடும். கல்வியறிவில்லாத மக்கள் தாம் இயல்பாக வழங்கும் பேச்சு மொழியிலேயே தமது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வெளியிடுவர். நாட்டுப்புறப் பாடற் கவிஞர்கள் திட்டமிட்டுச் சிந்தனை செய்து தமது கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிடுவதில்லை. தம் உள்ளத்தில் எழுந்தவாறே பாடி விடுவார்கள்.

கிராமியப் பாடல்களிலும் எதுகை, மோனை, இயைபு, இரட்டைக்கிளவி போன்றவற்றைக் காணலாம். இப்பாடல் வகைகளுக்கு அடிவரையறை இல்லை. குழந்தைப் பாடல்களில் அடிகள் குறைந்ததாயும், தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் அடிகள் அதிகமாகவும் உள்ளன. இவற்றிலும் பாடவேறுபாடுகள் உண்டு.

பாமர மக்களால் ஆக்கம் பெற்றுப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பல்லாண்டு காலம் வழங்கி வரும் இப்பாடல்கள் நாட்டுப் புற மக்களின் இன்ப துன்பங்கள், தொழில் முறைகள், நம்பிக்கைகள், வாழ்க்கை நடைமுறைகள் முதலானவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை. தமக்கே உரித்தான தனித்துவமான இசை மரபுகளைப் பெற்றுள்ளன. நாட்டாரிசை மரபு எனக் கூறும் போது மொழி வளமும், பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் வாய்க்கப்பெற்ற மக்கள் கூட்டத்தினரின் பாடல்களையே குறிப்பிடுகின்றது. பூர்வீகக் காலப் பண்பாடு மாற்றம் பெற்று கிராமிய நாகரிக வாழ்க்கை முறை தொடங்கியதும் அம்மக்களிடையே நாட்டாரிசை மரபுகளும் இடம் பெறலாயின எனலாம்.

நாட்டார் பாடல்கள் ஒரு நாட்டின் இசைக் களஞ்சியமாகவும் கணிக்கப்படும் தன்மை வாய்ந்தவை. 20ஆம் நூற்றாண்டில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட தேசிய உணர்வும் அதன் வேகமும் நாட்டாரிசை மரபிற்குப் பாதுகாப்பும் தேசிய முக்கியத்துவமும் கொடுத்துள்ளன.

மனித வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது இன்றைய நிலைக்கு வருவதற்குப் பல்வேறு காலகட்டங்களில், பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து முன்னேறியுள்ளதை அவதானிக்கலாம். தமது வாழ்வாதாரப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு காலப்போக்கில் மொழியும் உணர்ச்சிகளுடன் கலந்து விளையாட்டாகப் பரிணமித்திருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுவர்.

நான் மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் கற்கும்போது கிராமிய இலக்கியப் பாடல்களை அழகாகப்பாடிக் காட்டி ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி விட்ட பெருமை பண்டிதர் வித்துவான். வி.சீ. கந்தையா B.O.L அவர்களையே சாரும். மக்களது மனதின் ஏக்கங்களை அற்புதமாகக் காட்டும் ஆங்கிலக் கவிதைகளை ஆர்வத்துடன் கற்பித்து அதில் ஊறித்திளைக்க வைத்த ஆசான் எங்கள் அதிபர் அமரர் திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களையே சாரும்.

அமெரிக்கப் பருத்தி வயல்களில் அல்லலுற்ற மாந்தர்களது வாழ்க்கையையும். முதிர்ந்த வயதில் 'ஓல்ட் பிளாக் ஜோ' (Old black Joe - Stephen Foster) பாடும் பாடலையும், அவர் விளக்கும்போது மனங்கசிந்து கண்ணீர் துளிர்விடும். அக்கவிதையை இன்று நான் நினைத்து 'Why do I weep, When my heart should feel no pain' என்று என்னை நானே தேற்றிக் கொள்வதுண்டு. ஒப்பாரிப் பாடல்கள் இந்த உணர்வுகளை அள்ளித் தருவன.

நாட்டார் இசைப் பாடல்கள் கிராமிய வாழ்க்கை முறையோடும், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களோடும் தொடர்புள்ளவை. நாட்டுப் புற மக்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும் அவர்களது உணர்ச்சிகளையும் பொருளாகக் கொண்டவை. மனிதன் பிறக்கும் போது தாலாட்டாகவும், இறக்கும் போது ஒப்பாரியாகவும் பயன்படுகின்றன. முன்னையது வாழ்வின் தொடக்கம், பின்னையது வாழ்க்கையின் முடிவு பற்றியது. ஒன்று தாயின் இன்ப உணர்வுகளை வெளியிடுவது. மற்றது உறவினர் துன்பத்தை வெளியிடுவது.

தாலாட்டு என்பது குழந்தைப் பருவத்திலே தாலாட்டப் பயன்படும் பாடல்கள். வளரும் போது விளையாட்டுப் பாடல்கள், பின்னர் இளைமைப் பருவத்தில் காதற் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள் போன்ற பல்வேறு பாடல்களாக வளர்ச்சி பெற்று மனிதனின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பரிணமிக்கின்றன.

தொழிற் பாடல்களை, வயல் வேலைகளுடன் தொடர்புடைய பாடல்கள், மீன் பிடிப் பாடல்கள், காட்டுத் தொழில், வீட்டுத் தொழில் என்பவற்றோடு தொடர்புடைய பாடல்கள் எனப் பலவாறாகப் பிரிக்கலாம். சடங்குகள், கிராமியக் கிராமியக் கதை, கூத்து, நடனப் பாடல்கள் பொழுது போக்கிலும் கேளிக்கைகளிலும் துணையாக அமைகின்றன. காலப் போக்கில் மொழி வளர்ச்சியும், பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் ஏற்படவே நாட்டார் கலைகளும் வளர்ந்தன. நாட்டார் பாடல்களின் இசையமும், பொருட் செறிவும் விரிந்தன. பலவகையான பாடல்களும், கும்மி, கோலாட்டம், கூத்துக்களுக்கான பாடல்களும் தோற்றம் பெற்று வளர்ந்தன.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அனைத்து மொழிகளிலும் உண்டு. நாட்டுப்புறப் பாடல்களை பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு வகையாக வகைப்படுத்துவர். அவர்களின் வகைப்படுத்தலில் ஒரு பொதுமையைக் கொண்டு நாம் நமது கிராமியப் பாடல்களை பின் வருமாறு வகைப்படுத்துதல் நன்மை பயக்கும். இவ்வகைப் படுத்தலுக்குள்ளேயே யாவற்றையும் உள்ளடக்கி விடலாம்.

1. வாழ்த்துப் பாடல்கள்
2. தாலாட்டுப்பாடல்
3. தொழில் பாடல்கள்.
4. குழந்தைப் பாடல்கள்
5. காதல் பாடல்கள்

6. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்.
8. பல்வகைப் பாடல்கள்

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் ஆட்சிமுறை போத்துக்கீசர் வருகைக்கு முன் கொட்டியாரப்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று, திருகோணமலை, கட்டுக்குளப்பற்று என இருந்தது. இவற்றுள் ஒரு பகுதி யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தோடு சேர்ந்திருந்தது. சங்கிலியரசனின் ஆணைக்குட்பட்டு. திருகோணமலை, கட்டுக்குளப்பற்று ஆகியவை வன்னிமைகளின் ஆளுகைக்குள் இருந்தன. அதனால் இப்பிரதேசங்களில் யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு வேரோடியிருந்தது.

கொட்டியாரப்பற்றும், தம்பலகாமப்பற்றும் கண்டியரசனின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வன்னிமைகளின் ஆட்சிக்குள்ளிருந்தன. இப்பிரதேசங்களில் மட்டக்களப்பின் பண்பாடு வேரோடியிருந்தது. அதனால் திருகோணமலையின் கலை இலக்கியப் பண்புகள் ஒரு கலப்புத்தன்மை கொண்டதாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். அதாவது யாழ்ப்பாண மரபும், மட்டக்களப்பு மரபும் ஒன்றித்ததாக இருப்பதையும் காணலாம். அவற்றுள் நாம் திருகோணமலைக்கென்ற தனித்துவமும் இழையோடுவதை உன்னிப்பாக அவதானித்தால் கண்டு கொள்ளலாம்.

பாடல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யாரும் இல்லை. இவற்றை எப்போது, யார் பாடினார்கள் என்ற விபரங்கள் கிடைத்தில. ஆனால் செவிவழியாக நுழைந்து இப்போது பலர் இவற்றை எழுத்தில் பதிந்து வைத்துள்ளனர். நமது பண்பாடு என்று சொல்வதற்கு இவைகள்தான் ஆதாரமாக உள்ளன. இவ்வகைப் பாடல்கள் என்று தோன்றின என்பதுகூட ஆய்வுக்குரியது. திருகோணமலை மாவட்டம் 1983 முதல் பல வன்செயல்களுக்கு உள்ளாகி, இடப்பெயர்வுகள் இடம்பெற்று அழிவுகள் தொடர்ந்ததால் அதிகமான இலக்கியச் செல்வங்கள் அழிந்தொழிந்து விட்டன. இசைக் கருவிகள் இல்லாது போய்விட்டன. ஏடுகள் அழிந்து விட்டன.

கிராமியப் பாடல்களை நம்முன்னோர் தேடிவைத்ததனால் அன்றோ நாம் இன்று இறுமாப்புடன் ஆதாரம் காட்டுகிறோம். தெரிந்தவர்களிடம் இருந்து தேடித் தொகுத்து வைப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும். இதன் பயன் அளப்பரியது. காலத்தால் அழிந்தொழிந்து போகாது பாதுகாத்தல் தமிழ் பேசும் மக்களது பெருங்கடனாகும்.

பாரதியாரும் கிராமியப் பாடல்களில் இன்பற்று அவற்றைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

‘மானுடப் பெண்கள் வளருமொரு காதலினால்
 ஊனுருகப் பாடுவதில் ஊறிடுந்தேன் வாரியிலும்’
 ‘ஏற்ற நீர்ப்பாட்டின் இசையினிலும்’,

ச.அருளாணந்தம்

நெல்லிடிக்கும் கோற்தொடியார் குக்குவெனக்
கொஞ்சம் ஒலியினிலும்' என்று உலக்கைப் பாட்டினிலும்,
'பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும்' என்று பள்ளூப் பாட்டினிலும்,
'வட்ட மிட்டுப் பெண்கள்
வளைக் கரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி யிசைத்திடுமோர்
கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்' என்று கும்மிப் பாட்டினிலும்,
நாட்டினிலும் காட்டினிலும்
நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும்
பாட்டினிலும் நெஞ்சைப்
பறி கொடுத்தேன் பாவியேன்' என்று கிராமியப் பாடல்களின் சிறப்பை
குயிற்பாட்டில் நயம்படக் கூறியுள்ளார்.

மனிதனின் வாழ்வின் முன்னுரை தாலாட்டு என்பார்கள். அவனின்
முடிவுரை ஒப்பாரியாகும். தாலாட்டுக் கலங்கரை விளக்கமானால், ஒப்பாரி
நினைவுச் சின்னமாகும். தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் பெண்குலத்தின் படைப்பாகும்.
கிராமியப் பாடல்கள் இறை வாழ்த்தோடுதான் தொடங்குவதைக் காணலாம்.
சிறப்பாக முதல்மரியாதை விநாயகருக்கே இருக்கும்.

'முந்தி முந்தி விநாயகனே
முக்கண்ணனே முன் நடவாய்.
தொந்திக் கணபதியே
தெண்டனிட்டேன் முன் நடவாய்
வல்ல கணபதியே
வாழ்த்துகிறோம் முன்நடவாய்'

'முடியோடு தேங்காயை கையில் எடுத்தோம்
முத்தோர் கணபதியை தோத்திரம் செய்தோம்.'

என்று வாழ்த்துவதைக் காணலாம். அடுத்து சரஸ்வதியை

'வாணி சரஸ்வதியே வந்து நாவில் வரந்தருவாய்
நான்முகனார் தேவியரே நல்வாக்குத் தந்திடுவாய்
தேனாறு பாய்வதுபோல் தெள்ளுதமிழ் தந்திடுவாய்
நான் பாடும் பாடலுக்கு நல்லபொரு ளாகிடுவாய்'

என்று தொடங்குவார்கள். பல்வேறு பாடல்களைப் பாடி மகிழ்வார்கள்.

ஈ. அருளானந்தம்

உயிரினங்கள் தங்கள் இனத்தைப் பெருக்கி வாழ்ந்து மறைகின்றன. இது இயற்கை வகுத்த நியதி. இதற்கேற்பவே மனிதனது வாழ்க்கை வட்டமும் அமைந்திருக்கிறது. இதனை அடிநாதமாகக் கொண்டெழுந்த படிமங்களாகவே நாட்டார் வாழ்வியல் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். அதற்கேற்றாற்போல் நாட்டார் இலக்கியங்களும் எழுந்துள்ளன.

தம் தொழில்களுக்கேற்ப பாடல்களின் இசையும் தாளமும் அமைந்திருக்கும். தொழிலின் வேகத்திற்கும் செயலுக்கும் அமைவாக பாடல்களும், தொடர் வாய்ப்பாட்டுகளும் பாடப்படுகின்றன. உதாரணமாக வலை இழுப்போரின் பாடல்களை நோக்கினால் அவை வலை இழுக்கும் செயற்பாட்டின் தன்மைக்கேற்ப வேகமும் சமநிலையும் அதி வேகமும் கொண்டனவாக அமையக் காணலாம். கப்பல் பாடலில் துடுப்பை நீருள் செலுத்துவதற்கும், கப்பல் பாடலில் துடுப்பை வலித்து இழுப்பதற்கும் அமைவாகப் பாடல் அமைவதைக் காணலாம். நாட்டார் இசை வகைகள் சிலவற்றையும் தனித்தனியாகப் பார்ப்போம்.

சமய வழிபாட்டுப் பாடல்கள்

பாமர மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் சமய வழிபாட்டிலும் பாடல்கள் பெரிதும் பயன்பட்டன. தொன்று தொட்டு மக்களிடையே தெய்வ வழிபாடு சிறப்புற்று வந்திருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் மக்கள் தெய்வங்கட்கு விழா எடுத்து கூட்டுறவு மனப்பான்மையுடனும் கலையுணர்வுடனும் இன்ப துன்பங்களை மறந்து ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்துள்ளனர். உழைக்கும் மக்களின் தெய்வமாக விளங்கும் பிள்ளையாரை வணங்கிய பின்பே எத்தொழிலையும் தொடங்குவார். இவ்வழிபாட்டில் பாடல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பல்லின, பல்சமய, பெரும்பான்மையாக இருமொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். மக்கள் எந்த சமயத்தைச் சார்ந்துள்ளார்களோ, அந்தச் சமய வழிபாட்டோடுதான் சகல செயற்பாடுகளையும் தொடங்குவார்கள். இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறையினைச் சிங்கள மக்களின் மத்தியிலும் அவதானிக்கலாம்.

உதாரணமாக வன்னித் தெய்வ வழிபாடு சிங்கள மக்களிடையே இடம்பெறுகிறது.

மாரியம்மன் திருவிழாவிலே மாரியம்மன் தாலாட்டு பாடுவது முக்கிய நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. குளிர்த்திப்பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இசைப்பாடல்களே சமய வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்கு உயிர்த்தன்மை அளிப்பவை. உருவேற்றப்பாடல்கள், வெறியாட்டு, கரகம், காவடி போன்ற வழிபாட்டு முறையிலும் பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன. வசந்தன் பாடல்கள், மழைக்காவியம், கொம்பு முறி போன்றவை சமயச்சடங்குகளில் பாடப்படும் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். மழை வேண்டிச் செய்யும் சடங்குகளிலும்,

கண்ணகி அம்மன் சடங்கு காலங்களிலும், மற்றும் கொம்பு விளையாட்டு முதலான நிகழ்ச்சிகளிலும் மேற்குறித்த பாடல்கள் பாடுவது வழக்கம். அத்துடன் பறை, குழல், உடுக்குப் போன்ற இசைக் கருவிகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

காதற் பாடல்கள்

கிராமங்களில் உலா வந்த கிராமியக் காதல் பாடல்கள் இன்று அருகி வருகின்றன. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறலாம். சிறப்பாக சினிமாப்பாடல்களின் செல்வாக்குக் கூடிய இடத்தினைப் பிடிக்கிறது. சனப்பெருக்கம், நகரமயமாதல் அரசு உத்தியோகம், மேல்நாட்டுக் கல்விமுறை போன்றவற்றையும் கூறலாம். இக்கால இளைஞர்களிடையே வழக்கொழிந்து போவதை அவதானிக்கலாம். ஈழத்தில் ஒரே பாடல் வெவ்வேறு வகையாக பாடபேதங்களோடு பாடப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். இப்பாடல்களை நன்கு அவதானித்தால் சங்ககால அகத்துறைப் பாடல்களின் சாயலிருக்கும். அகத்துறைப் பாடல்களைப் பெண்பாற்புலவர்கள் பாடவில்லை. அகத்துறையை வைத்து பக்தியைக் காட்ட ஆண்டாளைத் தவிர வேறு பெண்பாற் புலவர்களோ பாடியதாக அறியப்படவில்லை.

காதல் வழி நின்ற ஆண், பெண் இருபாலாரது உள்ளார்ந்த காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தப் பாடும் பாடல்கள் காதற் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் காதலர் உரையாடும் பாடல்களாகவும், தமது பிரச்சனைகளை கூறும் பாடல்களாகவும், ஒழுக்கத்தைப் பேணிப் பாடும் பாடல்களாகவும் அமைந்திருக்கும்.

கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலிலும், மந்தைமேய்த்தலிலும் ஈடுபட்டுள்ள ஆண்கள் பொழுது போக்குக்காகப் பாடிய பாடல்கள்தான் இவை. இவர்களின் பாடல்களில் ஓசைநயமும், கிராமிய இசையும், கற்பனை வளமும் இருப்பதைக் காணலாம். தாலாட்டுப் பாடல்களைப் போல் இவையும் செவிவழியாகப் பரவிப் பாவனையில் வந்தனவே. இவைபோன்ற பாடல்களைப் பலர் பாடியுள்ளதை அவதானிக்கலாம். பழைய பாடல்களுக்கும். புதுமைப் பாடல்களுக்கும் இடையே நிறையவே இடைவெளிகளைக் காணலாம்..

இவையாவும் சங்கப் பாடல்களின் சாயலில் அமைந்திருப்பதனால் மிகப் பழங்காலத்திருந்தே பாடப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். இப்பாடல்கள் காலவெள்ளோட்டத்தில் அழிந்துவிடக் கூடும். இவற்றை அழிவுறா வண்ணம் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்நூற்றாண்டில் வாழ்பவர்களான நம்மவர்களின் கடமையாகும். இங்கு ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இப்பாடல்கள் யாவும் தமிழ்பேசும் மக்களின் சொத்து என்பதனைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நான் இவ்வகைப் பாடல்களைத் தேடி எழுதித்தருமாறு நமது முன்பள்ளி ஆசிரியர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். பலர் தேடலில் ஈடுபடவில்லை. விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் மட்டுமே எழுதி வந்தார்கள். எனக்குத் தெரியாத சில பாடல்களை ஒருசிலர் எழுதி வந்தார்கள். எனது வயதொத்த நண்பர்களிடமும்,

எனக்கு வயதில் மூத்தவர்களிடமும் கேட்டு அவர்கள் சொல்லச் சொல்ல எழுதிச் சேகரித்த பாடல்களும் இதில் அடங்கும்.

எனது அக்கா திருமதி. தில்லையம்மா கணபதிப்பிள்ளை இரண்டாம் வகுப்பு வரைதான் கற்றவர். அவர் கிராமியப் பாடல்களைப் பாடுவதில் வல்லவர். அவரிடம் இருந்து பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டேன்.

தற்போது கற்றறிந்தவர்களும் இவ்வகைப் பாடல்களைப் பாடிள்ளார்கள். இவ்வாறான பல பாடல்களைத் தேடிச் சிலவற்றைத் தொகுத்துள்ளேன். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது வயலில் இரவுக் காவலரணில் இவ்வகைப் பாடல்களைப் பயத்தின் நிமித்தம் பாடி அனுபவித்துக் கண்ணயர்ந் திருக்கிறேன். தம்பலகாமம், கந்தளாய், கிண்ணியா, ஆலங்கேணி, உப்பாறு, ஈச்சந்தீவு, தாமரைவில், சமாவைத்தீவு, மாகாமம், சுங்கான்குழி போன்ற கிராமங்களில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு முள்ளிப் பொத்தானை, வால்சேனை, மணியரசன்குளம், சுங்கான்குழி. தீனேரி, கண்டற்காடு, சாவாறு, சாந்தாப்பணிக்கன், பொன்னாங்கேணி, போன்ற இடங்களில் வயல்கள் இருந்தன.

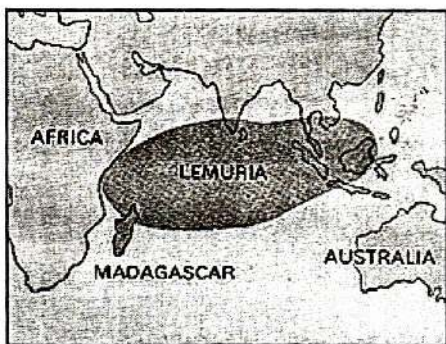
இன்று அவை யாவும் கைமாறிவிட்டன. எங்களுக்கு முள்ளிப் பொத்தானையிலும், சுங்கான்குழியிலும் வயல்கள் இருந்தன. நான் எனது வயலின் நடுவில் உள்ள காவலரணில் இருப்பேன். இடப்புறமாக உள்ள காவலரணில் கணேசன் என்ற எனது தோழன் இருப்பான். வலப்புறமாக உள்ள காவலரணில் றசாக் நானா இருப்பார். கணேசன் திடீரென நாட்டார் பாடல்களைப் பாடும் திறனைப் பெற்றிருந்தார். அதேபோல் றசாக் நாநாவும் பாடுவார். இருவரும் அந்தக் காலத்தில் இரண்டாம் வகுப்பு வரையே கல்வி கற்றவர்கள்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது இஸ்லாமியரைக் கிண்டல் செய்யும் பாடல்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் தமிழ்களைக் கிண்டல் செய்யும் பாடல்களையும் கேட்டிருக்கிறேன். கணேசனும். றசாக் நாநாவும் பாடுவார்கள். கேட்பதற்குச் சுவையாக இருந்தாலும் ஆத்திரத்தை ஊட்டக்கூடியனவாகவும் அமைந்திருக்கும். அனால் அவர்கள் கோபித்துக் கொண்டது கிடையாது. அப்பாடல்களில் உள்ள பொருளாழமும், ஓசைநயமும் ஒப்பற்றவை. அவை இன்று வழக்கொழிந்து விட்டன. சில என் நினைவில் உள்ளன. அவற்றை அப்படியே மறந்து விடுவது பொருத்தமானது. ஏனெனில் அவை கொச்சையாக இருக்கும்.

கணேசன் பாடலுக்கு எதிர்ப்பாடலாக றசாக் நாநா பாடுவார். அவர்களது பாடல்கள் ஒருவருடைய வினாவுக்கு மற்றவரின் பாடல் விடையாக இருக்கும். பலபாடல்கள் அகத்துறை சார்ந்ததாக இருக்கும். ஒருவர் பெண்ணின் உணர்ச்சி தழுவியதாகப் பாடுவார். மற்றவர் ஆணுணர்ச்சி தழுவியதாகப் பாடுவார். இவ்வாறான பாடல்களை அவர்கள் எவ்வாறு கட்டிப் பாடினார்கள் என்று எண்ணும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கும். இந்தக் கவிமரபு சிங்கள மக்களிடையே இன்றும் உள்ளது.

நசாக் நாநாவின பாடலுக்கு எதிராகக் கணேசன் பாடுவான். கேட்பதற்கு சுவையாக இருக்கும். பாடல்களைத் தன்னந்தனியே நான் பாடி இரசித்து மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். அன்று கேட்டு சுவைத்த பாடல்கள் இன்று பலநினைவில் இல்லை. எனினும் செவிவழியாகப் பெற்றவற்றையும், எனது அக்கா திருமதி. தில்லையம்மா கணபதிப்பிள்ளை, திரு. செ. விபுணசேகரம், கட்டைபறிச்சான் க.கனகசிங்கம். தாமரைத்தீவான், ஆலையூர்ன். கவிமணி.அம்.கொளிதாசன் போன்ற கவிஞர் களிடமும் கேட்டு எழுதிக் கொண்டேன். அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளேன்.. பண்டைய மரபினைக் காட்டுவது நாட்டார் இலக்கியங்களே.

கிராமியப்பாடல்கள் வழிவழியாக வந்தவை. கிராமிய இலக்கியங்களுக்கு வித்திட்டவை நமது சங்ககால இலக்கியங்களே. இதனை தமிழ்பேசும் மக்கள்

அனைவரும் ஏற்றேயாகவேண்டும். ஏனென்றால் இவ்வாறான பாடல்கள் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டவை அல்ல. இவை இலங்கையின் தமிழ்பேசும் மக்களனைவரதும் சொத்து. முதற்சங்கம் லெமோரியாவிலேயே அமைந்திருந்தது. லெமோரியா இன்று இந்துமகா சமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் உள்ளது. (புத்ததைப் பாருங்கள்) இச்சான்றை ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

லெமோரியாவைக் கடல் கொண்டதும் மக்கள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டனர். இலங்கை லெமோரியாவின் உயர்நிலப்பகுதியே. தொடர்ந்து ஏற்பட்ட கடற் கோள்களினால் இன்றைய நிலையில் உள்ளது. இதனை 2004ல் விளையாடிய சுனாமியை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். எனவே இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கை -யையே தமது தாயகமாகக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் வந்தேறு குடிகளல்லர்.

காதற்பாடல்கள் காதலர்களது கூற்றாகவே அதிகம் இருக்கும். அப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது அப்பாத்திரங்கள் நாமாகவே இருப்போம். இது காதற்பாடல்களின் தனிச்சிறப்பாகும்.

நாட்டார் பாடல்களின் இயல்புகள்

நாட்டுப் புறங்களில் வாழும் எழுத்தறிவில்லாத மக்களால் பாடப்படுபவை நாட்டார் பாடல்களாகும். நாட்டார் இசையின் கவர்ச்சியும், கட்டுப்பாடின்றையுமே அதன் சிறப்பம்சங்களாகும். திறந்த வெளியில் இவை பாடப்படுகின்றன. நாட்டார் பாடல்களின் இசை அமைப்பு இலகுவானதாகவும், குறிப்பிட்ட ஸ்தாயி எல்லைக்குள் உள்ளதாகவும் அமையும். இவ்வாறே இதன் மொழி அமைப்பும்

இலகுவானதாகவும், பேச்சு வழக்கிலே அமைந்ததாகவும் காணப்படும். மெட்டுக்கள் சுலபமான நடையில் அமைந்திருக்கும். தாளம் சாதாரண நடையில் அமைந்திருக்கும். மாலை நேரத்தில் இப்பாடல்களைக் கேட்டால் கிறங்கடிக்கச் செய்யும்.

உரத்துப் பாடுதல்

திறந்த வெளிகளிலே நாட்டுப்புறப் பாடலிசை அமைவதால் இவை உரத்த ஒலித்தன்மை பெற்றிருப்பது இயல்பு. பாடுவோர் குரலில் இருந்து உரத்த தன்மையில் ஒலி வெளிப்படக் காணலாம். நாட்டுப் புறங்களில் பாடுவோர், பிறர் கேட்க வேண்டும் என்னும் தேவையை விட தொழில், பாட்டுடன் கலந்த பாடல் இசையாக அமைத்து விடுகிறார்கள். தொழிலுக்கு ஏற்ப இசை விரைந்து விறுவிறுப்பாக அமையும். ஆற்றோட்டம், நிலம் குத்துச் சாய்வாக இருக்கும்போது விரைவாகவும், மென்சாய்வாக இருக்கும்போது மெல்லவும் பாய்ந்து செல்லும். அதேபோல் தொழிலின் தன்மைக்கேற்ப இசையின் தன்மையும் வேறுபடும்.

ஆக்கியோன் பெயர் தெரியாதிருத்தல்

கிராமங்கள் தோறும் ஏராளமான பாடல்கள் வழக்கில் உள்ளன. அவற்றைப் பாடியோரைப் பற்றிக் கேட்டால் அவை 'முந்தையோர்' பாடியவை என்ற பதிலே கிடைக்கும். வரலாற்றுச் சம்பவங்கள், முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விடயங்களை நாட்டார் மரபில் வந்த ஒருவர் பாடிவிடுவார். அப்பாடல் வாய்மொழி மரபில் பாடப்பட்டு வரும். பின்னர் காலப்போக்கில் அதுவே பெயர் தெரிந்த ஒருவரின் பாடலாக மரபிற்குப்பட்டு நாட்டார் மரபிற் சேர்க்கப்படும். இவ்வாறான நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சந்தர்ப்ப சூழலுக்கேற்ப பாடல்களை இயைபுபடுத்திப் பாடும் தன்மை

இயைபுபடுத்திப் பாடுவதன் மூலம் பாடல்களில் மாற்று வடிவங்கள் தோன்றுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு பாடல் மறந்து போகாது நிலைபேறடைவதற்கும், அப்பாடல் உரிய வகையில் மக்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கும் இப்பண்பு உதவியாகின்றது. உதாரணமாக கப்பற் பாடல் பாடும் முறையினைக் குறிப்பிடலாம். யாரால், எப்போது, எத்தகைய சூழலில் பாடப்பட்டது என்ற வினாக்களுக்கு எவரும் விடை கூறி விடமுடியாது. பரம்பரை பரம்பரையாக முதாதையர்களால் பாடப்பட்டு வந்த பாடல்களே. இன்று கிடைத்திருப்பதை நாட்டாரிசையில் உள்ள சகல இசைமரபுகளுக்கும் உரிமையுடையோர் அவ்விசை முறைகளை வழங்கும் மக்கள் கூட்டத்தினரின் பரம்பரையினரேயாவர்.

வாய்மொழி மரபில் வழங்கி வருதல்

மனிதன் தான் பாடக் கற்றுக்கொண்ட காலம் முதல் தான் பாடி வந்தவற்றை இசையமைதி, தாளலயம் என்பவற்றின் துணையோடு மனதிலே நிறுத்தி வாய் மொழி மரபில் நினைவில் வைத்துக்கொண்டான். தனி மனிதன் அல்லது மனித கூட்டத்தினர் அடுத்த பரம்பரைக்கு அப்பாடல்களைப் பாடிக் காட்டினர். இவ்விதம் வாய்மொழி மரபாகவே அப்பாடல்கள் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. வேண்டிய போதும், நினைத்த போதும் அப்பாடல்களின் பயன்பாட்டை அவர்களால் அனுபவிக்க கூடியதாயிருந்தது. எனவே நாட்டார் பாடல்களின் உயிர்ப்புத்தன்னைமக்கு வாய்மொழி மரபும் ஒரு காரணமாகும்

சொல்லும் பொருளும் திரும்பத் திரும்ப வருதல்

பாடல்களின் சொல்லும் பொருளும் திரும்பத் திரும்ப வருதல் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இப்பண்பு பாடல்களுக்கு அழகுணர்ச்சி ஊட்டுவதோடு, பொருளுக்கேற்ற உணர்ச்சி நிலையையும் ஏற்படுத்துகிறது. சான்றாக:

தேரு வாறத பாருங்களேன் - தேரு

அசஞ்சி வாறதப் பாருங்களேன்

தேருக்குள் இருக்கிற நம்முரு -ஆச்சிக்கு

அட்டியல் மின்னல் பாருங்களேன்

ஒத்திசைவு நயம்

ஒத்திசைவு நயமே பாடலுக்கு ஓசையின்பம் கொடுக்கிறது. பாடல்களின் ஒத்திசைவு நயத்துடிப்பே பாடகரையும் கேட்போரையும் பாடலோடு ஒன்றுபடச் செய்கிறது. தாலாட்டுப் பாடலில் ஒத்திசைவு நயமானது இழுபட்டு செல்லும் தன்மை வாய்ந்ததாய் இருக்கும். குழந்தையின் புலனைத் தன்பக்கம் கவரும் சக்தி வாய்ந்ததாய் அமைவதை பெண் ஒருத்தி தாலாட்டு பாடும் போது கவனிக்கலாம்.

குரலை ஏற்றி இறக்கிப் பாடல்

குரல் ஏற்ற இறக்கம் என்பது பாடகர்களுக்குப் பொதுவான தன்மை எனினும், நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களின் ஏற்ற இறக்கம் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள நிலை போல அமையும்.(ஏங்கி முச்சு விட்டு இசைத்தல்) உதாரணமாக ஒப்பாரி பாடும் போது இதனை அவதானிக்கலாம்.

சந்த அமைப்பு

பாடலுக்கு சந்த அமைப்பே ஆதாரம். ஒவ்வொருவகைப்பாடலுக்கும் ஆட்டிற்கும் உரிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. பாடலை மறந்தாலும் சந்தத்தை இசைத்தவுடன் பாடல் நினைவிற்கு வந்து விடும்

‘ஐலசா’ என்னும் ஓசை அமைப்பு மீனவர் பாடலிலும், ‘தில்லேலங்கடி’ என்னும் ஓசை அமைப்பு தொழிற் பாடல்களிலும் அமையும். பொதுவாக நாட்டார் பாடல்களில் எளிமை, நேர்மை, இனிமை, தூய்மை, வாய்மை என்னும் பண்புகள் இருப்பதனால் இவை கேட்போரின் இதயத்தை நேரே சென்று தொடக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவை. சுருக்கமாகக் கூறின் நாட்டார் பாடல்கள் தாமாகவே மலர்ந்து மணம் வீசும் மலர்களுக்கு ஒப்பானவை எனலாம்.

நாட்டாரிசைக் கருவிகள்

கிராமியச் சூழலில் கிடைக்கப்பெறும் பொருட்களாலேயே நாட்டார் இசைக் கருவிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மிக எளிமையான வடிவமைப்புக் கொண்ட இக்கருவிகள் மிக இலகுவாக வாசிக்கக் கூடியன. மக்கள் பாடல்களைப் பாடும்போது அப்பாடல்களுக்கு பக்க வாத்தியமாகவும் பயன்படுகின்றன.

இவ்விதமான கருவிகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) துளைக்கருவிகள்
- 2) தோற் கருவிகள்
- 3) நரம்புக் கருவிகள்
- 4) கஞ்சக் கருவிகள்

துளைக்கருவிகள் : சத்தக்குழாய், மகுடி, ஒத்தூதிக்குழல்,நாதஸ்வரம் போன்றன.

தோற் கருவிகள் : சிறுபறை, தோற்பறை, பம்பை, ஜிம்பலாக்கொட்டு, உறுமி, உடுக்கு ,பறை மேளம், கஞ்சிரா, தம்பட்டம்

நரம்புக் கருவிகள் : - துந்தினா, ஏந்தார் (நரம்புக்கருவிகளின் பயன்பாடு நாட்டாரிசையில் மிக அரிதென்றே கூறலாம்)

கஞ்சக் கருவிகள் : தாளம், ஐந்ரா,சேமக்கலம்,சவணிக்கை, சல்லாரி, தம்பட்டம்.

இவற்றை விட மண், மரம் போன்றவற்றில் இருந்து தயாரிக்கும் குடத்தாளம், சிப்ளாக்கட்டை போன்ற கருவிகளும் நாட்டாரிசைக் கருவிகளுள் அடங்கும். ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னோரிடத்திற்கு செய்திகளை அனுப்பவும், ஓய்வு நேரங்களில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கும் இசைக்கருவிகள் பயன்பட்டன.

வாழ்த்துப்பாடல்

உலகியலில் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழும் வாழ்வில் பிள்ளைக்கனி ஒன்று பிறந்திட வேண்டும் என்று அனைவரும் விரும்புவது இயற்கையாகும். திருமணத்தின்போது வாழ்த்திப் பாடுபவர்களும்

'பிள்ளை பதினாறும் பெற்றுப்
பெருவாழ்வு வாழ்ந்திருங்கள்
மக்கள் பதினாறும் பெற்று
மங்களமாய் வாழ்ந்திருங்கள்
ஆல்போல் தழைத்து
அறுகுபோல் வேருன்றி
நலமுடனே எந்நாளும்
ஞானமுடன் வாழ்ந்திருவீர்'

என்றே வாழ்த்துவார்கள். பொதுவாகத் திருமணமான பெண்கள் தாய்மை அடையவேண்டும் என விரும்புவார்கள். குழந்தை இல்லையெனில் சமுதாயத்தில் மதிப்பிருக்காது. குடும்பத்தின் பெயர் சொல்ல வாரிசு வேண்டும் என விரும்புவர். மகப்பேற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்த பெண்கள் படும் வேதனையைச் சொல்லி மாழோது. எங்கள் ஊரில் நானறிய இந்தக் கொடையைப் பெறாத பெண்கள் இருவர் இருந்தார்கள். இருவரும் எனது உறவினர்கள். என்னோடு பாசமாக இருந்தார்கள்.

அவர்களது வாடிய முகங்கள் இப்போதும் எனது கண்முன்னே நிற்கின்றன. அவர்களின் மனங்களில் எவ்வளவு வேதனைகள் இருந்திருக்கும். அவர்கள் கண்ணீர் விட்டு அழுததை நேரில் கண்டிருக்கிறேன். தாலாட்டுப் பாடவேண்டிய தாய்மார்கள் வேதனையைச் சமந்து கண்ணீர் சிந்தினார்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் என்மனதை இப்போதும் குடைகிறது.

கிண்ணியிலே போட்ட சோற்றைக்
கிள்ளித் தின்னப் பிள்ளையில்லை
ஊருக்குப் போகையிலே
உடன்வரவே பிள்ளையில்லை.

படுக்கையிலே நான்கிடந்தால்
பார்ப்பதற்கு பிள்ளையில்லை

பாடையிலே நான் கிடக்க
பார்த்து அழப் பிள்ளையில்லை

பூக்கிற காலத்திலே
பூ மாறிப் போனேனே
காய்க்கிற காலத்திலே
காய் மாறிப் போனேனே

மூர்க்கமாதா கோயிலுக்கு
மா விளக்கு ஏற்றி வைத்தேன்
கோணேசர் கோயிலுக்கு
கற்பூரச் சட்டி தூக்கிநின்றேன்

கதிர்காமக் கந்தனுக்கு
காப்பு விரதம் இருந்தேன்.
தூர்க்கை அம்மன் சந்நிதிக்குத்
தூண்டா மணி விளக்கேற்றி வைத்தேன்

கடவுளுக்கும் கண்ணில்லையோ
கல்லாகி மனம் போனதுவோ
உடனிருந்து கொஞ்ச தற்கு
ஒரு குஞ்சு இல்லையப்பா

என்று பாடியதைக் கேட்டேன். அப்போது நான் சிறுவன். அவர்களின் மனக்குமுறல்களைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் நான் இருக்கவில்லை. அவற்றை இப்போது நினைந்து பார்க்கின்றேன்.

குடும்பத்தின் பெயர் சொல்ல வாரிசுகள் வேண்டும் என விரும்பினர். அதனால் அரசமரவழிபாட்டிலும், வெள்ளிக்கிழமை விரதமும், பாம்புப் புற்று வணக்கமும் நோன்புகளாயின. 'அரசமரத்தைச் சுற்றி வந்து அடிவயிற்றைப் பார்த்தாளாம்' என்ற பழமொழியும் உண்டு.

மகப்பேற்றை அடையாத பெண்ணுக்கு 'மலடி' என்ற பட்டம் நமது சமூகம் கொடுத்துவிடும். அதேபோல் ஆணுக்கும் 'மலடன்' என்ற அவப்பெயரும் சூழ்ந்துவிடும். அவர்களுக்குச் சமூகத்தில் அந்தஸ்த்து குறைந்துவிடும்.

இவ்வாறான குடும்பங்களுக்கிடையில் மனத்தாங்கல்கள் ஏற்பட்டால் அவர்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டியது இவ்வடுச் சொற்களுக்கே.

மகப்பேற்றை அடைந்த பெண்ணுக்கு சமூகம் மதிப்பளித்தது. ஒரு தாய் கருவுற்றால் அவளை மிகவும் கவனமாகப் பார்ப்பார்கள். அவள் மகப்பேற்றை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். மகப்பேற்றுக்காக தாய் வீட்டினுள் வேதனையில் அவதியுறுவாள். அவளுக்குத் துணையாக மருத்துவிச்சி இருப்பாள். குழந்தை பிறந்து அதன் 'சுவா..சுவா' குரல் கேட்கும் வரை வெளியில் உள்ளவர்கள் பதற்றத்தோடு நிற்பார்கள்.

அத்துடன் தாயின் மாக்கொடி விழுவதற்காகச் சிரட்டையை உரலில் போட்டு உலக்கையால் இடிக்கும் வழக்கம் முதலாம் தொகுதியில் உள்ள பல கிராமங்களில் சிறப்பாகக் கட்டைபறிச்சான், கிளிவெட்டி. கொட்டியாரம், கங்குவேலி. கந்தளாய், தம்பலகாமம். உப்பாறு, ஆலங்கேணி ஆகிய பிரதேசங்களில் இன்றும் வழக்கிலுண்டு.

பிறந்த குழந்தையின் அழகை ஒலி கேட்டதும் இன்னுமொரு செய்திக்காகக் காத்திருப்பார்கள். மருத்துவிச்சியின் மூலந்தான் அச்செய்தி வெளிவரும். மருத்துவிச்சி குழந்தையை ஏந்திப் பாடுவாள். அவளது பாடலின் பொருளறிந்து வெளியில் உள்ளவர்கள் ஆணா. பெண்ணா என்று அறிந்து கொள்வார்கள். ஆண்குழந்தையெனின் தாய் மாமன் வீட்டுக்கு மேலால் உலக்கையை மூன்றுமுறை வீசுவார். பெண்குழந்தையெனின் வீட்டுக் கூரையில் மூன்று முறை தட்டுவார்கள்.

மருத்துவிச்சி ஆண்குழந்தையென்றால் தம்பி என்றும் ராசா என்றும் பாடுவார். பெண் குழந்தையெனின் தங்காய் என்றும் ராசாத்தி என்றும் பாடுவார். ஆண்குழந்தை பிறந்தால் கற்கண்டும், பெண்குழந்தை பிறந்தால் சர்க்கரையும் வழங்குவார்கள். இது தமிழகத்திலும். ஈழத்தில் பல கிராமப்புறங்களிலும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பல தமிழ்க் கிராமங்களிலும் இன்றும் நிலவுகின்றதை அவதானிக்கலாம். இச்செயலை நான் சிறுவனாக இருக்கும்போது நேரில் எனது கிராமத்தில் கண்டிருக்கிறேன். எனது தாய்மாமன் திரு.பெரியதம்பி மயில்வாகனம் எங்கள் வீட்டுக் கூரைக்கு மேலால் உலக்கை வீசிய காட்சி இப்போதும் என் கண்முன் நிற்கிறது. அன்றைய வீடுகள் இன்றைய வீடுகள் போல் அவ்வளவு பெரியவையல்ல. வீடுகளுக்கிடையில் நெரிசலும் இல்லை. அதனால் உலக்கை வீசுவது இலகுவானது. இவை யாவும் மெல்ல மெல்ல அருகி வருவதையும் காணலாம்.

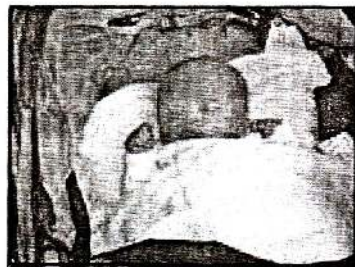
திருகோணமலையில் உள்ள உவர்மலை விவேகானந்தாக்கல்லூரியின் அதிபராயிருந்த திரு. ஆ. செல்வநாயகம் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் (07-12-2011) நடந்த பரிசீலிப்பு விழாவிலே கிராமியப் பாடல்களை மாணவியர் பாடியாடி அசத்தினார்கள். வாழ்த்துப் பாடலில் தொடங்கி ஒப்பாரி வரை ஒரு தொடராக கிராமிய இசையில் நடத்திக் காட்டினார்கள். அதனை நெறிப்படுத்திய ஆசிரியர்கள் என்றும் நன்றிக் குரியவர்கள்.

நமது பாரம்பரியத்தைப் பாடசாலைகள் வளர்த்து வருவது பாராட்டற்குரியது. பாடசாலைகளில் இவ்வகைக் கலாசார, பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் வளரப் பாடுபடும் பாடசாலைச் சமூகத்துக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இப்பணி தொடர வாழ்த்துவோம். திருகோணமலை மாவட்டக் கிராமங்களிலும் பாடப்படும் பாடல்களில் சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கீழே தருகிறேன்.

குழந்தை வாழ்த்துப் பாடல்

அயலும் புடையும் வாழவேண்டும்
அன்னமும் சுற்றமும் வாழவேண்டும்
ஆச்சியும் அப்புவும் வாழ வேண்டும்
அம்மானும் மாமிபும் வாழ வேண்டும்

அரிசிப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
அரிசி விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி
நெல்லுப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
நெல்லு விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி

மஞ்சள் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
மஞ்சள் விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி
மிளகுப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
மிளகு விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி

உள்ளிப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
உள்ளி விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி
இஞ்சிப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
இஞ்சி விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி

உப்புப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
உப்பு விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி
காகுப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
காகு விளைநாடும் கண்டீரோ தம்பி

வேந்தர்க்கு வேந்தராய் வந்தீரோ தம்பி
வேந்தர் மணிமுடியும் கண்டீரோ தம்பி

கோச்சியும் வாழணும் கொப்பரும் வாழணும்
பேத்தியும் பேரணும் புகழோடு வாழணும்

பூட்டியும் வாழணும் பூட்டணும் வாழணும்
கொம்மான் மாமியும் சேர்ந்தே வாழணும்
குருவுக்கும் சிவனுக்கும் கும்பிடு போட்டு
நல்ல பிள்ளையாய் இருந்து வாழ்கவே!.

(இப்பாடல் பாடவேறுபாடுகளுடன் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் எங்கும்
பாடப்படுகிறதையும் அவதானிக்கலாம்.)

தெய்வமே காப்பு

வாருமையா கோணேசா
வரங் கொடுக்கும் வல்லவரே
தீருமையா இவன் பிணியை
திரிக் கோண மலையீசா.

பச்சை நிறம் பார்வதியாள்
பவள நிறம் பரமசிவன்
சோதிப் பிளம்பு நிறம் நீ
சொன்ன வரம் தந்திடுவாய்

புங்கைக் கட்டை வெட்டி
புளியந் தணல் உண்டு பண்ணி
அங்கம் சிலிர்த்து நிற்போம்
ஆண்டவரே காத்திடுவாய்

தெண்டனிட்டு நாம் பணிந்தோம்
தெய்வம் துணை கிடைக்கு மென்று
மைந்தனைக் காத்தருளுவாய்
வாழவைக்கும் கோணேசா.

தாலாட்டுப் பாடல்

‘தாய்மை உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கியப் பரிசுதான் தாலாட்டு’ எனத் தமிழண்ணல் கருதுவர். வாழ்வின் முன்னுரைதான் தாலாட்டு என்பார்கள். உலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளிலும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் உண்டு. தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே தாலாட்டு மலர்கின்றது. ஈழத்தில் அருமையான தாலாட்டுப் பாடல்கள் உண்டு. நமது தாலாட்டுப் பாடல்களுக்குரிய பண் நீலாம்பரி எனச் சொல்வர். தாலாட்டுப் பாடல்கள் குறுகிய அளவு உடையன. ஆனால் பெரும்பாலான தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு அடி வரையறை இல்லையென்றே கூறலாம். அது குழந்தையின் உறக்க நிலைக்கு ஏற்பவும். தாயின் மனநிலைக்கேற்பவும், சிறிதாகவோ அல்லது பெரிதாகவோ அமையலாம்.

குழந்தைகளை அணைத்து நித்திரை யாக்குவதற்காகத் தாய்மார் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாடிவரும் இன்னிசைப் பாடல்களே தாலாட்டு எனலாம். தாய் தன் குழந்தையை மடியிலோ, தொட்டிலிலோ, தோளிலோ அன்றிக் கைகளிலோ வைத்து ஆட்டிய வண்ணம் தாலாட்டுவதே வழக்கம். தாய் மட்டுமன்றி பெரியதாயோ, சிறியதாயோ, பாட்டிமாரோ தாலாட்டுப் பாடுவதும் உண்டு. தால் என்பது நாவைக் குறிக்கும். நாவை ஆட்டி இனிய ஓசை எழுப்பி குழந்தையை உறங்க வைத்தலே தாலாட்டுதல் ஆகும்.

ஆராரோ ஆரிவரோ என சப்தம் எழுப்புவதால் “ஆராட்டுதல்” என்றும், ஓராரோ ஓரிவரோ எனச் சந்தம் அமைத்துப் பாடப்படுவதால் “ஓராட்டுதல்” எனவும் அழைப்பது வழக்கமாகும்.

தாலாட்டைத் தாராட்டு என்றும், ஓராட்டை ஓராட்டு என்று சொல்லும் வழக்குகளும் உண்டு.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் கிராமப்புறங்களில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் நினைத்தபோது, நினைத்தபடி தாய்மார்கள் பாடுவதால் தாலாட்டுப் பாடல்களில் பாடவேறுபாடுகள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இம்மாவட்டத்தில் தமிழ் முஸ்லிம்கள் கலந்து வாழ்வதால் பாடல்களில் பாடபேதங்கள் இருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். சிங்கள மக்களும் அழகாக ‘தொயி தொயிய புத்தா, பயி பயி புத்தா’ என்று தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். தாலாட்டுப் பாடும் தாயின் கற்பனைக்கும், சொல் வளத்துக்கும் ஏற்பப் பாடல்கள் வேறுபடும்.

சிலவேளைகளில் வானொலியில் ஒலிக்கும் சினிமாவில் வரும் தாலாட்டுப் பாடல்களையும் இம்மாவட்டத்து மக்கள் தற்போது பாடுவதையும் அவதானிக்கலாம். நமது தாலாட்டுப் பாடல்களின் தொடக்கம் வெறும் நாவசைவுகளின் ஒலிகளாகவே இருக்கும். தாலாட்டில் தாய்மையின் தவிப்பும், பூரிப்பும், எதிர்பார்ப்புக்களும், வைகறையின் வசந்தங்களும், இறைவனின் இனிய பெயர்களும், வரலாற்றுப் பெட்டகங்களும், நிறைந்திருப்பதை உணரலாம். அவற்றைச் சற்றுப் பார்க்கலாம்.

உதாரணமாக.....

ஓ..ஓ....ஆரிரிரோ, ஆராராரோ....

ஓ....ஓ.....ஆரிரிரோ., ஆராராரோ....

ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ

ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ

என்ற ஓசைகளைக் கொண்டதாகப் பெரும் பான்மையாக இருப்பதைக் காணலாம். இந்த ஓசைகளில் கூட தத்துவங்களைக் காணலாம் என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். மறுபிறப்பைப்பற்றி நம்புகின்றவர்கள் இவற்றை ஏற்றுக் கொள்வர்.

முற்பிறப்பில் யாராக இவர் இருந்தாரோ? இன்று எங்கள் குலவிளக்காய் வந்துதித்த இவர், யாராக இருக்கலாம்.? என்ற தத்துவத்தைக் கூறுவதாகக் கொள்வர்.

தாலாட்டின் பாடற்பொருளை முன்று பிரிவுகளில் அடக்கலாம்.

1. குழந்தையைப் பற்றியது.
2. குழந்தைகளின் உறவினரைப் பற்றியது.
3. குழந்தைக்குரிய கருவிகளைப் பற்றியது.

குழந்தையைப் பற்றியது.

குழந்தையைப் பற்றிய தாலாட்டில், தாயின் பாசப் பொழிவுகளையும், அன்பின் பெருக்கையும் உறவு களையும். அந்த உறவுகளின் உரிமை களையும், அதனால் மனதில் தோன்றும் அறிவுரைகள் போன்ற வற்றையும் காணலாம்.

ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ

ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ

பேரார் குலக் கொழுந்தே பெருமானே ஆராரோ

சீரார் பசுங்களியே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே

ஆரடித்து நீயமுதாய் அரிய கண்ணால் நீர்வடிய

(ஆராரோ..... ஆரிவரோ..... ஆரிவரோ..... ஆராரோ)

அடிச்சாரைச் சொல்லியழு

ஆக்கினைகள் பண்ணிடுவேன்

அடிச்சதார் அண்ணாவா

அரைஞான் கயிற்றாலே

முத்தே பவளமே என்

ச. அருளாறந்தம்

முக்கனியே சக்கரையே

கொத்து மரிக்கொழுந்தே- என்

கோமளமே கண்ணுறங்கு

(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ.. ஆராரோ..)

பாட்டன் அடிச்சாரோ

பிச்சிப் பூக் கையாலே

மாமன் அடிச்சாரோ

மல்லிகைப் பூக் கையாலே?

மாமன் கைச் சிலம்பே

மச்சினிமார் கைச் சிலம்போ?

பாட்டனார் கொண்டைக் கேற்ற

வாடா மருக் கொழுந்தோ?

“கொம்புக் கனியோ

கோதுபடா மாங்கனியோ

வம்புக்கு அழுகிறீரோ

வாயெல்லாம் தேனூற”

(ஆராரோ..... ஆரிவரோ..... ஆரிவரோ.... ஆராரோ.....)

இல்லை யொரு பிள்ளையென்று

ஏங்குவோர் பலரிருக்க

செல்வமாய் வந்துதித்த

செல்லமே கண்ணுறங்கு.

(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ.. ஆராரோ..)தாயின் ஏக்கம்.

பிள்ளை இல்லையென்று பெருந்தவங்கள் செய்தேனே

மைந்தன் இல்லையென்று மாதவங்கள் செய்தேனே

வெந்த மாத் தின்றால் விரதம் அழியுமென்று

பச்சை மாத்தின்று பகவானைக் கைதொழுதேன்.

ச.ஆனாவந்தம்

வெள்ளிக் கிழமை விரத மகத்துவத்தால்
பிள்ளைக் கலி தீர்க்கப் பிறந்த நவரத்தினமே.
(ஆராரோ..... ஆரிவரோ..... ஆரிவரோ..... ஆராரோ..)

மலடி மலடியென்று மாநிலத்தார் தூற்றாமல்
மலடிக் கொரு குழந்தை மாயவனார் தந்த பிச்சை
இருளி இருளியென்று இந்நிலத்தார் பேசாமல்
இருளிக் கொரு குழந்தை ஈஸ்வரனார் தந்த செல்வம்
(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ... ஆராரோ..)

மாமன் அடிச்சாரோ மரகதமணிச் செண்டாலே
மாமி அடிச்சாளோ மல்லிகைப்பூக் கொத்தாலே
மாமி மலைத்திடுவான் மச்சினியும் ஏங்கிடுவாய்
மனம் கொண்டு உறங்கிடுவாய்
மரகதமே கண்ணுறங்கு
(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ.. ஆராரோ..)

ஆண்பனையின் நூங்கே
அணில்கோதா மாம்பழமே
ஆச்சி அடித்தாளோ உனக்கு
அமுதாட்டுங் கையாலே
கொட்டி வைத்த முத்தே என்
குவிந்த நவ ரத்தினமே
கட்டிப் பசும் பொன்னே என்
கண்மணியே கண்ணுறங்கு
(ஆராரோ... ஆரிவரோ.... ஆரிவரோ... ஆராரோ...)

மலடி மலடியென்று
வையகத்தார் ஏசாமல் பிள்ளைக் கலி தீர்க்கப்

ச. அருளாளந்தும்

பிறந்த நவரத்தினமே

முத்தான முத்தே

முதுகடலின் ஆணிமுத்தே

சங்கீன்ற முத்தே

சாதிமுத்தே கண்வளராய்

(ஆராரோ... ஆரிவரோ... ஆரிவரோ... ஆராரோ..)

மாசிப் பிறையோ! நீ வைகாசி மாங்களியோ

தேசப் பிறையோ நீ தெவிட்டாத மாங்களியோ

எங்கள் குலம் மங்காமல் எதிர்குலத்தார் ஏசாமல்

தங்கமலி பொக்கிஷத்தைத் தானாள் வந்தகண்ணே

ஒரு முஸ்லீம் தாய் தாலாடடுகிறாள்

நித்திரை செய் சீதேவி

மத்தவங்க உன்தாயை மலடி என்று தள்ளாமல்

பெத்தெடுத்த கண்மணியே பேர்விளங்க நீவளராய்

மாமாட தோட்டத்திலே இருக்க நல்ல இடமுமுண்டு

மாந்தோப்பு நிழலிருக்கு நாளை போய் பாத்திடலாம்

குளிக்க நல்ல குளமுமுண்டு கொக்கு குயிலுமுண்டு

வழிக்குவழி மான்மரையும் முயலும்தான் ஓடிவரும்

வாப்பா வந்தாக்கா வாரியுன்னைத் தோளில்வைத்து

பூப்போல உலவிடுவார் பொறுதியுடன் கண்வளராய்

முத்துப்போல் நீர்வடிய மோதிரவாய் தான்நோவ

கத்திக் கதறாதே காலையிலே போய் வருவோம்

மாமி அடிச்சாவோ மருதோண்டிக் கொப்பாலே

தேம்பி அழுவாமல் சீதேவி நித்திரை செய்

சாச்சா அடிச்சாரோ சாயப் பெரம்பாலே

ஈ. அருளாவந்தும்

பூச்சிகள் குத்தினபோல் புலம்பாதே கண்வளராய்
ஆச்சி அழுதிடுவாள் அம்மாளும் கம்பெடுப்பாள்
சாச்சி கலங்கிடுவாள் சத்தமிடல் ஆகாது
மாமி மலைத்திடுவாள் மச்சினியும் ஏங்கிடுவாள்
மானே மருக்கொழுந்தே மாங்குயிலே கண்வளராய்.

குழந்தைக்குரிய கருவிகளைப் பற்றியது

'பச்சை இலுப்பை வெட்டிப்
பால்வடியத் தொட்டில் கட்டி
தொட்டிலுமோ பொன்னாலே
தொடுகயிறோ முத்தாலே
பிச்சிப் பூ மாலைகட்டி
பூமகனார் தூங்கையிலே'
(ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ..)

பட்டுடுத்துத் தொட்டில் கட்டி
பஞ்சணையை அதிலே இட்டு
பட்டு மேனி நோவாமல்
படுத்து உறங்கு கண்ணே
(ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆராரோ..)

குழந்தைகளின் உறவினர்களைப் பற்றியது

வெள்ளியால் செய்த ஏட்டில்
வைர எழுத்தாணி கொண்டெழுத
பள்ளியில் சேர்க்க மாமன்
பாசமுடன் வந்திடுவார்

சேனைத் தளபதியாம் - உன் மாமன்
சீ ரெழுதித் தருவாராம்
யானை நிரை யொதுக்கி - உன்மாமன்
நடத்தி வந்து காட்டுவாராம்.

உசந்த தலைப் பாவாம் - விலை
உசந்த பட்டுச் சட்டைகளாம்
நிறைந்த தலை வாசலிலே - வந்து
நிற்பானாம் உன் மாமன்

சின்னண் ணன் வந்தானோ - உனக்குச்
சின்னச் சட்டை தந்தானோ
பெரியண் ணன் வந்தானோ - நல்ல
பட்டுச் சட்டை தந்தானோ

பால் குடிக்கக் கிண்ணி - நல்ல
பழந் தின்ன வட்டிலதாம்
நெய் குடிக்கக் கிண்ணி - உனக்கு
முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி

காது குத்திக் கடுக்கன் போட்டு - நீ
கடை வீதி சுற்றி வரும்
கோலம் பார்த்திருக்க - மாமன்
காத்திருந்து வாங்கி வந்தான்

ஏடு எழுத்தாணிகளும் - சோறு
இருந்துண்ணச் சேருவக் கால்
மாடு பூட்டி வண்டியிலே - மாமன்
மனை நிறக்கக் கொண்டு வாரான்.

“ஐஞ்சு தலை நாகம் அடகாக்கும் தாழையிலே
அஞ்சாமல் பூவெடுக்கும் அருச்சுனனார் உங்களப்பா
பத்துத் தல நாகம் பள்ளி கொள்ளும் தாழையிலே
பாராமல் பூவெடுக்கும் பரந்தாமன் உங்களப்பா

ச.அருளாளந்தும்

பாய்ந்தோடும் புள்ளி மானை பற்றி இழுத்துவந்து
விளையாடத் தருவானாம் வீரமுள்ள உன்மாமன்
வானூரும் சந்திரனை வளைத்துப் பிடித்துவந்து
விளையாடத் தருவானாம் வேங்கையுள் தாய்மாமன்

மாமன் அடிச்சாரோ மரகதமணிச் செண்டாலே
மாமி அடிச்சாளோ மல்லிகைப்பூக் கொத்தாலே
மாமி மலைத்திடுவாள் மச்சினியும் ஏங்கிடுவாள்
மனம் கொண்டு உறங்கிடுவாய்
மரகதமே கண்ணுறங்கு”
(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ.. ஆராரோ..)

முத்தாக நீயொருத்தன்

பாட்டனார் எல்லையிலே - என்னையா
பட்டு வந்து விக்குதெண்டு
பட்டு விலை மதிக்க - என்னையா
பத்துப்பேர் தாதியராம்
பத்துப் பேர் தாதியர்க்கு - என்கண்ணே
பாங்காக நீ யொருத்தன்
பட்டெடுப்பார் உங்களையன் - என்கண்ணே
பணங் கொடுப்பான் உன் மாமன்

முப்பாட்டன் எல்லையிலே - என்னையா
முத்து வந்து விக்குதெண்டு
முத்து விலை மதிக்க - என்னையா
முப்பது பேர் தாதியராம்
முப்பது பேர் தாதியர்க்கு - என்கண்ணே
முத்தாக நீயொருத்தன்
முத்தெடுப்பார் உங்கள் ஐயன் - என்கண்ணே
முடிச்சவிழ்பான் உன் மாமன்.

ஈ. அருளாயந்தம்

பரமசிவன் வாசலிலே பலநாள் தவமிருந்து
பிள்ளைக் கலிதீர்க்கப் பிறந்த நவரசமே!
தூரத்துக் கோயிலுக்கு தூண்டா விளக்கேற்றுவிப்பார்
காதத்துக் கோயிலுக்கு காணிக்கை போடுவிப்பார்

குளிக்கக் குளம் வெட்டி கும்பிடக் கோயில் கட்டி
படுக்க மடம் கட்டுவிப்பார் பாக்கியவான் உங்களப்பா
கொம்புக் கணியோ கோதுபடா மாங்கணியோ
வம்புக் கழுற்றோ வாயெல்லாம் தேனுற
(ஆராரோ.. ஆரிவரோ.. ஆரிவரோ.. ஆராரோ..)

குழந்தையை விழித்தெழச் செய்தல்

கண்ணே நீ எழுந்திடு வாய்
கண்மணியே கண் வளராய்
சின்னஞ் சிறு மலரே
துயில் நீங்கி நீயெழுவாய்.

கிழக்கு வெளிக்குது பார்
கீழ் வானம் சிவக்குது பார்
சேவல் கூவுது பார்
சின்னக் குயில் பாடுது பார்.

காகம் கரையுது பார்
கன்று துள்ளி ஓடுது பார்
மேகம் கலையுது பார்
விடிந்து காலை ஆனதுபார்

பள்ளி செல்ல வேணுமல்லோ
பாலகனே எழுந்திடுவாய்
செல்லப் பசுங் கிளியே
சீக்கிரமாய் எழுந்து வாராய்.

உடும்பு பிடித்தல்

பிள்ளை இரண்டு மூன்று மாதங்களில் பக்கம் புரண்டு குப்புறக் கிடந்து தலையை மெதுவாக நிமிர்த்தி நிமிர்த்தி கால்களையும் கைகளையும் அடித்து முன்னோக்கி நகரும். இப்பருவத்தை உடும்பு பிடித்தல் என்றழைப்பார்கள். அப்பொழுது தாய் தந்தையர் குழந்தையின் முன்னால் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான கவரும்

தன்மையுடைய விளையாட்டுப் பொருட்களை வைப்பார்கள். பிள்ளை முன்னோக்கிப் பிஞ்சுக் கைகளை நிலத்தில் ஊன்றி நெஞ்சினால் நகரும். பெற்றார் இப்போது பாட்டுப் பாடி உற்சாகப்படுத்துவார்கள்.

“தம்பி சமர்த்தன் தம்பட்டக்காரன்

சங்கதி பார்க்க ஓடி வாருங்க

தலையை உயர்த்தி உடும்பை பார்க்கிறான்

கையையும் காலையும் அசைத்துவாறான்

நிலத்தில் நீந்துறான் முன்னேறி வாறான்

நிலத்தில் கையை ஊண்டியே வாறான்

நெஞ்சை நிமிர்த்தி காலை உன்னுறான்

தம்பி வாறான் வந்து பாருங்கோ

சன்மானம் இருந்தா அள்ளி வீசுங்கோ”

சாஞ்சங் கண்டே

“சாஞ்சங் கண்டே சாஞ்சம்
சாய மயிலாரே சாஞ்சம்
வட்டிக்கும் சோத்துக்கும் சாஞ்சம்
வாழைப் பழத்துக்கும் சாஞ்சம்
குத்து விளக்கே சாஞ்சம்
கோயிற் புறாவே சாஞ்சம்
அன்னே பின்னே சாஞ்சம்
அழகு மயிலே சாஞ்சம்”

(இதனைச் சில கிராமங்களில் திருத்திக் கீழ் உள்ளவாறு பாடுவார்கள். இப்படியே பாடசாலைகளிலும், சிறப்பாக முன்பள்ளிகளில் பாடுவார்கள்.)

சாய்ந்தாடம்மா.....

சாய்ஞ்சா டம்மா சாய்ஞ்சாடு
சாயக் குயிலே சாய்ஞ்சாடு
தாமரைப் பூவே சாய்ஞ்சாடு
தங்க மயிலே சாய்ஞ்சாடு

சோலைக் குயிலே சாய்ஞ்சாடு
சுந்தரத் தேரே சாய்ஞ்சாடு
பாளைச் சிரிப்பே சாய்ஞ்சாடு
பங்கய மலரே சாய்ஞ்சாடு

பச்சைக் கிளியே சாய்ஞ்சாடு
பவளக் கொடியே சாய்ஞ்சாடு
குத்து விளக்கே சாய்ஞ்சாடு
கோயில் புறாவே சாய்ஞ்சாடு

கண்ணை மணியே சாய்ஞ்சாடு
கற்பக தருவே சாய்ஞ்சாடு

ச.சூரனாரந்தம்

கண்டே தேனே சாயஞ்சாடு

கனியே பாலே சாயஞ்சாடு

சாயந்தா டம்மா சாயஞ்சாடு

சாத்துக்கும் சோத்துக்கும் சாயஞ்சாடு

சாயந்தா டம்மா சாயஞ்சாடு

சாய மயிலே சாயஞ்சாடு

அன்னே பின்னே சாயஞ்சாடு

அழகு மயிலே சாயஞ்சாடு

கன்னல் தேனே சாயஞ்சாடு

கட்டிக் கரும்பே சாயஞ்சாடு”

சப்பாணி கொட்டல்

பிள்ளை தன்னிரு கைகளைச் சேர்த்துக் கொட்டுதலைச் சப்பாணி கொட்டுதல் எனச் சொல்வார்கள். பெற்றோர், இனசனத்தோர் இதனைப் பார்த்து தாமும் மகிழ்ந்து பாடுவர்.

குழந்தை வளர்ந்து மூன்று நான்கு மாதங்கள் ஆகியதும் குழந்தையின் தலையை மெதுவாக நிமிர்த்தித் தோளில் சாய்த்து, பின்னர் அதனை இருத்த முயற்சிப்பார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒரு பெட்டியில் பிள்ளையை இருத்திச் சுற்றிவரத் தலையணைகளை அணையாக வைத்து விளையாட்டுக் காட்டுவார்கள். அக்குழந்தை படிப்படியாக இருக்கப் பழகிக் கொள்ளும். கைகளை வீசிக் கெக்கலிக்கும். கைகளைத் தட்டும். தாய், தந்தை, சுற்றத்தார் சேர்ந்து சப்பாணி கொட்டுவார்கள். அதற்கேற்பப் பாடுவார்கள். பிள்ளையும் மகிழ்ச்சியாகக் கைகொட்டி அசையும். இதனைச் சப்பாணி கொட்டல் என்பார்கள்.

சப்பாணி கொட்டல்

“சாள சாள சப்பாணி
சாத்துக்கும் சோத்துக்கும் சப்பாணி
செப்பு நிறைந்தொரு கையாலே
செண்பகம் பூத்தொரு கையாலே
(சாள சாள)

முத்துப் பதித்த கையாலே
மோதிரம் போட்டொரு கையாலே
தத்தித் தவழும் கையாலே
தங்கம் போல் மின்னிடும் கையாலே
(சாள சாள)

தாளம் போடும் கையாலே
தானங் கொடுக்கும் கையாலே
கோலம் போடும் கையாலே
கும்பிடும் சின்னக் கையாலே
(சாள சாள)

சித்தத்தைக் கிள்ளிடும் கையாலே
சிரிக்க வைத்திடும் கையாலே
முத்துக் கொட்டுற கையாலே
முழங்கிக் கொட்டுமாம் சப்பாணி”
(சாள சாள)

அதேவேளை குழந்தை முன்னும் பின்னும் அசையும். அந்த அசைவுக்கேற்பப் பெற்றோரும் மற்றோரும் ‘சாஞ்சங் கண்டே... ‘என்று பாடுவார்கள். இதனை திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தெற்குப் பிரதேசக் கிராமங்களில் அவதானிக்கலாம். இப்பாடலைத் திருத்தி ஆனையாடல் என்று ஏனைய கிராமங்கள் பாடுவார்கள்.

ஆனையாடல்

இன்னும் சற்று வளர்ந்ததும் ஆனையாடல் நடக்கும். பாடலுக்கேற்பத் தனது உடம்பு முழுவதையும் முன்னும் பின்னும் பிள்ளை அசைத்து ஆடும். ஓசையையும், அதனைப்பூரியும் ஆற்றலையும் பிள்ளை பெற்றுக் கொள்கிறது. தனக்கு இன்னும் ஆடவிரும்பின் எதோ ஒருவகை ஒலியை எழுப்பி தனது விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும். அதனை ஆனையாடல் என்பார்கள். அதிகமான கிராமங்களில் ஆனையாடுமாம் என்று தான் பாடுவார்கள்.

ஆனையாடல்

“ஆன யாடுமாம் எங்கட பிளை
அசைந்து வளைந்து ஆடுமாம் ஆனை
என்னானை யது பொன்னானை
எங்கள் குலத்து மதயானை

முத்துக் கொம்பனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
முதுகு சொறியுமாம் ஆன(னை)க்குட்டி
சித்திர வேலனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
செல்லக் கதிரனாம் ஆன(னை)க்குட்டி

சப்பட்டைக் காலனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
சுளகுச் செவியனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
முப்படைத் தலைவனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
முப்பழப் பிரியனாம் ஆன(னை)க்குட்டி

அந்தோலை இந்தோலை தின்னாதாம்
அறுகும் மிளகும் தின்னாதாம்
கந்த முருகனாம் ஆன(னை)க்குட்டி
சீந்தில் தின்னுமாம் ஆன(னை)க்குட்டி”

பிள்ளை தவழ்தல்

ஆணையாடி முடிந்ததும் கையையும் காலையும் ஊன்றி நெஞ்சு நிலத்தில் படாது தவழும். பிள்ளைக்கு முன்னால் வண்ணமயமான விளையாட்டுப் பொருட்களை வைப்பார்கள். பிள்ளை தவழ்வதைப் பார்த்துத் தாய் பாடுவாள்.

'சிங்கார வேலன் தேரிலே வாறான்
நாலு காலிலே தவழ்ந்துமே வாறான்
கைகளை முன்னாலே வெடுக்கென்று வீசி
கால்களில் சக்கரம் பூட்டியே வாறான்

தவளைப் பாய்ச்சலில் தம்பியும் வாறான்
சங்கதி பார்க்க மாமனும் மாமியும்
'கவனம் கவனம்' என்று கத்தியே நிற்க
கள்ளச் சிரிப்போடு தம்பியும் வாறான்

வாறான் வாறான் வண்ண மயிலோன்
வந்து எல்லோரும் பாருங்களேன்
ஆறுமுகன் ஒரு தேரேறி வருவதை
எல்லோரும் வந்து பாருங்களேன்."

பிள்ளை நடத்தல்

தவழ்ந்து முடிந்ததும் எடுத்தடி வைத்து நடக்கும் பருவம் வந்துவிடும். தவழ்ந்து எழுந்து நிமிர்ந்து விழுந்து நடக்கத் தொடங்கும். தாய், தந்தை, சுற்றத்தார் பாடலைப் பாடி உற்சாகப் படுத்துவார்கள். அந்த உற்சாகத்தில் பிள்ளை எடுத்தடி வைத்து நடக்கத் தொடங்கும். திருகோணமலையின் அனைத்துக் கிராமங்களிலும் பாடுவதைக் காணலாம்.

பிள்ளை நடத்தல்

“நடந்து வாறான் குழந்தை வேலன்
நடக்கும் அழகை வந்து பாருங்க
தத்தக்க புத்தக்கத் தாளம் போடுங்க
தாம்தியி தியியெனக் கூத்துமாடுங்க

சாலை விடுங்க வழிவிடுங்க
சாளரம் வழியே பூ வீசுங்க
வேலைக் கையில் பிடித்தே வாறான்
வேடிக்கை பார்க்கலாம் ஓடி வாருங்க

தம்பி சமர்த்தன் தம்பட்டக்காரன்
தள்ளாடித் தள்ளாடி காலடி வைத்து
தம்பி வாறான் வந்து பாருங்க
சன்மானம் இருந்தா அள்ளி வீசுங்க

மாமா மாமியும் வாசலில் நிற்பார்
மச்சாள் மார் வந்து கட்டியணைப்பார்
சாமி மலையானும் காத்திடுவானாம்
தம்பி நடையைதைப் போற்றிடுவானாம்.

ஆத்து வாழை குலைபோட
ஆறனும் பெண்டிலும் கூத்தாட
முத்தத்து வாழை குலைபோட
முத்தனும் பெண்டிலும் கூத்தாட

ச. அருளானந்தம்

வேலியில் வாழை குலைபோட
வேலனும் பெண்டிலும் கூத்தாட
பக்கத்து வாழை குலைபோட
பத்தனும் பெண்டிலும் கூத்தாட

நடந்து வாறான் குழந்தை வேலன்
நடக்கும் அழகை வந்து பாருங்க
தத்தக்க புத்தக்கத் தாளம் போடுங்க
தாம்திமி திமியென கூத்துமாடுங்க

ஆறுதல் கூறல்

பிள்ளைகள் சேர்ந்து விளையாடத் தொடங்கிவிட்டால் கேட்கவா வேண்டும். ஒரு பிள்ளை அழத்தொடங்கி விட்டது. தாய் ஓடி வந்து ஆறுதல் கூறுகிறாள்.

“அழாத கண்ணே அழாதே
அப்புச்சி வருவார் அழாதே
மானும் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு
தேனும் சுரையிலே எடுத்துக் கொண்டு

மகிழும்பு மாலையும் போட்டுக் கொண்டு
குமுளும்பு மாலையும் சூட்டிக்கொண்டு
உடும்புக் குட்டியும் கையிலே கொண்டு
உனக்குத் தருவாராம் அழாதே”

அழும் பிள்ளையைத் தேற்றுதல்

அந்த நேரத்தில் மின்னி மின்னிப் பூச்சி பறக்கிறது. பிள்ளையின் கவனத்தைத் தாய் திருப்புகிறாள். பிள்ளை அதனைப் பார்க்கிறது. பாடல் முடிய அழுகையும் நிற்கிறது.

“மின்னி மின்னிப் பூச்சி மின்னட்டம் பூச்சி
என்னென்ன தருவாய் எங்கே நீ போறாய்?
ஏங்கும் பிள்ளைக்கு என்னநீ தருவாய்?
இங்கால கொஞ்சம் பார்த்துச் சொல்லு”

“இருளைப் போக்க வெளிச்சம் தருவேன்
விரலுக்களவாய் மோதிரம் தருவேன்
செப்பைத் திறந்து பணமள்ளித் தருவேன்
சிங்காரக் கொட்டினில் நெல்லள்ளித் தருவேன்.

பாட்டுப் பாடிட பறந்துநான் திரிவேன்.
சுற்றிச் சுழன்று வெளிச்சமும் தருவேன்
சிங்காரப் பிள்ளையைச் சுற்றிப் பறப்பேன்
மேலே பறந்து வேடிக்கை காட்டுவேன்”.

மெல்லத் தொட்டுப் பறந்து நான்திரிவேன்.
வேடிக்கை காட்டியே மேலே பறப்பேன்.
செல்லப் பிள்ளைக்கு சிரிப்பைக் காட்டுவேன்
சேர்ந்து ஆடியே பாடித் திரிவேன்.”

நான் பெத்த மகனே

அது வேடிக்கையான காட்சியாக இருக்கிறது. இப்பாடலை எனது அக்கா தில்லையம்மா பாடிக்காட்டினார். நானே நேரில் கேட்டு எழுதினேன்.

ஒரு பிள்ளை அழத்தொடங்கிற்று. அக்குழந்தையைத் தூக்கி இடுப்பில் வைக்கிறாள் அக்குழந்தையின் அக்கா. அவளுக்கு பத்துப் பன்னிரண்டு வயதிருக்கும். அவள் இருவேடம் பூண்டு பாடுகிறாள். அவளே பாடுகிறாள்.

நான் பெத்த மகனே

நாய்க் குட்டித் தலையா

நான் செத்துப் போனால்

நீ என்ன செய்வாய்?

(அவளே இப்போது பிள்ளையாக மாறிப் பதிலும் கூறுகிறாள்.)

பாலைக் குடிப்பேன்

பரண்மேலே படுப்பேன்

கடன் காரன் வந்தால்

கட்டி அடிப்பான்

வாலைச் சுருட்டி

வாயைப் பிளந்து

வாள்..வாள்..என்று

வளைந்து கத்துவேன்

அடியை நிறுத்தி

அப்பாலே செல்வான்

வளைந்து சுருண்டு

விழுந்து படுப்பேன்.

(பாடி நடத்துப் பிள்ளையைச் சிரிக்க வைக்கிறாள்.)

கண்ணாரே கடையாரே

சிறு பிள்ளைகள் சேருகிறார்கள். ஒரு விளையாட்டைப் பாடிக்கொண்டே தொடங்குகிறார்கள்.

“கண்ணாரே கடையாரே காக்கண்ணம் பூச்சியாரே
ஈயாரே எறும்பாரே எல்லாரும் வாருங்கோ
சின்னாச்சி வீட்டிலே சமையல் நடக்குதாம்
சேர்ந்து எல்லாரும் சாப்பிடப் போவம்

அரிசி பருப்பு அனைத்தையும் போட்டு
ஆக்கிய கூழ் அடுப்பில் இருக்காம்
ஆளுக்கொரு சிரட்டை பொறுக்கிட்டு வந்தால்
ஆக்கின கூழில் கொஞ்சம் கிடைக்குமாம்

சிரட்டையும் வந்தாச்சு சீக்கிரம் வாங்க
சின்ன அகப்பையால் கிள்ளித் தருவா
அரட்டை யடித்துக் கூழும் குடிக்கலாம்
ஆடிப் பறந்து ஓடி ஒளிக்கலாம்

கூழுக்குள் எறும்பு குடிக்கொண்டு இருக்குதாம்
கூடித் தட்டுங்கோ ஈயும் கிடக்குதாம்
உனக்கொரு அகப்பை எனக்கொரு அகப்பையும்
எடுத்துக் குடியுங்கோ ஆவி பறக்க.

கீச்சி மாச்சித் தம்பலம்

சிறு பிள்ளைகள் வருகிறார்கள். இருவர் இருவராகச் சேருகிறார்கள். எதிரெதிரே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் மணலை வரம்புபோல் குவிக்கிறார்கள். ஒருவர் ஒரு குச்சியை கைக்குள் ஒளித்துக்கொண்டே 'கீச்சி மாச்சித்தம்பலம்' என்று பலமுறை பாடிப்பாடி குச்சியை அந்த மணல் வரம்புக்குள் மறைக்கிறார்.

கீச்சி மாச்சித் தம்பலம்
கீயா மாயாத் தம்பலம்
மாச்சி மாச்சித் தம்பலம்
மாயா மாயாத் தம்பலம்

ஆச்சி கொல்லையில்
அன்ன மின்னாப் பழம்
காச்சித் தொங்குதாம்
ஆஞ்சிட்டுப் போவோம்

போச்சு போச்சு எல்லாமே போச்சு
ஆச்சியின் காதிலே செய்தியும் போச்சு
ஆச்சி கையிலே துவரம் கேட்டியாம்
ஆளுக்கொரு பக்கம் ஓடுவம் வாங்க

பாடிப்பாடிக் குச்சியை மறைப்பார். மறைத்ததும் மணலைச் சீராக்கிவிடுவார். முன்னால் இருப்பவர் குச்சு மறைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தை இருகைகளையும் சேர்த்து அழுத்துவார். அவர் அழுத்திய இடத்தில் குச்சு இருந்தால் அவர் வெற்றி பெற்றவராகுவார். தவறான இடத்தில் கைகளை அழுத்திப் பொத்தியிருந்தால் அவர் தோற்றவராகி விடுவார்.

தோற்றவரது கைகளில் மணலை நிறைத்து அதில் குச்சியை நிறுத்தி, அவரது கண்களைக் கைகளினால் பொத்தி நடத்திச் செல்வார்கள். கண்களை மறைத்திருப்பவரிடம் "எவடம் எவடம்" என்று கேட்பார். பொத்தியிருப்பவர் "புளியடி. புளியடி" என்று கூறிக்கொண்டு சென்று எங்காவது ஒரு இடத்தில் மணலைக் கொட்டி அதில் குச்சியை நிறுத்தச் சொல்லிச் செய்து பழையபடி தொடங்கிய இடத்தில் கொண்டு வந்து கண்களைத் திறந்து விடுவார். குச்சியைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தால் அவருக்கு வெற்றி. ஆட்டம் அப்படியே தொடரும்.

காக்கா கண்ணுக்கு

ஒரு தாய் தனது குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டுகிறாள். அடம்பிடிக்கும் குழந்தைக்குப் பாட்டுப் பாடி உணவுட்டுகிறாள்.

“காக்கா கண்ணுக்கு மை கொண்டு வா
குருவி கொண்டைக்குப் பூக்கொண்டு வா
கொக்குக் குழந்தைக்குத் தேன் கொண்டு வா
கிளியே கிண்ணத்தில் பால் கொண்டு வா

மயிலே வந்து வளைந்தாடிக் காட்டவா
மானே ஓடிவந்து புள்ளிகளைக் காட்டு வா
குயிலே குழந்தைக்குக் கூவிக் காட்டவா
கோழி குஞ்சைக் கூட்டி விளையாடவா”

கிராமப்புறங்களிலே பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிடல், தலைமுடி யிறக்கல், காது குத்துச் சடங்கு, பல்லுக்கொளுக்கட்டை கொட்டல், பாடசாலைக்குப் போகும் முதல்நாள், பூப்பெய்தல் சடங்கு போன்றன விஷேடமாக நடைபெறும் சடங்கு முறைகளாகும். அப்போதெல்லாம் கிராமியப் பாடல்கள் ஒலிக்கும்.

குழந்தைக்கு பெயரிடல்

இச்சடங்குமுறை குடும்பத்தின் செல்வாக்கில் தங்கியுள்ளது. வசதியான குடும்பங்களில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும். எழைகள் இல்லங்களில் இயலுமைக்கேற்ப நடைபெறும். அப்போதெல்லாம் பாடப்படும் பாடல்கள் இனிமையாகவும் ஓசைநயம் பொருந்தியதாகவும் இருக்கும். எனது அக்கா தில்லையம்மாவுக்கு இவ்வகைப் பாடல்கள் நன்றாகத் தெரியும். அவரிடம் இருந்தே இப்பாடல்களைச் சேகரித்தேன்.

கண்ணழகன் எங்கள் குலம்
காக்க வந்த வீரக்குட்டி
பின்னழகைப் பார்த்தாலே
பேரழகு கண்ணன் அல்லோ

வேல் எடுத்து விளையாடி
வெற்றிதனைக் குவிப்பான்

௧. அருளாணந்தம்

பால் சொரியும் சின்னவிழிப்
பாலகனாம் எங்கள் செல்வம்

சீர்வரிசை யோடு மாமன்
தெருவில் வருவானாம்
பேர் வைக்க வேணுமெண்டு
பெருந் திரளாய் சுற்றம் வரும்

தேரிழுத்துக் குதிரை வரும்
சிங்கார வண்டி வரும்
யானை பரிவாரம் வரும்
நம்வீட்டு வாசலிலே

என்ன பெயர் வைப்பாரோ
என்ற செல்ல ராசனுக்கு
என்ன பெயர் வெச்சாலும்
எனக்கு மகன் ராசாதான்.

முடியிறக்கல்

கிராமப்புறங்களில் குழந்தை பிறந்து முப்பத்தோராம் நாள் உறவினர்களுக்குச் சொல்லி தூடக்குக் கழிப்பார்கள். கோயிலில் பூசைமுடித்து நாவிதரை வரவழைத்துச் குழந்தையின் தலையில் பசும்பாலைத் தடவி நாவிதர் தலைமுடியை இறக்கிவிடுவார். உறவினர்கள் ஒன்று கூடி விருந்துண்டு மகிழ்வார்கள். பெண்பிள்ளையாயின் வசதியைப் பொறுத்துக் காதுகுத்துச் சடங்கும் நடைபெறும்.

கறந்த பால் செம்பிலிட்டு
அறுகம் புல் தெரிந்தெடுத்து
உச்சியிலே பால்தெளித்து
உன்மாமன் நனைப்பானாம்

தலைப்பாகை தான்தரித்து
தங்கத்தை மடியில் வைத்து
எடுப்பாக இருப்பார்முன்
இரக்க முள்ள அப்பாவாம்

நாவிதனார் சிகையெடுப்பார்
நம்மினத்தார் சூழ்ந்துநிற்பார்
கூவிக் குரவை யிட்டு
கும்மி சேர்ந்து அடிப்பாராம்

சந்தனத்தை அரைத்தெடுப்பார்
தலையில் மெல்லப் பூசிடுவார்
சொந்த பந்தம் வந்துவாழ்த்த
செல்வ மகன் பார்த்திருப்பார்.

குழந்தைப் பாடல்கள்

குழந்தைச் செல்வம் உலகில் ஈடுணையற்றது. 'குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, இட்டும் தொட்டும் கௌவியும் துழந்தும், நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும் குறும்பு செய்து மழலை பேசி' நம்மை மகிழ்விக்கிறது. மலர்போல் சிரித்து, மயில்போல் வளைந்தாடி, மான்போல் துள்ளி, தேன்போல் பேசித்திரியும் குழந்தைப் பருவம் அற்புதமானது. அப்பருவத்தில் எழும் பாடல்கள் குழந்தைக்காகப் பாடப்படும் பாடல்களே.

குழந்தை உலகப் பாடல்கள் குழந்தை உள்ளத்தைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்திருக்கும். அவ்வகைப் பாடல்களில் பொருளற்ற தன்மை காணப்படும். ஓசையமுள்ள பாடல்களே பெருவாரியாகக் காணப்படும். வட்டார வழக்குச் சொற்களையும், எளிமையும், இனிமையும் நிறைந்தனவாக இருக்கும்.

குழந்தைப் பாடல்களை இருவகைப்படுத்துவர்.

- 1) குழந்தைகள் பாடுவது.
- 2) குழந்தைகளுக்காக மற்றவர்கள் பாடுவது.

குழந்தைப் பாடல்களுக்கென்று சில அமைப்புக்கள் உள்ளன. அமைப்பில் தாலாட்டையும். ஒப்பாரியையும். தெம்மாங்கையும் விட வேறுபட்டுத் தோன்றுகின்றன. குழந்தைகளின் பாடல்கள் எளிய அமைப்பைக் கொண்டு அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஈரடிப் பாடல்களும், நீண்ட பாடல்களும் உண்டு. சில வினாவிடையாக அமைந்திருக்கும். வினையாட்டும், வேடிக்கையும் பாடற்பொருட்களாகக் கொண்டிருக்கும்.

குழந்தையின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலும் பாடல்கள் மாறுபடுகின்றன. குழந்தை இருக்கும் போதும், தவழும்போதும், உண்ணும் போதும். சாய்ந்தாடும் போதும். கைவீசும்போதும், பெற்றாரும், உற்றாரும் பாட்டுப் பாடுவர். குழந்தைகள் சிறுவர்களாக மாறி வளர்ந்த நிலையில் இப்பாடல்கள் மாறுபடும். இவை குழந்தைகளால் பாடப்படுவனவாகும்.

சிறுவர் உலகம் விசித்திரமானதாகும். இயற்கை, செயற்கைப் பொருட்கள் பேசும். காகம் கதைக்கூறும், குயில் பாடும், பூக்கள் சிரிக்கும். நிலா பேசும், விண்மீன்கள் கண்சிமிட்டிச் சிரிக்கும். குழந்தைகளுக்கு வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சியளிக்கும் விளையாட்டுக்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. விளையாட்டுப் பாடல்களை உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் பாடல்கள், வாய்மொழி விளையாட்டுப் பாடல்கள் எனப் பகுக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

பொதுவாகச் சிறுவர்கள் பாடும் பாடல்களைப் பின்வருமாறு பகுக்கலாம் என்று ஆறு. இராமநாதன் கூறுவார்.

- 1) நாப்பயிற்சிப் பாடல்கள்
- 2) எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல்கள்
- 3) அறிவு வளர்ச்சிப் பாடல்கள்
- 4) வினா விடைப் பாடல்கள்
- 5) நீதிப் பாடல்கள்
- 6) பக்திப் பாடல்கள்
- 7) பறவை, மிருகங்களைப் பற்றிய பாடல்கள்
- 8) விழாக் காலப்பாடல்கள்
- 9) வேடிக்கைப் பாடல்கள்
- 10) விளையாட்டுப் பாடல்கள்

பிள்ளைகளின் விளையாட்டு

(நாப்பயிற்சிப் பாடல்)

ஓடுந் நரியில ஒரு நரி சிறுநரி
சிறுநரி முதுகில ஒருபிடி நரைமயிர்
ஓடுந் நரியில ஒரு நரி சிறுநரி
சிறுநரி முதுகில ஒருபிடி நரைமயிர்
(திரும்பத் திரும்பக் கூறுதல்)

கடலயிலே ஒரு உரல்
உருளுது புரளுது
தத்தளிக்குது தாளம்போடுது
(திரும்பத் திரும்பக் கூறுதல்)

எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல்

(பிள்ளைகள் இரு குழுக்களாவார்கள். ஒரு குழு வினாவை முன் வைக்கும் மற்றக்குழு விடையைக் கூறும்)

ஒரு குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ஒரு பூ பூத்ததாம்

ரெண்டு குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ரெண்டு பூ பூத்ததாம்

முன்று குடம் தண்ணீ விட்டோம்

முன்று பூ பூத்ததாம்

நாலு குடம் தண்ணீர் விட்டோம்

நாலு பூ பூத்ததாம்

அந்து குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ஐந்து பூ பூத்ததாம்

ஆறு குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ஆறு பூ பூத்ததாம்

ஏழு குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ஏழு பூ பூத்ததாம்

எட்டுக் குடம் தண்ணீ விட்டோம்

எட்டுப் பூ பூத்ததாம்

ஒன்பது குடம் தண்ணீ விட்டோம்

ஒன்பது பூ பூத்ததாம்

பத்துக் குடம் தண்ணீ விட்டோம்

பத்துப் பூ பூத்ததாம்

அம்புலிமாமா

(அறிவு வளர்ச்சி - வினா விடைப் பாடல் - பிள்ளைகள் இரு குழுக்களாவார்கள். ஒரு குழு வினாவை முன் வைக்கும் மற்றக்குழு விடையைக் கூறும்)

- குழு 1. அம்புலி மாமா அம்புலி மாமா
அழகிய மாமா அம்புலி மாமா
எங்கெங்கே போறாய்
அம்புலி மாமா?
- குழு 2. வானத்தில் விளக்கை ஏந்தியவாறு
வனத்துக்குப் போறேன் - பிள்ளைகளே.
- குழு 1. வனத்துக்கு ஏனோ போகிறாய் மாமா?
- குழு 2. கதியால் வெட்டி எடுக்கப் போறேன்.
- குழு 1. கதியால் ஏனோ அம்புலிமாமா?
- குழு 2. காலை அடைத்து மாடுகள் அடைக்க.
- குழு 1. மாடுகள் ஏனோ அம்புலி மாமா?
- குழு 2. மாடுகள் தானே சாணத்தைப் போடும்.
- குழு 1. சாணம் எதற்கோ அம்புலி மாமா?
- குழு 2. வீட்டை நன்றாய் மெழுகி மினுக்க.
- குழு 1. வீடு உனக்கேன் அம்புலி மாமா?
- குழு 2. பிள்ளைகள் பெற்று புகழுடன் வாழ.
- குழு 1. பிள்ளைகள் ஏனோ அம்புலி மாமா?
- குழு 2. எண்ணெய்க் குடத்துக்குள் பாய்ந்து துள்ளி விளையாட.

மாம்பழம் எங்கே?

(பிள்ளைகள் இரு குழுக்களாவார்கள். ஒரு குழு வினாவை முன் வைக்கும் மற்றக்குழு விடையைக் கூறும்)

குழு 1. பிள்ளைக்கு வைத்த மாம்பழம் எங்கே?

குழு 2. காகம் கொண்டு போய்விட்டது

குழு 1. காகம் எங்கே?

குழு 2. சுட்டுப் போட்டேன்.

குழு 1. சுட்ட சாம்பல் எங்கே?

குழு 2. வித்தும் போட்டேன்.

குழு 1. வித்த காசெங்கே?

குழு 2. அரிசி வாங்கிப் போட்டேன்

குழு 1. வாங்கிய அரிசி எங்கே?

குழு 2. சோறாக்கிப் போட்டேன்.

குழு 1. ஆக்கிய சோறெங்கே?

குழு 2. அண்ணன் வீட்டு நாயும்
அக்கா வீட்டுப் பூனையும்
திண்டுவிட்டு ஓடிப்போச்சு.

கலியாணப் பேச்சு

(பிள்ளைகள் இரு குழுக்களாவார்கள். ஒரு குழு வினாவை முன் வைக்கும் மற்றக்குழு விடையைக் கூறும்)

1. குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாலி பீலி பெண்ணுண்டோ?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாலி பீலி பெண்ணுண்டு

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாமரையாள் போல் பெண்ணுண்டோ?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாமரையாள் போல் பெண்ணுண்டு.

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
வண்ணச் சின்னப் பெண்ணுண்டோ?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
வண்ணச் சின்னப் பெண்ணுண்டு

2. குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாலி பீலி சீதன மென்ன?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாலி பீலி பாதி வளவு

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
சம்மதம் இல்லை பாதி வளவு.

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாமரையாரே சீதனமென்ன?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாமரையாரே பாதி வளவு.

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
சம்மதம் இல்லை பாதி வளவு

- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
வண்ணச் சின்னச் சீதனமென்ன?
- குழு 2. வடிவுள்ள உங்கள் கண்ணனார்க்கு
வண்ணச் சின்னப் பாதிவளவு.
- குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
சம்மதம் இல்லை பாதி வளவு.
3. குழு 1. வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
தாமரையாரே முழுவளவு
வடிவுள்ள எங்கள் கண்ணனார்க்கு
வண்ணச் சின்ன முழுவளவு
தந்தால் நாளை கல்யாணம்
தந்தனத்தோம் தான தந்தனத்தோம்

கும்மிப் பாட்டு

பண்டிகை நாட்களிலும், திருவிழாக் காலங்களிலும் கிராமியச் சூழலில் பெண்கள் கும்மியடித்துப் பாடுவது வழக்கம். குத்து விளக்கு, கண்ணன் சிலை, பூக்கூடை, போன்ற ஏதாவதொன்றை நடுவில் வைத்து அதைச் சுற்றிப் பெண்கள் வட்டமாகக் குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் கையாலே தாளங்கொட்டிப் பாடி ஆடுவர். ஒரு பெண் முறை வைத்துப் பாட மற்றவர்கள் பின்பற்றிக் கூட்டாகப் பாடல் இசைப்பர். ஆடலும் பாடலும் எளிமை வாய்ந்தனவாக இருப்பினும் அவற்றில் அழகும் இனிமையும் இருக்கும்.

(பிள்ளைகள் இரு குழுக்களாவார்கள். ஒரு குழு வினாவை முன் வைக்கும் மற்றக்குழு விடையைக் கூறும்)

1. தான தந்தனத் தானானே
தான தந்தனத் தானானே
2. கும்மி யடி பெண்ணே கும்மியடி
குனிந்து நிமிர்ந்து கும்மியடி
ஆற்றுத் தண்ணீரில் ஊற்றெடுத்து
ஆவாரம் பூவிலே சோறாக்கி

(கும்மியடி.....)

ஒன்பது சட்டியில் கறியாக்க
எண்ணி அடுக்குப் பண்ணினாளாம்
கறிக்கு மாங்காய் தேடினாளாம்
கையில கிழாக் கத்தி வெட்டியதாம்
(கும்மியடி.....)

பட்ட மரத்திலே தொட்டில் கட்டி
பச்சைப் பாய்களைப் போட்டாட்டி
மின்னட்டம் பூச்சியில் விளக்கேற்றி
வேடிக்கை பார்க்கிறாள் வீராயி.
(கும்மியடி.....)

3. சந்தனப் பொட்டடி நானுனக்கு
சவ்வாது சந்தனம் நீயெனக்கு
சந்தனப் பொட்டுக்கும் சாந்துச் சவ்வாதுக்கும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி?
(கும்மியடி.....)

குத்து விளக்கடி நானுனக்கு
கொவ்வைப் பழமடி நீயெனக்கு
குத்து விளக்குக்கும் கொவ்வைப் பழத்துக்கும்
சம்மதமோ முத்து வீராயி.
(கும்மியடி.....)

4. இந்த நிலவும் நிலவுமல்ல
நித்திரைக் கேற்ற நிலாவுமல்ல
இந்த நிலவுக்கும் சந்தனப் பொட்டுக்கும்
இப்படியா கும்மி கொட்டுறது?
(கும்மியடி.....)

கோலாட்டம் - பெண்கள்

தினதெந்தினா தினதெந்தினா
தினதெந்தினா தினனா
தினதெந்தினா தினதெந்தினா
தினதெந்தினா தினனா

பன்னி ரெண்டு கயிறு போட்டு
பள்ளிப் பிள்ளைக ளாட
பள்ளிப் பிள்ளைக ளாட
பாங்கான பாடல்களும்
பக்கத்திலே பாட
பக்கத்திலே பாட (தினதெந்தினா..)

ஆண் பிள்ளையும் பெண்பிள்ளையும்
அருகில் நின்று பார்க்க
அருகில் நின்று பார்க்க
ஆதிசிவன் என்று சொல்லி
அனைவருமே சொல்வார்.
அனைவருமே சொல்வார். (தினதெந்தினா..)

பூ மணக்கும் பெண்மணிகள்
போற்றி வந்து சூழ
போற்றி வந்து சூழ
பொன்னொழுக நன்னயத்தில்
நலநயம்தா தாயே (தினதெந்தினா..)

ஈ. அருளாயந்தம்

கோலாட்டம் - ஆண்கள்

கோலாடுவோம் நாங்கள்

கோலாடுவோம்

கோண ஈசன் புகழைப்பாடி

கோலாடுவோம் (கோலாடுவோம்)

அலைகள் வந்து கரையில் மோதும்

அரவம் எழுந்து வானில் மோதும்

சிலைகள் சுவரில் சேர்ந்து ஆடும்

சேர்ந்தாடுவோம் - நாங்கள் கோலாடுவோம்

சிவனும் உமையும் சேர்ந்தாடினால்

செகமும் மகிழ்ந்து கொண்டாடுமாம்

புவனம் செழிக்கும் கோலாடுவோம்

திருகோண மலையின் புகழ் பாடுவோம்

(நாங்கள் கோலாடுவோம்.....)

ஊஞ்சற் பாட்டு

தனதன தந்தோம் தந்த
தனதன தந்தோம் தந்த
தானதனாதன தானதனாதன
தான தந்தோம் தந்தானே

வெல்லம் நாரில பின்னிய தேடாவை
விரைந்து வேப்பங் கிளையிலே கட்டி
நல்ல பலகையை கயிற்றிலே மாட்டி
நுனியில் நின்று உந்திட வாரீர்

பலகை நுனியினில் இரண்டுபேர் உந்த
பக்குவமாய் சிலர் பலகையில் இருக்க
பலங்கொண்ட மட்டும் உந்துங்கடி நாங்க
பாட்டுக்கள் பாடி மகிழ்வோமடி

வாருமடி தோழியரே நாமெல்லாம் கூடி
மனமார வாழ்த்தி மெய்யாரக் கும்பிட்டு
கண்டபிணி கொண்டவலி கால்மாறியோட
கண்ணுதலான் காக்கவென வாழ்த்துவம் வாரீர்

விளையாட்டுப் பாடல்

சிறுவர், சிறுமியர் ஓடியும், ஆடியும், கூடியிருந்தும் பாடும் பாடல்கள் விளையாட்டுப் பாடல்கள் எனப்படும். ஒவ்வொரு விளையாட்டிற்கும் அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப பாடல்கள் உள்ளன. உதாரணமாக கிட்டியடித்தல், கிட்டிப் புள்ளை அடித்துவிட்டு பாடல்களைப் பாடி மூச்சுப் பிடித்து ஓடுவர். ஒவ்வொரு பாட்டிலும் கடைசிச் சொல்லை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டே ஓட

வேண்டும்.

பொதுவாகச் சிறுவர்களே கிட்டிப் புள் விளையாடுவார்கள். இரு குழுக்களாகப் பிரிந்து விளையாடுவார்கள்.

கிட்டியடித்தல்

ஆலஞ் சருகு மடமடக்க
அங்கொரு பண்டி வெருண்டோட
கோரைக் கிழங்கு கொத்தி யரிக்கக்
கொம்பேறி முர்க்கன் குறுக்கால் ஓட.....

காலாடி வரப் பொழுதேறிவர்
தெந்தட்ட தெருத்தட்ட தெருவெங்கும் கூடிப்
பொறித்தட்ட பொறித்தட்ட
பூம்பட்டை புளியம் பட்டை .. ஓடு குடு

கவடியடிக்க கவடியடிக்க
கைகால் முறியக் கண்டவர் நிண்டவர்
காலுக்கு மருந்து தேடிக்கட்ட
தேடிக்கட்ட.. தேடிக்கட்ட.. தேடிக்கட்ட

மார்பட்டை மர்ப்பட்டை
வெளவால் ஓடிய தென்னப் பட்டை
தென்னப் பட்டை ... தென்னப் பட்டை

ஈ.அருளாணந்தும்

பாக்குப் பழுத்தால் பதினாறோலை
முங்கில் ஓலை முதிர்ங்குத்தி
வேட்டைவாளி பட்டணம்..பட்டணம்
பட்டணம் பட்டணம் .. பட்டணம்

வேலிப் பருத்தி வெங்காயம்
வெட்டிப் பார்த்தால் சாராயம்
குடிச்சிப் பார்த்தால் வேப்பெண்ணை
வேப்பெண்ணை..... வேப்பெண்ணை.....

ஆத்துக் கட்டு அலம்பக் கட்டு
அவிட்டுக் கட்டு இறுக்கிக் கட்டு
ஓடும் வெள்ளத்தை மறிச்சுக் கட்டு
மறிச்சுக் கட்டு .. மறிச்சுக் கட்டு

ஈச்சமோலை தும்பஞ்சோலை
பாக்கு பொடிச்ச பன்னாங்கோலை
மூச்சை அடக்கி முன்னால் ஓட
வீரவாகு பட்டணம்.... பட்டணம்....

கீழாறோலை மேலாறோலை
எண்ணிப் பார்த்தால் பதினாறோலை
கிட்டியும் புள்ளும் கிறுகியடிக்க
பாலாறு...பாலாறு... பட்டணம்...பட்டணம்....

வேடிக்கைப் பாடல்

எனக்கொரு பெண்டாட்டி இருக்கிறாளாம் சந்தமாமா
என்னைப் போட்டு வதைத்தெடுப்பாளாம் சந்தமாமா
தனக்கொரு ஞாயம் பேசுவாளாம் சண்டைக்காரி
தந்தனத் தோம் ஆடிநிற்பாள் சந்தமாமா

இண்டைக் கெல்லாம் ஏசக்கேப்பாள் தோழமாமா
இழுத்துப் போட்டு அடிக்க வருவாள் தோழமாமா
சண்டைக்கு வந்த சாகிற கிழவியைச் சந்தமாமா
தள்ளி விழுத்தி ஓடி வந்தேன் தோழமாமா

எட்டு நாளாய் செத்துக் கிடந்த சாரைப் பாம்பை
எட்டி நின்று தொட்டுப் பார்த்தேன் சந்தமாமா
ஓட்டைப் பாணைக்குள் ஓணான் பூந்தது சந்தமாமா
அடிக்கப் போனேன் கடிக்க வந்தது தோழமாமா

சந்தைக்குப் போனேன் பஞ்சணை வாங்க சந்தமாமா
சாரைப் பாம்பை கண்டு ஓடினேன் சந்தமாமா
கடைக்குப் போனேன் சாமான் வாங்க சந்த மாமா
காசு கொடாமல் ஓடிவந்தேன் சந்த மாமா

மாடும் மாடும் சண்டைபிடிக்கச் சந்தமாமா - நானொரு
மாங்கா மரத்தில் ஏறிக் கொண்டேன் சந்தமாமா
ஆடும் ஆடும் சண்டைபிடிக்கச் சந்தமாமா - நானொரு
ஆத்தி மரத்தில் ஏறிக் கொண்டேன் சந்தமாமா.

என்னைப் போலொரு சமத்தன் உண்டா சந்த மாமா
இத்தனை பேரிலே வல்லவன் நானடா சந்தமாமா
இரண்டாட்டுக்கு எட்டுக் காலடா சந்த மாமா
என் பெண்டாட்டிட்ட கேட்டுப் பாரடா சந்த மாமா

தொழிற்பாடல்கள்

மனிதன் தொழில் செய்யும் போது தொழிற் தளங்களிலே அவனால் பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் யாவும் தொழிற்பாடல்கள் ஆகும். தொழிலாளர்களுக்கு பாடலோசை ஊக்க சக்தியாக அமைவது போன்றே கால் நடைகளுக்கும் பாடலோசையானது களைப்பின்றி நீண்ட நேரம் சுறுசுறுப்பாக தொழிற்படக்கூடிய ஆற்றலை அளிக்கவல்லது என்பதை கிராமிய மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர். எனவே தான் கால்நடைகள் வயலை உழும் போதும், சூடு மிதிக்கும் போதும், வண்டிப்பயணத்திற்கு உதவும் போதும் பொருத்தமான பாடல்களைப்பாடி அவற்றை உற்சாகமுட்டி வந்துள்ளனர்.

ஏற்றப் பாட்டு

வடக்கே மழை பெய்ய வரும்
கிழக்கில் பெரு வெள்ளம்
தெற்கே மழை பெய்ய
திரும்பி வருமவ் வெள்ளம்

குடைந்து வரும் வெள்ளம்
குமுறி வயல் பரவும்
குளிர் தடவி வயலில்
குவித்து விடும் பசளை

வெள்ளம் கண்ட நாரை
வெளிச்சி கொண்டு போகும்
தண்ணி கண்ட நாரை
தவளை கொண்டு போகும்

ஆத்தைக் கண்ட நாரை
அயிரை கொண்டு போகும்
குளத்தைக் கண்ட நாரை
கொரவை கொண்டு போகும்

ஆற்றைக் கண்ட சுப்பன்
அதில் முழுகு வானாம்
குளத்தைக் கண்ட குப்பன்
குளிச்சி முழுகு வானாம்

ஓர் டியால் இந்த
உலக ளந்த பிரானே
சீர பெறவே எம்மை
சிறக்க வழி காட்டு

ஏர் பூட்டுப் பாட்டு

பட்டி பெருக வேணும் தம்பிரானே
பாற்பாணை பொங்கவேணும் தம்பிரானே
கட்டிக் கரும்பு வயல் தம்பிரானே
காலமெல்லாம் விளைய வேணும் தம்பிரானே

மண்ணை நம்பி விதைவிதைச்சோம் தம்பிரானே
மழையை நம்பி நாம் விதைச்சோம் தம்பிரானே
உன்னை நம்பி நாமிருக்கோம் தம்பிரானே
உழவர் எம்மைக் காத்திடுவாய் தம்பிரானே.

காடு வெட்டிக் களணி செய்தோம் தம்பிரானே
கஸ்டப் பட்டு பாடுபட்டோம் தம்பிரானே
கதிர் மணியாய் விளைந்து குலுங்கத் தம்பிரானே
காலமெல்லாம் காத்திடுவாய் தம்பிரானே.

மேழி பெருக வேணும் தம்பிரானே நமது
வேளாண்மை விளைய வேண்டும் தம்பிரானே
நாடு தழைக்க வேணும் தம்பிரானே
நல்ல மழை பெய்ய வேணும் தம்பிரானே.

ஏர் தழைக்க வேணும் தம்பிரானே
எல்லோரும் வாழ வேண்டும் தம்பிரானே.
பார் புகழ வேணும் தம்பிரானே
பண்பாடு தழைக்க வேணும் தம்பிரானே.

உழவுக் காளை

முன்னேறும் எருதுக் கெல்லாம்
முகத்துக் கென்ன அடையாளம்?
நெத்திக்குச் சிட்டிகளாம்
நிலம் பார்க்கும் கண்ணாடி

வாலுக்குச் சல்லடமாம்
வாகுக் கை பொன்னாலே
கொம்புக்குக் குப்பிகளாம்
கோண வாலு சல்லடமாம்

தூக்கி வைக்கும் கால்களுக்கு
எருக்கம் பூச் சல்லடமாம்
மண்டி யிடும் கால்களுக்கு
மாதளம் பூச் சல்லடமாம்.

இத்தனையும் ஒப்புதலாம் - எங்க
சப்பாணிப் பிள்ளையார்க்கே!

கண்டக் காட்டுக் கொல்லையிலே - ரெண்டு
காரிக் காளை வித்த பணம்
கருங்குயிற் பெண் மார்மேலே
கண்டு கொண்டேன் கள்ள வித்தை.

சுண்டங் காட்டு எல்லையிலே - ரெண்டு
சிவத்தக் காளை வித்த பணம்
சிவத்தப் பொண்ணு மார்மேலே
சினுங்குவதைக் கண்டேனே.

கண்பறிக்க மின்னுதண்ணே- அதக்
கண்டு கொள்ள யாருமில்ல.
கண்ணான என்ர மச்சான் - வேல
கண்டு மனம் பதறுதண்ணே

ஏர்ப்பாடடு

ஓ..ஓ..கோ.. கோ..சார்பார்
...ஏலே.. லோ.....ஓ.....

பாரக் கலப்பையடா - செல்லனுக்கு
பாரம் மெத்தத் தோணுதடா
சார் பார்த்த கள்ளனடா - செல்லன்
தாய் வார்த்தை கேளனடா

வரம்போ தலையாணையாம் - செல்லனுக்கு
வாய்க்காலோ பஞ்சுமெத்தை
வெள்ளியினால் சுள்ளாணி - செல்லனுக்கு
வெங்கலத்தால் மதியாணி

முலை வரம்போரம் - செல்லாநீ
முடுகி வளைகண்டே
ஓடி நட கண்டே - செல்லாஉன்
உறுதி யுள்ள காலாலே

தள்ளாடித் தள்ளாடி - செல்லன்
சாய்ந்தாடிப் போறாண்டா
இந்த நடை நடந்தால் - செல்லநாம்
எப்ப கரை சேர்வமடா

முன்னங் கால் வெள்ளையல்லோ - செல்லனுக்கு
முகம் நிறைந்த சீதேவி
எட்டுக் காலோடு செல்லா - நமக்கு
இரு கால் தலை மூன்று

வெள்ளியினால் சுள்ளாணி - செல்லா உனக்கு
வெண்கலத்தால் மதியாணி
சுள்ளாணிக் குள்ளே - செல்லா வொரு
குத்திரத்தை வைத்தாண்டா

ச.அருளானந்தம்

தள்ளாதே நட கண்டே - நீ
சலியாதே நல்ல கண்டே
செல்லன் நடந்த நடை - இன்று
சொல்லவொண்ணா அன்ன நடை

வானம் குடையாமோ - செல்லனுக்கு
மல்லிகைப் பூச் செண்டாமோ?
இந்த நடைதானோ - செல்லனுக்கு
இன்னுமுண்டோ அன்னநடை.

ஆழியிலே போய் முழுகி - செல்லாநீ
அண்டி வந்த தீரனடா
கறுப்பாய் இருண்ட மழை - செல்லா அங்கே
காலுமுந்து போகுதடா..
ஓ..ஓ..கோ.. கோ..சார்பார்
...ஏலே ..லோ.....ஓ.....

மாரி மழை பெய்ய வேணும்

தன்னானே தானதினம் தன்னானே - தன
தன்னானே தானதினம் தன்னானே

வானம் கறுக்க வேணும் - மழை
வயல் வெளியில் பெய்ய வேணும்
தேனான சம்பா நெல்லு - நம்ம
சீமை யெல்லாம் விளையவேணும்

தூரத்து நாட்டாரிடம் - நாங்க
தூதுவிட்டு உணவு தேடும்
பாரத்தை போக்குதற்கு - நாங்க
பாடுபட்டு உழைக்கவேணும்

முத்து வெள்ளச் சம்பாநெல்லு - வயல்
முழுவதுமே விளைய வேணும்
கொத்துங் கிளி குருவியெலாம் - வந்து
கூடியுண்டு வாழவேணும்

பஞ்சம் பறக்க வேணும் - எங்கும்
பலகலைகள் பெருக வேணும்
கஞ்சிக்கு அலையும் காலம் - எம்மைவிட்டு
காற்றாய்ப் பறக்க வேணும்.

மழையே வா.....

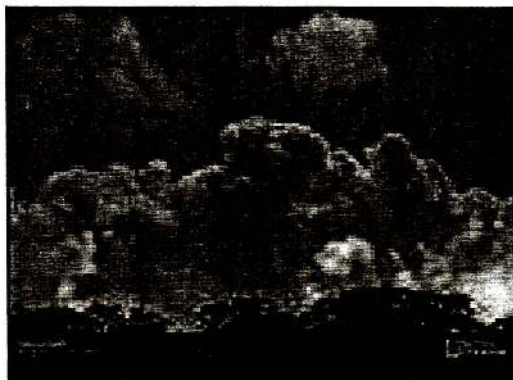
சட்டியிலே மாக் கரைத்து
சந்தை யெல்லாம் கோலமிட்டு
கோலம் கலைய வில்லை
கொள்ளை மழை பெய்யவில்லை

கிண்ணியிலே மாக் கரைத்து
கங்கை யெல்லாம் கோலமிட்டு
கோலம் கலைய வில்லை
கோல மழை பெய்யவில்லை

மேழி பிடிக்கும் தம்பி
முகம் வாடிக் கிடக்குதம்மா
கை சோர்ந்து போகாமல்
காப்பாற்று மாரியம்மா

கன்னங் கறுத்த மழை
காலான்றிப் பெய்யு மழை
இன்னும் கறுக் கல்லையே
ஈசான மூலையிலே

மேகத் திரை யுடைந்து
மின்னி மின்னி இடியிடித்து
தாகந் தீர்ப் பெய்யவேணும்
மாரியுனைச் சரண டைந்தோம்

வானம் முழங்குதே...

வானம் முழங்குது
மத்தாளம் கொட்டுது
பெத்தாட மடிக்குள்ள
வெத்திலப் பெட்டி

பெத்தாட வாயில
வெத்தில துப்பலும்
வெளியே துப்புறா
வெள்ளத்தில் போகுது

மேகந் திரளுது
மின்னல் அடிக்குது
அம்மிய மூட்டி
அடுப்பையும் மூட்டி

ஆத்தி மரத்துக்
கொப்பினை பிச்சி வா
வீட்டுக் கூரை மேல்
வீசிடு இடிவிழா.

மழையே மழையே.....

மழையே மழையே மெத்தப் பெய்
மண்ணாங்கட்டி கரையப் பெய்
குப்பைச் சாம்பல் குமுறப் பெய்
கோழிக் கொண்டை சவளப் பெய்

சட்டித் தலையராம் சவளக் கொம்பராம்
சாயும் எருமைகள் மகிழ்ந்தாடப் பெய்
கத்திக் கத்தியே வயிறு வெடித்திடும்
தவளைக் குஞ்சுகள் தத்திடப் பெய்

வெள்ளம் புரண்டோட வயல் வரப்பு வார்ந்தோட
குடையோடு உலாவரவே குளிர்வரவ மெத்தப் பெய்

மழை பொழிந்தது.....

மாரி மழை பொழிந்ததடா - ஹேய்
மண்வயலும் நனைந்ததடா
ஏரு பூட்டி உழுவமடா - ஹேய்
எங்கள் வயல் பொன் விளையும்

முத்துச் சம்பா விதையெடுத்து - ஹேய்
மும்முரமாக விதையுங்கடா
சுற்ற மெல்லாம் சேர்ந்து வாழ - ஹேய்
சேர்ந்து மைப்போம் வாருங்கடா

பட்டிக்குப் போய் பார்த்து - ஹேய்
பலமுள்ள கிடாக்களையே
பிணைத்தெடுத்து வாதம்பி - ஹேய்
பிழைப்பைத் தொடங்கிடவே.

ஐந்து பிணையல் போதும் - ஹேய்
இறக்கிவிடு எருமைகளை
அளைந்துவா சேறாகும் - ஹேய்
அவை பின்னால் பாடிவா

நீரோடி நிலம் நனைந்து - ஹேய்
நீரோடை யெலாம் நிறைந்து
சேறாடிக் கிடக்குதடா - ஹேய்
சீக்கிரமாய் விதையுங்கடா

நிலம் பிளந்து முளைவருது - ஹேய்
நீண்டு பயிர் நிமிருதடா
இளங் காற்று வீசுதடா - ஹேய்
எங்கள் வயல் விளையுதடா

குடலை தள்ளி பூத்திருக்கு - ஹேய்
குலை குலையாய் கதிர்மணிகள்
படுத்திருக்குப் பாருங்கடா - ஹேய்
பஞ்சம் எல்லாம் பறக்குமடா.

தீனேரி கண்டற் காடு - ஹேய்
தெரியும் புள்ளக்குளத்து வயல்
மீனோடும் சாவாற்று வெளி - ஹேய்
மக்களுக்குச் சோறு போடும்.

வைரா வெளி வயலும் - ஹேய்
வானாற்று வயல் வெளியும்
வயிறாறச் சோறுபோடும் - ஹேய்
வானவர்போல் வாழ்வமடா.

விதைப்பு

ஆண் : தன்னானே தன தன்னானே
தன்னானே தன தன்னானே
பகலிரவாய் தண்ணீர் இறைச்சு
பாவி நானும் மாளுறனே
பளபளப்பாய் உடுக்க உனக்கு
பட்டுச் சேலை தேவையாடி
தன்னானே தன தன்னானே
தன்னானே தன தன்னானே

பெண் : பட்டுச் சேலை தேவையில்லை - எனக்கு
பளபளப்பும் தேவையில்லை
பகலிரவாய் தண்ணீர் இறைச்சு - மச்சானே
பாடுபட்டு மாளவேணாமே
தன்னானே தன தன்னானே
தன்னானே தன தன்னானே

ஆண் : நமக்கு ஏதும் கவலை வேணாம் - எங்கள்
கஸ்டம் போக உழைத்திடுவோமே
பச்சைப் பசேலன எங்கள் வயலும் - நல்லா
பக்குவமாய் விளையும் தானே மச்சானே
தன்னானே தன தன்னானே
தன்னானே தன தன்னானே

பெண் : வயல் விளைந்து செழிப்பு வரும் - முன்னே
வருந்துயரும் விலகிப் போகும்
வேல்முருகன் துணையிருப்பான் - மச்சானே
வாழ்வழியும் காட்டிடுவான் மச்சானே.
தன்னானே தன தன்னானே
தன்னானே தன தன்னானே

நாற்று நடுகை

நாலு மூலை வயலுக்குள்ளே
நாத்து நடும் சின்னப் பெண்ணே
நாத்து நடும் கையாலே - என்னையும்
சேர்த்து நடலாகாதோ?

நாத்துப் பற்றிய கையாலான்டி
நாட்டிக் குனிந்து நிமிர்ந்து நிற்கும்
சேத்து நிலத்தில காலையுன்றி
நிற்பதைப் பார்த்து மலைத்தேன்டி.

நாற்று நடுகை -2

உள்ளார் உழவடிக்க
ஊர்க்குருவி நாத்தரிக்க
நல்ல நாரை மீன்பிடிக்க
நட்டு வாநீ சின்னராணி.

நாலு மூலை சமுக்க வயல்
நடுவில் நின்று நாட்டும் பெண்ணே
நான் போடும் நாத்துக்களை
நீயும் சேர்ந்து நட்டாலென்ன?

நாத்து வேலை முடிஞ்ச பின்னே
நானும் வாறன் கோயில் பக்கம்
குத்துக் கல்லின் மேலிருப்பேன்
கூப்பிடடி நான் வருவேன்.

களையெடுத்தல் பாடல்

(களையெடுத்தலுக்கு இளைஞர்கள் செல்வார்கள். அவர்கள் கூடினால் பாடலுக்குப் பஞ்சமிருக்காது.)

கண்ணாடி வளையல் போட்டு
களையெடுக்க வந்த புள்ள
கண்ணாடி மின்னல் இட
களை யெடுப்புப் பிந்துதடி

அழகான காப்பைப் பார்க்க
வேணாம் மச்சான் வேணாம் மச்சான்
நலமாக களையெடுத்து
நம்ம வயலைப் பாது காப்போம்

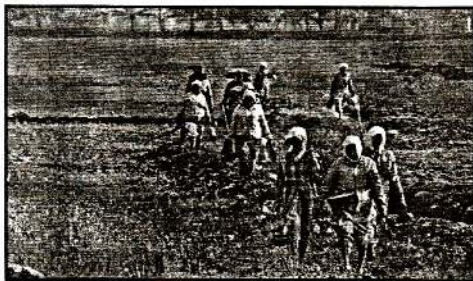
வாய்க் கால் வரம்புச் சாமி
வயல் காட்டுப் பொன்னுச் சாமி
களை யெடுக்கும் பெண்களுக்கு
காவல் இரு எங்க சாமி.

களை எடுக்கும் பெரியகுளம்
கணக் கெழுதும் ஆலமரம்
கொத்தளக்கும் கொட்டியாரம்
குணமயிலைக் காணலையே

நேற்றடித்த காற்றினிலே கண்ணே
நிலை குலைந்து போனேன்டி
நேரான கம்பு கொண்டு
நிறையளக்க முடியல் லையே

களை யெடுக்க வந்தவங்க
கதை கதையாய் பேசினின்டால்
களை யெடுத்து முடிக்கேலா
கதைய விட்டுக் களைபிடுங்கு

களையெடுத்த கடடை யெல்லாம்
சிக்காராய் கட்டி யாச்சு
தூக்கி விடு நேரமாச்சு
சீக்கிரமாய் வீடு போவோம்

குருவிக் காவல்.....

ஆலோலம்.....ஆ.... ஆலோலம்.....

ஆலோலம்... ஆ..... ஆலோலம்.....

தினையான் குருவிக் கூட்டம்
கிளை கிளையா வந்து விழும்
அணையும் பொழுதுக்குள்ளே
அள்ளி செல்லும் நெல்லையெல்லாம்

வண்ணப் புறா கூடிவரும்
வந்து வயல் வரம்பில் விழும்
சின்ன மணி நெற்கதிரை
சீண்டிக் கொத்தி தின்றுபோகும்

பாடிக் கிளிக் கூட்டம் வரும்
பரந்து வயல் நிறைந்திருக்கும்
விளைந்து நிற்கும் நெற்கதிரை
வீணடித்து சென்று விடும்

தினையான் கூட்டங்களே
சின்ன வண்ணக் குருவிகளே
என்ற கையின் சுண்டுவில்லால்
குறி பார்த்து அடித்திருவேன்.

ஆலோலம்.....ஆ.... ஆலோலம்.....

ஆலோலம்..... ஆ..... ஆலோலம்.....

காடை கௌதாரிகளே
கானாங் கோழிக் கூட்டங்களே
கூடும் கொஞ்சம் அஞ்சுகமே
கல்லெறிவேன் போயிடுங்க..

ஆலோலம்.....ஆ.... ஆலோலம்.....

ஆலோலம்..... ஆ..... ஆலோலம்.....

அருவி வெட்டுப் பாடல்.....

ஆற்றோடு ஆற்று நீர்
அலைந்து வருமாப் போல்
அதன் பிறகே புள்ளுத்
தொடர்ந்து வருமாப் போல

சேற் றோடு வெள்ளம்
சேர்ந்து வருமாப் போல
சினந்து அருவி வெட்டும்
எங்களுர் இளந்தாரி மாரை

கண்ணை இமை காப்பதுபோல்
கண்ணு படாமல் காருமையனாரே.

மட்டு உருக் காலை
அருவானும் அடித்து
மாவிலங்கு பிடி சீவி
மாட்டி இறுக்கி அதில்

வெள்ளித் தகட்டினால்
விரல் கூட்டும் இடத்தில்
அள்ளி ஒளியெறியும்
அளவாகப் பூணும் பூட்டி

வளைந் தருவி வெட்டும்
இளந்தாரி மாரை யெல்லாம்
நாவுறு கண்ணாறு நெருங்கி
வாராமல் காரும் கோணேசா.

அருவானைக் கொழுவி
அலக்காகத் தூக்கி
அரிந்து பிடியாக்கி
அடுக்கு அடுக்காய் போடு

வெயில் பார்க்கப் போடும்
இளந்தாரி மார்களுக்கு
இன்னல்கள் வாராமல்
காத்தருள்வாய் கோணேசா.

அறுவடைப் பாடல்

ஆம்பிளைங்க கட்டும் வேட்டி - ஏலேலக் குயிலே
அசடுபட்ட வெள்ளை வேட்டி - ஏலேலக் குயிலே
பொம்பிளைங்க கட்டும்பட்டு - ஏலேலக் குயிலே
அழகான மஞ்சள்பட்டு - ஏலேலக் குயிலே

ஆம்பிளைங்க உண்ணும் சோறு - ஏலேலக் குயிலே
அடிச்சட்டி தீயற்சோறு - ஏலேலக் குயிலே
பொம்பிளைங்க உண்ணும் சோறு - ஏலேலக் குயிலே
பொழுதோடு பொங்கற் சோறு - ஏலேலக் குயிலே

ஆம்பிளைங்க தேய்க்கும் எண்ணெய் - ஏலேலக் குயிலே
அசடு பட்ட தெங்காய் எண்ணெய் - ஏலேலக் குயிலே
பொம்பிளைங்க தேய்க்கும் எண்ணெய் - ஏலேலக் குயிலே
அழகான சம்பங்கியெண்ணை - ஏலேலக் குயிலே

ஆம்பிளைங்க வைக்கும் பொட்டு - ஏலேலக் குயிலே
அசடு பட்ட கருவப்பொட்டு - ஏலேலக் குயிலே
பொம்பிளைங்க வைக்கும் பொட்டு - ஏலேலக் குயிலே
அழகான சாந்தப் பொட்டு - ஏலேலக் குயிலே

உப்பட்டி எடுத்தல்.....

ஓராயிரம் குருவி உப்பட்டி மேலே
ஒய்யாரமாய் விழுந்து உண்ணுது பாராய்
ஒரு கல் ளறியவே ஒரு கல் ஏந்தவே
ஓராயிரம் குருவி கூவிப் பறக்கவே

உப்பட்டி எடுத்துமே மாவக்கையாக்கு
மாவக்கை சேர்த்தாலே கட்டொண்டாகும்
கட்டிய கட்டினைத் தலைமேலே வெச்சு
களத்துக்குக் கொண்டுபோ சூடொண்டாகும்.

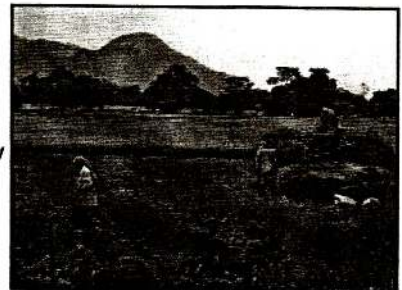

சூடு வைத்தல்

அள்ளடா நாலைந்து உப்பட்டி
ஆகுமே ஒரு மாவக்கை தம்பியே
அள்ளிவா ஐந்தாறு மாவக்கை
அதனை சேர்த்துக் கட்டாகக் கட்டு

கட்டை உயர்த்தி தலையிலே வையடா
களத்தை நோக்கி விரைந்து நீயோடு
களத்திலே பிரித்து சூடுவைப்போமே
தம்பி தங்கப்பா கட்டை பிரியடா

அறுமுனை வெளியில் தெரியவை தம்பி
பொலிமணி உள்ளே பார்த்திட அடுக்கு.
பெருமான் பிள்ளையார் பார்த்து மகிழவே
மோதகம் போலே எழும்புது பார்ப்பு

பொலிப்பாடல்

- சூட்டிக்கும் பாடல் - 1

பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே
மண்ணின் களமே மாதாவே பொலியம்மா
பொன்னின் களமே பூமாதா பொலிதாயே
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

நாளது கேட்டு நார்க்கம்பு வெட்டி
நல்ல கடாக்கள் தெரிந்து பிணைத்து
ஏரது பூட்டி இடம்பட உழுதே
எல்லை யில்லாத செந்நெல் விதைத்தே

சோழன் எருதுகள் தொண்ணூறாயிரம்
பாண்டியன் எருதுகள் பன்னிராயிரம்
இரவும் பகலும் ஏத்தி இழுக்கப்
பொலி வளராய் தாயே பொலியோபொலி

கணபதியே கரிமுகனே கந்தருக்கு முத்தோனே
பானை வயிற்றோனே பழமேந்தும் கையோனே
பேழை வயிற்றோனே பெருச்சாளி வாகனனே
பொலி வளர முக்கண்ணனே முன்நடவாய்

வட்டி வலமாக வலம் புரியோர் சங்காக
நாலு முலைச் சக்கரமாய் நடுவே சிதம்பரமாய்
வடபுறத்து வாட்டியிலே வாசுதேவர் அச்சரமாம்
தென்புறத்து வாட்டியிலே சீராமன் அச்சரமாம்

கிழக்குவான் வாட்டியிலே கோணேசர் அச்சரமாம்
மேற்குவான் வாட்டியிலே முர்க்கமாதா அச்சரமாம்
வெள்ளி வெளிச்சத்திலே விளையாடி வாருமம்மா
வாரிக் களந்தேடி வாழுவோம் சீதேவி

பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே
சங்கு முழங்கு தல்லோ சிவசங்கரனார் கோயிலிலே

ச.அருளாணந்தம்

வேடர் வனந்தனிலே கந்தர் வேங்கை மரமானாராம்
குறவர் வனந்தனிலே கந்தர் கோலூன்றி நின்றாராம்

பொன்னால் அவரி கட்டி புத்தகத்தில் நாள்பார்த்து
பொன்னவரி மேலிருந்து கந்தர்
பொலியழகு பார்ப்பாராம்
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

முன்னங்கால் வெள்ளையல்லோ
முகம்நிறைந்த சீதேவி
வாரி சொரிய இந்த வளநாடு பொன்சொரியும்.
கந்தாடக் களம் நிறைய - எங்கும்
கருங்களங்கள் தாமுதிர
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

கந்து நெறு நெறென்னக்
களத்தில் பொலிதான் குவிந்துவர
போரேறப் பொலி வளரப்
புவியில் உள்ளோர் ஈடேற
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

கடைவயிறன் குடுவைக் கொம்பன்
வருகுது எருது வலம்புரிச் சங்கு
சங்கு வலம்புரிச் சாதிப் பெருங்கடல்
பொலிமேலே நின்று மலைநாடு பார்க்க
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

மானே மரகதமே மாணிக்க முத்தர்களே
பிய்ந்தும் பிரிந்தும் பிரியநட கண்டாரே
பால்மாடு ஈண்ட கண்டே
பின்னடிக்குளம்பாலே வாரிச்சொரிய நட

வட்டத்தலையர்களே வாலாட்டும் கொம்பர்களே
போரேறப் பொலிவளர புவியிலுள்ளோர் ஈடேற

வெள்ளி விளக்கெரிய விடியாலா பாட்டிசைக்க
கீச்சானும் விசிலடிக்க ஆக்காண்டி சத்தமிட
களம் நிறைந்து வாய்பொலியே ஓ..ஓ..பொலிதாயே
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே
பொலியோ பொலி பொலியம்மா தாயே

- சூட்டிக்கும் பாடல் - 2

ஓஓ...ஓஓ....ஓஓ.....ஓகோஓ
பொலி தாயே ..பொலியம்மா ஓஓ...ஓகோஓ
பொலி பொலியம்மா பொலியோ பொலி
பொலி பொலியம்மா பொலியோ பொலி

ஓடி நடந்திடுங்கோஓஓ.....ஓகோஓ... - உங்க
உறுதியுள்ள காலாலேஓஓ...ஓகோஓ
மிரிஞ்சான் நறுநறுக்க - என்செல்லக் கண்டாரே
விறுவிறெண்டே நடவுங்கடா

பொழுது புலரு முன்னே - ஓஓ...ஓகோஓ
பொலி குவிந்து கிடக்க வேணும்
கோணைசர் பூமியிலே - ஓஓ...ஓகோஓ
கொட்டி வைத்த செல்வமல்லோ - ஓஓ....ஓகோஓ

குளக்கோட்டன் செய்த பணி - ஓஓ...ஓகோஓ
குலம் தழைக்க வைத்ததல்லோ- ஓஓ....ஓகோஓ
குளத்து நீர் பாய்ஞ்சி - என்செல்லக் கண்டாரே
தேசமெல்லாம் வாழவேணும்

வரம்போ தலையணையாம் - ஓஓ...ஓகோஓ
வாய்க்காலோ பஞ்சு மெத்தை - ஓஓ....ஓகோஓ
அரக்கன் அசைந்து வர - ஓஓ...ஓகோஓ
அணைந்தபடி நடகண்டாரே - ஓஓ...ஓகோஓ

மாகாமத்து முர்க்க மாதா - ஓஓ....ஓகோஓ
வந்தே துணையிருப்பாள் - ஓஓ....ஓகோஓ

மாரி யம்மன் கூடவர - ஓஓ...ஓகோஓ
வைரவனார் காத்து நிற்பார் - ஓஓ...ஓகோஓ
தீனேரிப் பள்ள மெல்லாம் - ஓஓ...ஓகோஓ
சூடடிக்கக் கிடக்குதடா - ஓஓ...ஓகோஓ
வானாறு வயற்காடு - ஓஓ...ஓகோஓ
விளைந்து போய்க் கிடக்குதடா - ஓஓ...ஓகோஓ

தம்பை நகர் கந்தளாய் - ஓஓ...ஓகோஓ
சாவாறு தேசமெல்லாம் - ஓஓ...ஓகோஓ
வம்பளந்து போற கண்டே - ஓஓ...ஓகோஓ
வளைந்து விரைந்து நட - ஓஓ...ஓகோஓ

கட்டுக் குளப் பற்றாக்கள் - ஓஓ...ஓகோஓ
களம் கண்டு போறார்கள் - ஓஓ...ஓகோஓ
கொட்டியாரப் பற்றாக்கள் - ஓஓ...ஓகோஓ
கூடிப் பொலி தூற்றுறார்கள் - ஓஓ...ஓகோஓ

இந்த நடை நடந்தால் - ஓஓ...ஓகோஓ
எப்படிப் பொலி வீடுசேரும்.- ஓஓ...ஓகோஓ

அம்மா கிழக்கோ வெளிக்கிறது - என்னரசு கண்டே
கீச்சானோ கத்தறது.

அம்மா பொழுதோ விடகிறது - என்னரசு கண்டே
பொற்சாவல் கூவுறது

அம்மா வண்டோ குளறுதனே - என்னரசு கண்டே
வாசமுள்ள பூத்தேடி

அம்மா சங்கோ முழங்கிறது - என்னரசு கண்டே
சங்கரனார் கோயிலிலே

அம்மா ஆனையடி போலே - என்தாயே
ஆயிரமாம் தட்டுரொட்டி

அம்மா குதிரையடி போலே - என்தாயே
கொழுக்கட்டை ஆயிரமாம்.

வட்டக் குரையர் களா - என்னரசு கண்டே
வால் விசுக்கும் கொம்பர்களா
சாய்ந்தே சரிந்து நட - என்னரசு கண்டே
தள்ளாடி மெல்ல நட

மிரிஞ்சான் பிரிந்து வர - என்னரசு கண்டே
மேல் மிரிஞ்சான் ஓசையிட
பிரிஞ்சு பொலி குவிய - என்னரசு கண்டே
பொலியும் பொலிந்து வர

அம்மா கிழக்கோ வெளிக்கிறது - என்னரசு கண்டே
கீச்சானோ கத்துறது
அம்மா பொழுதோ தெரிகிறது - என்னரசு கண்டே
பொற் சாவல் கூவுறது

பொன்னின் களமோடா - என்னரசு கண்டே
பொலிக் களமோ ஓடிநட
அன்ன நடை காட்டி - என்னரசு கண்டே
அழகு பார்க்க நேரமில்ல.

கோணேசர் பூமியிது - என்னரசு கண்டே
குறையொன்றும் வாராது
வானோர் போற்றிடவே - என்னரசு கண்டே
வாழ்வோமே வீசிநட

புல்லோ அமுதமடா - என்னரசு கண்டே
புற் பாயோ பஞ்சு மெத்தை
இந்த நடை நடந்தால் - என்னரசு
எப்போது வீடு செல்வோம்

பொலி தூற்றும் பாடல்

முக்காலி கட்டி யதில்
மிரிஞ்சாணை மேலே போட்டு
திக்கால வீசும் காற்றை
சீக்கிரமாய் பார்த்து நில்லு.

முறத்தலே பொலியை அள்ளி
பெருவாயன் உள்ளே போட்டு
பெருக்கித் தூக்கித் தாடா
பெருங்காற்று கிளம்பு தங்கே

பொலியோ பொலி யென்று
பிள்ளையாரைக் கும்பிட்டா
பொலி பொலிய பொலி யென்று
பூப்போல சொரியவேணும்

களமும் பெருக வேணும்
கடனெல்லாம் தீர வேணும்
உலகம் செழிக்க வேணும்
உதவிட்பா கோணேசா.

குல்ல மெடுத்து வீசு
குவியும் பதர் புறமொதுக்க
கோலத்துக் கம்பாலே
கூட்டிக் குவித்து விடு.

பொலியளத்தல்

கோணேசர் படியளக்க
காவல் தெய்வம் துணையிருக்க
வான்மாரி பொழிந்து நிதம்
வயல் நிலங்கள் விளையவேணும்.

வண்டி வண்டியாய் வந்திருக்கு
வயல் விளைந்த பொக்கிஷமே
வண்டி விட்டு இறக்கிப்போடு
வடிவாக அடுக்கி வைப்போம்.

இரண்டரைக் கொத்து நெல்லு
ஒரு நாழி அளவு என்பார்
பிரம்பாலே இழைத்த நாழி
போயெடுத்து அளந்து போடு.

பதினைந்து நாழி நெல்லு
ஒரு பூசலாகும் கேளு
இரு பூசல் காலவணம்
இது நமது அளவுகோலே

மிரிஞ்சாணை புரியும் ஆக்கி
முறுக்கி அதை வளைத்தெடுத்து
மிரிஞ்சாணை நடுவில் பரத்தி
மெல்ல நெல்லை அளந்து போடு.

லாபம் லாபம் என்றே
லயம் பாடி அளந்துபோடு
லாபம் பட்டறையுள்
நெல்லாகிக் குவிந்திருக்கும்.

(வயலில் நெல் அளக்கும்போது ஒன்று என்று சொல்லமாட்டார்கள்.
பதிலாக லாபம் என்றே தொடங்குவார்கள்.)

“லாபம்..... இரண்டு மூன்று ... ஒன்பது” இவ்வாறு கணக்கிட்டு ஒன்பதுவரை அளப்பார்கள். ஒன்பதன் பின் மீண்டும் லாபம் என்று முடிப்பார்கள். பின்னர் “லாபம் பதினொன்று... இவ்வாறு நெல் அளக்கும் முறை கிராமப்புற முதியவர்களின் நடைமுறையில் இன்றும் இருக்கிறது. ஆனால் இவை யாவும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போய்க்கொண்டு இருக்கிறது)

நெல்லு குற்றும் பாடல்

தான தன்னே னானே
தான தன்னே னானே
தன்னா னன்னா னானே

நெல்லுக் குத்துற பெண்ணே
சும்மா பார்க்கிற என்னே?
புருசன் வாறன் பின்னே
உடைத்துப் போட்டி முன்னே

வட்ட வட்டக் கெட்டையிலே
வரகரிசி தீட்டை யிலே
ஆர் கொடுத்த சேலையிது
ஆல வட்டம் போடுதடி

ஆரும் கொடுக்க வில்லை
அவிசாரி ஆட வில்லை
கைநிறையப் பாடு பட்டு
கஸ்டப்பட்டு வாங்கிய தாம்.

முத்தான முத் துதிர
முகத்தால வேர்வை சிந்த
தங்கமணி மார் குலுங்க
தனிபுலக்கை ஏன் எறிந்தாய்.?

நாவல் உரலை வைச்சு
நாற்றுலக்கை கிட்ட வைச்சு
பாலை பழ நிறத்தாலே
பச்சை நெல்லோ குத்துறது.?

நெல்லுக் குத்துற பெண்ணே.....

நெல்லுக்குத்துற பெண்ணே - நீ
சும்மா பார்க்கிறாய் என்னே
புருஷன் வாறான் பின்னே - நீ
புடைத்துக் கொட்டடி முன்னே.

பச்சைச் சம்பா நெல்லுங்குத்தி
பாலமீன் கறியும் ஆக்கி
உச்சி குளிர சாப்பிடுவோம் - நீ
உணர்ந்து குத்தடி பெண்ணே.

விறகொடிக்கப் போகும் பெண்

ஆண் : வேகாத வெயிலுக் குள்ளே
விறகொடிக்கப் போகும் பெண்ணே
காலுனக்குப் பொசுகல் லையோ
கற்றாளை முள் குத்தலையோ?

பெண் : காலைப் பொசுக்கி னாலும்
கற்றாளை முள் குத்தினாலும்
காலக் கொடுமை யதால்
கஸ்டப் படக் காலமாச்சு

ஆண் : கஸ்டப் பட்டுப் பாடுபட்டு
கழுத்தொடியச் சுமக்கும் பெண்ணே
எங்கே போய் விறகொடித்து
என்ன செய்யப் போகிறாயோ?

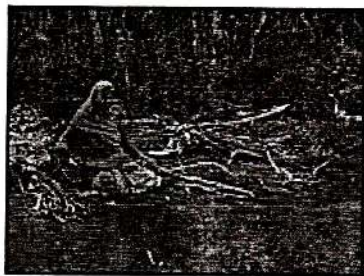
பெண் : காட்டுக் குள்ளே விறகொடித்து
வீட்டுக்கதை சுமந்து வந்து
கால் ரூபாய்க்கதை வித்து
குடிக்கக் கஞ்சி காச்சணாமே

ஈ. அருளாளர்தம்

ஆண் : கஞ்சிக் கலசம் கொண்டு
காட்டு வழி போறபெண்ணே
கல்லு னக்குக் குத்தலையோ
கல்ல முத்தி வந்திடாதோ?

பெண் : கல்லெனக்குக் குத்தி விட்டால்
கல்லமுத்தி வந்து விட்டால்
விதிவசம் போல் ஆகணுமே
வெயிலி லேயும் நடக்கணுமே

எள்ளுப் பூ மூக்கழகி.....

தந்தனத் தானா... தன தந்தனத் தானா
தந்தனத் தானா தன...தந்தனத் தானா

எள்ளுப் பூ மூக்கழகி
செந்தாரப் பொட்டழகி
இல்லை இல்லை யென்னாத
இடுப்பு இடையழகி

தந்தனத் தானா... தன தந்தனத் தானா
தந்தனத் தானா தன...தந்தனத் தானா

கொண்டைப் பூக் கறுப்பழகி
கெண்டைமீன் கண்ணழகி
வண்டுவந்து தங்கிநிற்கும்
வடிவான குழலழகி

தந்தனத் தானா... தன தந்தனத் தானா
தந்தனத் தானா தன...தந்தனத் தானா

குண்டுக் குண்டுக் கண்ணழகி
குழி விழுந்த சிரிப்பழகி
நிண்டு போனால் குறைந்திடுமா
நினைவெல்லாம் நீநிறைந்தாய்

ச.அருவானந்தம்

தந்தனத் தானா... தன தந்தனத் தானா
தந்தனத் தானா தன...தந்தனத் தானா

சங்குக் கழுத்தழகி
சது ராடும் நடையழகி
மஞ்சள் முகத்தழகி
மாம்பழத்தின் சுவையழகி

தந்தனத் தானா... தன தந்தனத் தானா
தந்தனத் தானா தன....தந்தனத் தானா

ஏரு பிடிப்போம்.....

கண்ணான கண்மணியே
கருணை யுள்ள ராசாத்தி
காடு வெட்டி களணி செய்வோம்
கடுதியிலே வந்திடடி

பாடு பட்டுத் தேடினால்தான்
பஞ்சம் போகும் மச்சானே
ஊரை விட்டு ஊருபோனா
உழைத்தி டுவோம் ஒன்றாகவே

கார் காலம் வந்திடிச்சி
கார் மழையும் பெய்திடிச்சி
ஏரதனை நாமெடுத்து
எங்க வயல் உழுதிடுவோம்

நாள் வேலை செய்வதற்கு
நல்ல நாளும் பார்த்திடுவோம்
பஞ்சாங்கம் சொல்லுதடி
பக்குவமாய் நிக்க வேணும்

ஏரு பிடிப்போம் எங்க வயல்
இனிதுமுத எரு பிடிப்போம்
எங்கள் ஈசன் கோணைசரை
இதயத்தால் போற்றிடுவோம்.

நாள் வேலை செய்ய

தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே
தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே
தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே
தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே

ஆடி மழை பெய்து போட்டு
தேடி உழவு செய்ய வேணும்
வாடி புள்ள வயலுக்குள்ள
நாளு வேலை செய்யவேணும்

கற்பூரம் சாம்பிராணி
கண் தெரியா முடித் தேங்காய்
பச்சைப் பாக்கு வெத்திலையும்
பழமும் கொண்டு வாடி புள்ள

தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே
தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே

ஈசான மூலை பார்த்து
மடையை வச்சிக் கும்பிடுவோம்
நாளுக்கு நாலு கொத்து
நாலு மூலை கொத்தவேணும்

முத்துச் சம்பா நெல் எறிஞ்சி
மூலை யெங்கும் கொத்த வேணும்
பச்சைப் பசேலெனவே
பயிர் எழுந்து நிற்க வேணும்

தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே
தன்னானே..தானதன்ன தன்னானே

பெண்ணுக்கு அறிவுரைப் பாடல்

காலம் கெட்டுக் கிடக்குச்
சுண்டெலிப் பெண்ணே
கலி காலம் பொல்லாதடி
சுண்டெலிப் பெண்ணே

ஆக்க வேணாம் அரிக்க வேணாம்
சுண்டெலிப்பெண்ணே
அறிவிருந்தால் போதுமடி
சுண்டெலிப் பெண்ணே

காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டிய
சுண்டெலிப் பெண்ணே
நேத்து வந்தவன் கொண்டு போனான்
சுண்டெலிப்பெண்ணே

கண்ணடிக்கிற பயலைக் கண்டால்
சுண்டெலிப் பெண்ணே
கண்ணெடுத்தும் பாக்காதடி
சுண்டெலி பெண்ணே

நெற்றியிலே பொட்டு வச்சி
சுண்டெலிப் பெண்ணே
நெருங்கி நின்று பேசாதடி
சுண்டெலிப் பெண்ணே

புருவத்திலே மையை வச்சி
சுண்டெலிப் பெண்ணே
பொய்யொன்று சொல்லாதடி
சுண்டெலிப் பெண்ணே

அதனாலதான் பயமாயிருக்கு
சுண்டெலிப் பெண்ணே
அக்கம் பக்கம் போகாதடி
சுண்டெலிப் பெண்ணே

பெண் : கோணக்கோண மலையேறி
கோழிக் கூடா லயம் அமைச்சி
கொல்லைப் பக்கம் பீலி வைச்சி
கும்மிருட்டில் வாழ விட்டான்
கண்ட சுகம் ஏதுமில்ல - ஆசை மச்சான்
கண் கலங்கி ஏதுபலன்?

ஆண் : வெளிச்சத்தில் வாழந்தோ மின்னா
விசய மெல்லாம் விளங்குமெண்டு
இளிச்ச வாயன் நினைச்சிருக்கான்
இந்தப் பாடு போட்டு வைச்சான் - மச்சாளே
இந்தப் பாடு வந்திருச்சி.

பெண் : பட்டி போல பள்ளிக் குடம்
பள்ளத்துல கட்டி வைச்சி
பாசாங்கு பண்ணுறானே
பாதகத்தை பார்ப்பார் யாரோ-ஆசை மச்சான்
பாதகமேன் செய்யிறாரோ?

ஆண் : கூனி அடிச்ச கன்றுகள்
கொழுந்துக தான்
புடுங்காமலே
அடக்கி வைக்கக்
கட்டிப்போட்டான்
அறிவு பெருக வசதியில்ல -
மச்சாளே
அனுபவமே கிடைப்பதில்ல

பெண் : தோட்டங்களைப் பிரிச்சி வச்சி
தொரமாரக் காவல் வச்சி
துன்பங்கள் தந்ததுமேன் - மச்சாளே
தொடர்ந்து நம்மை வருவதுமேன்?

ஆண் : ஒற்றுமையா இருந்தோ மென்னா
ஒலகமே மாறிவிடும்
பற்றுறுதி நமக்குள் வேணும் - மச்சாளே
புதுபுகத்தைக் காணவேணும்

கறுப்புக் கோட்டு கங்காணி

சட்டை மேலே கோட்டுப் போட்டு
சருகைச் சட்டை மேலே போட்டு
போறாராம் பொன்னுத் துரை
பொன்னு மலை பக்கமடி

வெள்ளி முளைச் சிருக்கு
விடி காலம் ஆயிருச்சி
பொழுது ஏழு மணியாச்சி
புறப்படடி மலைக் காடேறுதற்கு.

கண்ணால நிறை பார்த்து
தடியால நிறை யளந்து
வாயால பொலி போட்டு
ஆஞ்சேனே கை நிறைய.

ஒரு கூடைக் கொழுந்தெடுத்து
ஒரு திராசில் நிறை போட்டு
பத்து றாத்தல் சொன்னானே
பாவிப் பய கங்காணி

இஸ்டோரும் கட்டியாச்சி
இஞ்சின்களும் பூட்டியாச்சி
எஞ்சொட்டும் பொண்டுகளா
இலை பொறுக்க வந்திடுங்க.

கங்காணி யின்னாக் கங்காணி
கறுப்புச் சட்டைக் கங்காணி
நாலாளு ஓடிப் போனா
நக்கு வியா கங்காணி.

மீனவர் பாடல்

படகினை கடலில் தள்ளும் போது மீனவரின் கடும் முயற்சி அங்கே தேவைப்படுகிறது. தொழிலில் வேகத்திற்கும் செயலுக்கும் அமைவான பாடல்களும் இசைத்தொடர் வாய்ப் பாட்டுக்களும் பாடப்படுகின்றன. களைப்பையும் நோவையும் போக்கும் மருந்தாக பாடல் பாடப்படுகின்றது. ஐலசா, ஏலேலோ, ராமநாதா போன்ற சொற்கள் மீனவர் பாடல்களிலே பெருவாரியாக இடம் பெறுவனவாகும்.

வலைப்பாட்டு

ஏலேலோ ஐலசா ஏலேலோ
ஏலேலோ ஐலசா ஏலேலோ
ஆழிக் கடலாம் ஏலேலோ
அரண்ட நீரலை ஏலேலோ

இருண்ட சோலை ஏலேலோ
சோலை வனமாம் ஏலேலோ
ஆடு கவுத்துல ஏலேலோ
ஓடி மீன் வளைச்சி ஏலேலோ

வாழைப் பச்சடி ஏலேலோ
வாழை மீன் இச்சடி ஏலேலோ.

விரிகடலே பள்ளிக்கூடம் - ஏலேலோ
விடிவெள்ளிதான் விளக்கு - ஏலேலோ
திரள் அலையே நம்தோழன் - ஏலேலோ
திரண்ட மேகம் நமது குடை - ஏலேலோ

பனிமூட்டம் உடல்போர்வை - ஏலேலோ
பாயும் அலை நம்முஞ்சல் - ஏலேலோ

ச. அருளாணந்தம்

கட்டு மரம் வாழும்வீடு - ஏலேலோ
காயும் வெயில் நம்கூரை - ஏலேலோ

வெண்மணலே பஞ்சு மெத்தை - ஏலேலோ
விரிதரையே நம் பாய்கள் - ஏலேலோ
முழுநிலாதான் கண்ணாடி - ஏலேலோ
முகம் பார்த்து மகிழ்வோமே - ஏலேலோ

தோணிப்பாட்டு

‘ஏலந்தண்டு ராமநாதா ஏலந்தண்டு ராமநாதா
ஓவேலம்மா ராமநாதா ஓவேலம்மா ராமநாதா
என்ன சொல்லி ராமநாதா என்னவிப்பா ராமநாதா
இடைச்சி மகள் ராமநாதா தயிர்விப்பா ராமநாதா
கட்டக் குட்டி ராமநாதா கறியென்னடி ராமநாதா
கறுவாப் பட்டை ராமநாதா மனம் என்னடி ராமநாதா
கோழி முட்டை ராமநாதா கோது பொடி ராமநாதா
குமரி வந்து ராமநாதா வாய்த்தாவடி ராமநாதா
கப்பலில் ராமநாதா சிப்பம் ஒண்டு ராமநாதா
கடதாசி ராமநாதா ஒப்பம் உண்டு ராமநாதா
ராமநாதா ராமநாதா ராமநாதா ராமநாதா’

கப்பல் பாட்டு

ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ
பாங்கான சிங்காரப் பாய்மரம் நிறுத்தி
பகரான ஓய்யாரச் சுக்கானை மாட்டி

ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ
போகுது போகுது பச்சைக் கிளிக் கப்பல்
அந்தா தெரியுது கோப்பிக் கடை மன்னார்.

ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ
காந்தனும் சின்னானும் ஏறிய கப்பல்
கனதூர மாகப் போகுது கப்பல்

ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோதத்தையா ஏலையேலோ

எழிலான பாய்மரம் இசைவாய் நிறுத்தி
எடுத்துவிடு தம்பி நீ சுக்கானைத் தானும்
தங்காமல் கப்பல் சடுதியிலே போக

போகுது போகுது பச்சைக் கிளிக் கப்பல்
அஞ்செழத்தக் கூட்டிச் சரக்காக ஏற்றி
ஐம்புலன் தன்னில் சுக்கானை ஏற்றி

நெஞ்சு கடாச்சத்தால் சீரைப்பாய் தூக்கி
நிமலனுடை திருவருளை நெஞ்சில் நினைத்து

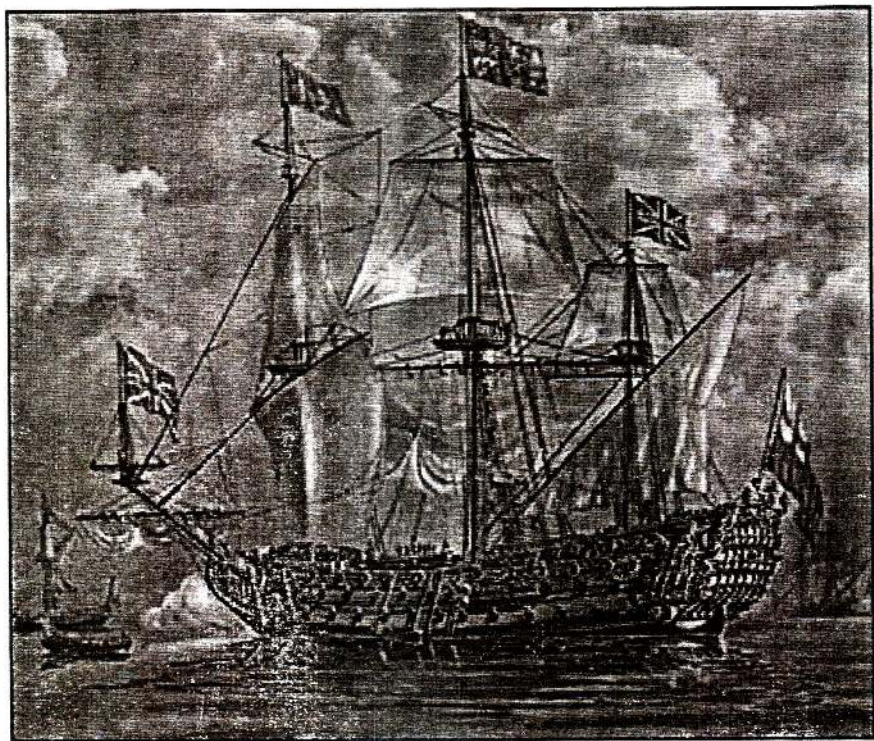
ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ

ச. அருளானந்தம்

அக்காளும் தங்காளும் அஞ்சாண் இழுக்க
ஆனதொரு மீனாச்சி சுக்கான் பிடிக்க
பொக்குவாய்ச் சின்னாச்சி பீரங்கி தீட்ட

புளியடிச் சோனகன் மீசை முறுக்க
அடியடா தேங்காயை ஐயனாருக்கு
திருப்படா கப்பலைத் தெற்கு முன்னாக

ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ..
ஏலையேலோ ...தத்தையா ஏலையேலோ

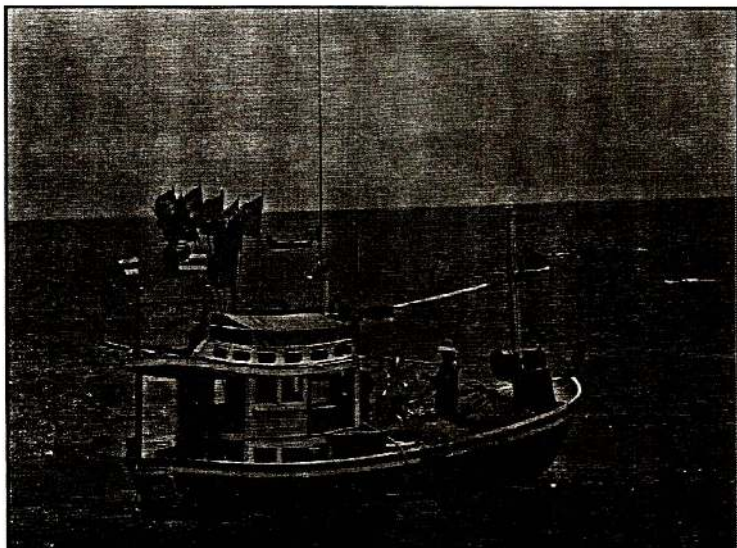
மீன் பிடிப்பாடல்

புறப்படுவோமே மச்சான் புறப்படுவோமே
கட்டு வலை எடுத்துக் கிட்டுப் புறப்படுவோமே
கடல் கடந்து செல்வதற்குத் தோணியு முண்டு
கட்டைச் சுறா உழுவை மீன் கடலிலேயுண்டு

கடவுள் தந்த கைகளுண்டு கவலையேயில்லை
கடல் கடந்து மீன்பிடிப்போம் புறப்படுவோமே.
புறப்படுவோமே மச்சான் புறப்படுவோமே
கட்டு வலை எடுத்துக் கிட்டுப் புறப்படுவோமே

முப்பது நாள் உழைத்த பணம் கைநிறைந்தாச்சு
முன்று நாள் தின்றதாலே கரைஞ்சிமே போச்சு.
பாக்கி நாளில் பெரும்பகுதி பட்டினியாச்சு
பதறலோடு மாரடிக்கும் ஜென்மமும் வேணாம்.

புறப்படுவோமே மச்சான் புறப்படுவோமே
கட்டு வலை எடுத்துக் கிட்டுப் புறப்படுவோமே

அம்பாப் பாடலு

ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ..ஏலோ...
ஏலை ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலைஎலோ..

பார்தனிலே பரந்தாமனும் நானும் பார்த்திடவே
ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ..ஏலோ...
ஏலை ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலைஎலோ

தத்தெய்தாம் ஏலைஎலோ
அஞ்செழுத்தைக் கட்டிச் சரக்காக எற்றி
ஐம்புலன் தன்னிலே சுக்கான் நிறுத்தி
நெஞ்சு கடாச் சத்தான் சீரைப்பாய் தூக்கி
நிமலனுடைய திருவருளை நிறுத்தி

ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ..ஏலோ...
ஏலை ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலைஎலோ

தம்பியே தங்கப்பா என் படகு - சலசலா
தண்ணீரில் போகுது என்படகு - சலசலா
தாவும் மரம் என்படகு - சலசலா
தேக்கு மரம் என் படகு - சலசலா
தேர்ந்தவன் செய்தானே என்படகு - சலசலா

பாக்கு மரத்தாலே என்படகு - சலசலா
பாங்காகச் செய்தானே என்படகு- சலசலா

ஏலேலம் ஏலேலம் ஏலேலம் ..ஏலோ...
ஏலை ஏலோ தத்தெய்தாம் ஏலைஎலோ

சந்தனப் பொட்டழகா

ஆழக் கடல் தண்ணீ மேலே
அலை யடிக்கும் நேரமெல்லாம்
பாவி மனம் மாயுதய்யா
கண்ணா கட்டழகா - இப்போ
பரிதவித்துப் போயிருக்கேன்
சந்தனப் பொட்டழகா
அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்தப் பாய் மரக்கப்பலிலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் சந்தனக் கையினாலே.
அவர் முன்னாலே நான் பின்னாலே
கடக் கண்ணாலே அன்னம் என்டு சொன்னாரே

பச்சைக் கொடன் சாரன்கட்டி - நீங்க
படகு மேலே நின்னாலும்
பாவி மனம் அலையுதய்யா
கட்டா கட்டழகா - உங்க
கட்டுடல் மேனியிலே கண்ணுபடுமய்யா

அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்தப் பாய் மரக்கப்பலிலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் சந்தனக் கையினாலே.
அவர் முன்னாலே நான் பின்னாலே
கடக் கண்ணாலே அன்னமென்டு சொன்னாரே

தோணி மேலே தோணிவர
அழகு மயில் தோணிவர
சாய்ந்தாடும் தங்கத் தோணியிலே
கட்டா கட்டழகா
என்ற சாமிவரப் பார்த்திகளா

சந்தனப் 'பொட்டழகா'
அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்தப் மோட்டார் வள்ளத்திலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் சந்தனக் கையினாலே.
அவர் பிரிவிலே எந்துயரிலே
விழி நீரோட நெஞ்சோட
நான் வாட அன்னமென்டு சொன்னாரே
தாமரைப் பூக் கையாலே

சுழன்று வரும் கடற்காற்றே - என்
சோகமதைக் கேட்டாயோ
சோகத்தைக் கேட்டாயோ
என் கட்டா கட்டழகா
கத்தும் கடல் ஓசையிலே
கன்னியும் வாடுகிறேன்
அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்த மோட்டார் வள்ளத்திலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் தாமரைக் கையினாலே.
அவர் முன்னாலே நான் பின்னாலே
கடக் கண்ணாலே
அன்னம் என்டு சொன்னாரே.

அழகு தரும் அலையினிலே - உன்
அன்பு மனம் ஆடுதையா
இளைய நிலா வானத்திலே
என்ன சேதி சொல்லுதய்யா
அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்தப் பாய் மரக்கப்பலிலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் சந்தனக் கையினாலே.

ச.அருளாணந்தும்

அவர் முன்னாலே நான் பின்னாலே
கடக் கண்ணாலே அன்னம் என்டு சொன்னாரே
தாமரைப் பூக் கையாலே

வண்ண நிலா வந்திருக்கு - என்
மாமி மகன் சேதி சொல்ல
நீலக் கடல் ஓசையெல்லாம்
நின்று மெல்லக் கேக்குதய்யா
ஏலுமட்டும் பொறுத்திருக்கேன்
என்ன வென்று சொல்வதய்யா

மோட்டார்தான் பிழையாச்சோ
மோதி அலை உடைஞ்சாச்சோ
பாவி மகள் ஏங்குவதை
யார்தான் போய் சொல்லுவதோ - உனக்கு
யார்வந்து சொல்லுவதோ?
அவர் வருவாரோ வரமாட்டாரோ
அந்தப் பாய் மரக்கப்பலிலே
அவர் தருவாரோ தரமாட்டாரோ
அவர் சந்தனக் கையினாலே.
அவர் முன்னாலே நான் பின்னாலே
கடக் கண்ணாலே அன்னமென்டு சொன்னாரே
அவர் பிரிவிலே என் துயரிலே
விழி நீரோட நெஞ்சோட நான் வாட
அன்னம் என்டு சொன்னாரே.

(14-05-2012 ல் சேனையூர் மத்திய கல்லூரி மாணவிகளால் அருமையாகப்
பாடப்பட்ட கிராமியப் பாடல் இது)

துள்ளுதையா என் மனது.....

குத்துக் கட்டை மேலேயேறி
கொழுந்து வெத்தல போடயிலே
கைப்புடி லேஞ்சி கண்டு
கள்ள மனம் துள்ளுதையா

காலிலேயும் வெள்ளி மிஞ்சி
கழுத்திலேயும் தங்கக் காரை
மேலிலேயும் வெள்ளத் தேமல்
வேலை செய்ய கூடலியே

பணிய லயத்துச் சாவல்
பாசமுள்ள வெள்ளைச் சாவல்
இனிய வளர்ந்த சாவல்
கண்டாலும் பேசு தில்லை.

கவ்வாத்துக் காரப் பையா
கத்தி வெட்டும் பாண்டிமன்னா
கத்தி மட்டும் மின்னுதடா, உன்
கவ்வாத் தென்ன பிந்துதடா?

முன்னூறு ஆளுக் குள்ள
முள்ளாய்க் குத்தும் என்சாமி
முள்ளு மட்டும் மனதுக்குள்ள
முழிகள் ரெண்டும் என்மேலே.

ஆக்காண்டி..... ஆக்காண்டி.....

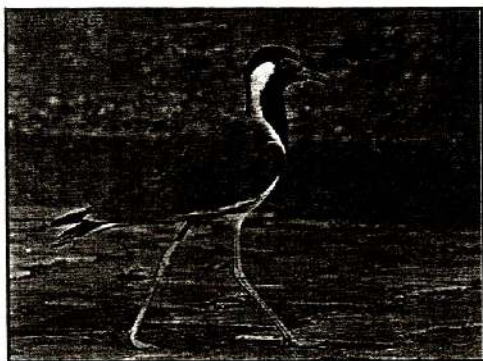
இப்பாடல் இலங்கையெங்கும் பாடப்படுவது. திருகோணமலைக் கிராமங்களிலும் பாடப்படுவது. அதனைப் பாடும் இசையே தனி. அப்போது நமது நாட்டில் பயங்கரமானநிலை. கொழும்பில் க.பொ.த சா த. பரீட்சை விடைத்தாள் திருத்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோம். காலையில் இருந்து மாலைவரை கடும் உழைப்பு. வெளியில் செல்லமுடியாது. இரவு பொழுது போக்குக்காகச் சிலர் பாடினார்கள். நல்ல தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. வித்துவான் ஜெபரெத்தினம் அவர்கள் ...ஆக்காண்டி..ஆக்காண்டி.... என்ற பாடலைக் கிராமிய இசையில் அற்புதமாக உருகிப் பாடினார். நாங்கள் மெய்மறந்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தோம். இதனைப் பொறுக்க முடியாத சிங்களச்சிப்பாய் தூஷணத்தால் ஏசித் துப்பாக்கியை நீட்டினான். வித்துவான் ஜெபரெத்தினத்தின் வெண்கலக்குரல் எல்லோர் மனதையும் உருக்கியவேளை. சிப்பாயின் செயல் எங்கள் நிலையை அந்த ஆக்காண்டியின் நிலைக்குத் தள்ளியது

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலருகே முட்டை வைத்தேன்

வைத்ததுமோ நாலு முட்டை
பொரித்ததுமோ முணு குஞ்சு
முத்த குஞ்சுக்கிரை தேடி
முணுமலை சுற்றி வந்தேன்

நடுக்குஞ்சுக் கிரைதேடி
நாலுமலை சுற்றி வந்தேன்
இளைய குஞ்சுக் கிரை தேடி
ஏழுமலை சுற்றி வந்தேன்

பசித்த குஞ்சுக்கிரைதேடி
பவளமலை சுற்றி வந்தேன்
புசிப்பதற்கு இரைதேடி
போன இடம் கொஞ்சமில்லை

௭. அருளானந்தம்

மாயக் குறத்தி மகன்
வழிமறித்துக் கண்ணி வைத்தான்
காலிரண்டும் கண்ணி பட்டு
சிறகிரண்டும் மாறடிக்க

நானமுத கண்ணீரு மென்
குஞ்சமுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் வழியோடி
இஞ்சிக்குப் பாய்ந்ததுகாண்

இஞ்சிக்குப் பாய்ந்து
இலாமிச்சையும் வேருணறி
மஞ்சளுக்குப் பாய்ந்து
மாதுளையும் வேருணறி

தாழைக்குப் பாய்ந்து
தளம்பிய கண்ணீர் வெள்ளம்
வாழைக்குப் பாய்ந்து
வழிப்போக்கர் கால்கழுவி

குண்டு குளம் நிரம்பி
குதிரை குளிப்பாட்டி
ஆடுகளும் மாடுகளும்
அங்கு வந்து நீர்குடிக்க

நாடெல்லாம் வெள்ளம்போல்
நிலம் நனைந்து பரவியதே
யாரறிவார் எங்கள் துயர்
யாருமற்ற பாவியானோம்

புறாப்பாட்டு

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது எனது அம்மப்பாவிடம் (அமரர் திரு.ந.பெரியதம்பி) ஏன் இந்தப் புறா இப்படித் தனியே இருந்து கூவுகிறது என்று கேட்டதற்கு ஒரு கதையையே கூறிப் பாடிக்காட்டினார். எனக்கு கண்ணீர் துளித்தது. அவர் பாட்டில் கூறியதை இங்கே தருகிறேன்.

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

மழை பேஞ்சி குளம் நிறைந்து
வாய்க்காலில் நீர் பாய்ந்து
வயல் நிலங்கள் பயிர் நிறைந்து
மக்கள் பஞ்சம் நீங்குமென்று
ஏங்கி ஏங்கி இருந்தேனே

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

மழை பேஞ்சி குளம்நிறைந்து
வயல்விளைந்த தெரியாமல்
மலைபோல மக்களை நான்
மாளக் கொடுத்தேனே

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

தன்னந் தனியனாகி
தவிப்போடு சிறகடித்து
நினைந்து உருகிறேனே
நினைவில் தவிக்கிறேனே

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

குக்குறுக் கூ ..கூ கூ

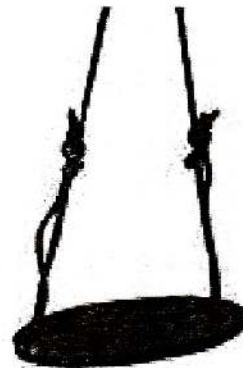
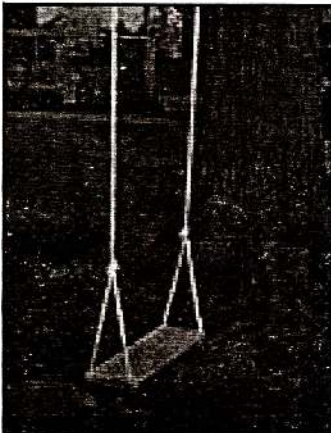
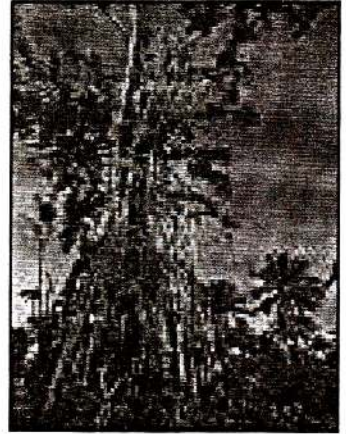
பரிகாசப் பாடல்

மாமா மாமா பன்னாடை
மாமியார் வீட்ட போகாதே
சுண்டங்காயைத் தின்னதே
சூறு வெடித்துச் சாகாதே
நாணயம் மெத்தப் பேசாதே
நாக்கை யறுத்துச் சாகேதே.

கொக்குதத் தலை முணு
குருவித் தலை நாலு
எல்லாஞ் சேர்ந்தால் ஏழு
என் பெண்டாட்டியக் கேளு

ஒன்று ரெண்டு முணு நாலு
ஐந்து ஆறு ஏழு
அடுத்த வீட்டு பெட்டையிட்ட
வெத்திலையைக் கேளு.

கள்ளி மரத்தில ஊஞ்சலும் கட்டி
கத்தாளைச் செடியிலே விட்டமும் கட்டி
பள்ளி பறைச்சி இருந்துமே யாட
பண்டாரச் சுப்பன் உதைத்தாட்டினாராம்.

பரிசாசப் பாடல்கள்

கச்சான் அடித்த பின்பு
காட்டில் மரம் நிற்பதுபோல்
உச்சியிலே நாலு மயிர்
ஓரமெல்லாம் தான் வழக்கை

கண்ணு மொரு பொட்டை
காது இரண்டும் செவிடாம்
குருத்தெடுத்த வாழை போல அவர்
கூனி வளைந் திருக்கார்

முப்பத்தி ரெண்டு பல்லில்
முணு பல்லுத்தான் மீதி
காகக் கறுப்பு நிறம் ஒரு
காலுமல்லோ முடமவர்க்கு.

கொட்டை எடுத்த கொழும்பான்
'மாம்பழ தோல்போல
மொட்டைக் கிழவனுக்கு
வேணுமாண்டி குமரியொன்று

ஆசைக்கு மயிர் வளர்த்து - மாமா
அழகுக் கொரு கொண்டை போட்டு
சோம்பேறிப் பயலுக்கு நான் - மாமா
சோறாக்க ஆளானேன்.

இந்த மழைக்கும்
இனிவாற கூதலுக்கும்
சொந்தம் என்று கொண்டால்த்
சுணங்குவது ஏனோ மச்சான்.

கொண்டலுல மழைகறுக்க
குமரியெல்லாம் கூத்தாட
கண்டவர் மயங்கிவீழ்
காளை வரச் சுணங்குவதேன்

அண்டம் கறுத்துவர
அடிவானம் சிவந்துவர
என்ற கிளிக் குஞ்சாரே நீ
எனோ இன்னும் வரக்கானோம்

வண்டிக்காரன் பாடல்

மாட்டு வண்டிக்காரர் பாரமேற்றி நெடுந்தூரம் பயணம் செய்யும் போது பாடிக்கொண்டு செல்வார்கள். பல வண்டிகள் போகும் போது முதல் வண்டிக்காரன் ஒரு கண்ணி பாடியதும் அடுத்தவர்கள் மற்றக்கண்ணியை பாடுவதும் மிகவும் சுவாரஸ்யமானதாகும். இனிய தெம்மாங்கின் ஒலி கேட்டு காளைகள் தம்மை மறந்து சந்தோசத்துடன் சல் சல் எனச்சலங்கை குலுங்க விரைந்து ஓடுவதும் பார்க்கவும் கேட்கவும் மனதுக்கு இன்பமயமாக இருக்கும்.

மாடு ரெண்டும் மயிலக் காள
மணிகள் என்றால் கிண்கிணிகள்
சூடு கண்ட பூனைபோல
சூரர்களாய் போகுதுகள்
ஹே.....ாய்.....ாய்.. பூம்..பூம்

கழுத்து மணிகள் ஓசையிட
கால்குரைகள் தாளமிட
டக்கு டிக்கு டக்கு டிக்கு
டக்கு டிக்கு டக்குத் தாளம்.

மாட்டு வண்டி

சின்னச் சின்ன வண்டி கட்டி
சிவத்த மாடு ரெண்டுபூட்டி
வண்டி முட்ட மூடையேற்றி
வாறாண்டி உன் புருசன்.

மாடுமோ செத்தல் மாடு
வழியுமோ கும்பி மணல்
மாடி முக்க மாட்டாமல்
மாய்கிறாண்டி உன் புருசன்

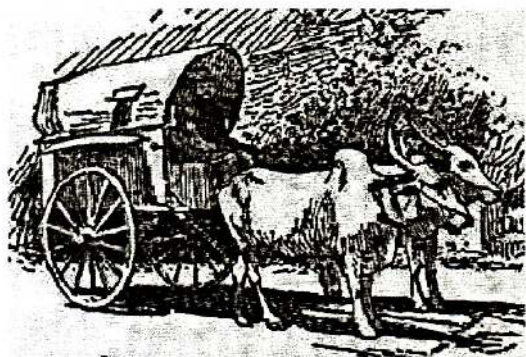
சேற்றிலே புதையும் வண்டி
சிறுகுடை சாய்ந்த வண்டி
மேற்காலே வருகு தென்டு
முலை குந்தி சொன்னாண்டி

வண்டியிலே வெள்ளரிக் காய்
வாழைக் காய் பாரமுண்டாம்
மாடி முக்க மாட்டாமல்
தான் இழுத்து வாராண்டி

பன்குளத்தில் பன்புடுங்கி
பாயிழைக்க வண்டியேத்தி
சின்ன மாடு வண்டிகட்டி
செல்ல மச்சான் வாராண்டி

தாமரைத் தண்டெடுத்து
பட்டுப் போல் திரிகடைந்து
ஊரவர் செய்ததெல்லாம்
உன்புருசன் கொண்டு வாரான்

கோணேசர் கோயிலுக்கு
கொள்ளைத் திரி வேணுமெண்டு
திரியாய் வன்னியனார்
சேர்த்த திரி கொண்டுவாரான்.

பாற்காரர் பாட்டு

(இப்பாடல்கள் சிறப்பாக ஆலங்கேணிக் கிராமத்தில் பாடப்படுபவை. அதிகாலையில் தலைக்கோழி கூவுமுன் எழுந்து பாற்காரர்கள் பட்டிகளுக்குச் செல்வார்கள். பாலைக் கறந்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து வரிசையாகப் பாடி வருவார்கள். ஒரு அடியை ஒருவர் பாட மற்றவர்கள் தொடர்ந்து பாடுவார்கள். அவர்களது நடையின் வேகத்துக்கு ஏற்ப பாடலிசை ஒலிக்கும்.)

சமுள மரம் தேர்ந்தெடுத்து - தேர்ந்தெடுத்து
சீவுளியால் அழுத்திச் சீவி - அழுத்திச் சீவி
காத்தடியைச் செய்தெடுத்தோம்.- செய்தெடுத்தோம்
காயவைத்து வளைத்தெடுத்தோம் - வளைத்தெடுத்தோம்.

தேடாக் கயிற்று முடிச்செடுத்து - முடிச்செடுத்து
தேடி இரண்டு உறியும் செய்து - உறியும்செய்து
காத்தடியில் நுணியில் கட்டி - நுணியில் கட்டி
காவினிலே குடமும் வைத்தோம் - குடமும் வைத்தோம்.

பாற்குடங்கள் நறுநறுக்க - நறுநறுக்க
பறந்து நட ஓய்வெடுப்போம் -ஓய்வெடுப்போம்
நாற்புறமும் கையை வீசி - கையை வீசி
நடையில் கொஞ்சம் விசையைக் கூட்டு - இடத்தோள் மாற்று

(இவ்வாறு கூறியதும் சொல்லி வைத்தாற்போல் வரிசையில் வரும் அனைவரும் காத்தடிகளை ஒரே நேரத்தில் இடத்தோளுக்கு மாற்றுவார்கள்.)

சேதுவாருக்கு நாலு கொத்து - நாலு கொத்து
செல்லத்துக்கு ஐந்து கொத்து - ஐந்து கொத்து
பூத்தாருக்கு ஆறு கொத்து - ஆறு கொத்து
பூமணிக்கு முணு கொத்து - வலத்தோள் மாற்று

(இவ்வாறு கூறியதும் சொல்லி வைத்தாற்போல் வரிசையில் வரும் அனைவரும் காத்தடிகளை ஒரே நேரத்தில் வலது தோளுக்கு மாற்றுவார்கள். முன்னர் இரண்டு போத்தல் அளவை ஒரு கொத்து என்று கணக்கிடுவார்கள்)

செத்த கன்றுத் தோலுரித்து - தோலுரித்து
தோலை வேறு கன்றில் கட்டி - மேலே கட்டி
பால்கறக்கும் சூரப்புலி நாகப்பராம் - நாகப்பராம்
பால் காசு கொடுக்கவேணும் - கொடுக்கவேணும்

கண்டுக் காலை கட்டிடுவார் - கட்டிடுவார்
கண்டை எல்லாம் அடைத்திடுவார் - அடைத்திடுவார்
சண்டங் காயை ஆய்ந்திடுவார் - ஆய்ந்திடுவார்
தவிட்டங் கொப்பைக் கட்டிடுவார் - கட்டிடுவார்

விடிய வந்து பால்கறப்பார் - பால் கறப்பார்
வழிய வழிய குடம்நிறைப்பார் - குடம் நிறைப்பார்
குடிக்கக் கொஞ்சம் பால்கேட்டால் - பால்கேட்டால்
கோபத்தோடு சினந்து நிற்பார். - சினந்து நிற்பார்.

காதற் பாடல்

காதற்பாடல்கள் காதலர்களது கூற்றாகவே அதிகம் இருக்கும். அப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது அப்பாத்திரங்கள் நாமாகவே இருப்போம். இது காதற்பாடல்களின் தனிச்சிறப்பாகும். இப்பாடல்களை நன்கு அவதானித்தால் சங்ககால அகத்துறைப் பாடல்களின் சாயலிருக்கும். அகத்துறைப் பாடல்களைப் பெண்பாற்புலவர்கள் பாடவில்லை. அகத்துறையை வைத்து பக்தியைக் காட்ட ஆண்டாளைத் தவிர வேறு பெண்பாற் புலவர்களோ பாடியதாக அறியப்படவில்லை.

கிழக்கில் மட்டக்களப்பில் சிறப்பாக இஸ்லாமிய மக்கள் வாழும் பகுதியில்தான் நாட்டார் பாடல்கள் வழக்கிலுண்டு என்பர். இது தவறான கருத்தாகும். தமிழ்பேசும் மக்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் கிராமியப் பாடல்கள் உலாவருவதை அவதானிக்கலாம். இயற்கைப் புலவர்கள் பலர் ஆங்காங்கே இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று படிக்காத மேதைகள்.

நாடோடிப் பாடல்களான கிராமியப் பாடல்கள் பல மெட்டுக்களில் பாடப்பட்டு வருகின்றன. நொண்டிச் சிந்து, கும்மி, தெம்மாங்கு, போன்றன அவற்றிக்கிசைந்த மெட்டுடன் பாடப்படுவன. ஆனால் காதற் பாடல்கள் ஈரடிக் கண்ணிகளால் அமைந்த பாடல்கள் அகப்பொருட் துறையைக் கொண்டுள்ளன. இப்பாடல்களைக் 'கவி' என்றும் அழைப்பார்கள். கிராமங்களில் வாழும் இயற்கைப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்களில் நிறையவே உவமைகள் உண்டு. அகப்பொருளில் ஐந்து திணைகளிலும் தலைவன் கூற்றுக் குறைவாகக் காணப்படும். தலைவி, தோழி கூற்றாகவே இருக்கும். ஆனால் இக்கவிகளில் பொதுவாகத் தலைவன் கூற்றாகவே அமைந்திருக்கும். தலைவி கூற்றுச் சிறுபான்மையாக விரவிவரும்.

நான் படிக்கும் காலத்தில் விடுமுறை நாட்கள் வரும்போது நண்பர்கள் வீடுகளில் இரண்டு நாட்கள் தங்கி எனது வீட்டுக்கு வருவது வழக்கம். ஒருமுறை ஈச்சிலம்பற்றுக் கிராமத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஜீவரத்தினம் என்ற நண்பன் என்னோடு கல்வி கற்றான். அவன் வீட்டில் நாளைக் கழிக்க எண்ணிச் சென்றேன். இருவரும் மட்டக்களப்பில் இருந்து புறப்பட்டோம். ஒரு மாலைப் பொழுதில் அவனோடு சென்றேன். வெருகல் ஆற்றினைத் தாண்டி ஈச்சிலம்பற்றுச் சந்தியில் இறங்கி சுமார் நான்கு கிலோமீற்றர் தூரம் நடந்தோம். வீதியின் இருபுறமும் காடு. ஈற்றில் ஈச்சிலம் பற்றை அடைந்தோம். நண்பனின் வீட்டில் நல்ல உபசரிப்பு. அன்று இரவு முழுக்கக் கதைதான். அவனது தாயார் பல கிராமியக் கதைகளைச் சொன்னார்.

பொழுது விடிந்தது. “பூவலில் குளித்துவிட்டு வருவோம். வா” என்றான். ஆளுக்கொரு வேம்பங்குச்சியை முறித்தெடுத்துப் பல்துலக்கிய வாரே நடந்தோம். குளிர்காற்று சுகமாக இருந்தது. பூவல் என்ற சொல்லைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கண்டதில்லை. மாரிகாலத்தில் வெள்ளம் பரவி பலகிளைகளாக ஓடும். ஆழமாகக் கிண்டிவிடும். கோடையில் தண்ணீர் ஆறுகளில் இருக்காது. ஆனால் சில இடங்களில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்.. விலங்குகளுக்கு நீரைக் கொடுக்கும். அதனைப் ‘பொட்டலி’ என்பார்கள்.

ஆறு ஓடிய இடங்களில் சில அடிவரை மணலை அகழ்ந்தால் தண்ணீர் சுரக்கும். அப்படிப்பட்ட கணைகளையே பூவல் என்பார்கள். அவனே அந்தப் பாடலைப் பாடிக்காட்டினான்.

*‘பூவலைக் கிண்டி புதுக் குடத்தைத் தான் அமுக்கி
ஆரம் விழுந்த கிளி அள்ளுது பார் நல்லதண்ணீர்*

அவனது இசையில் மெய்மறந்தேன்.. எனக்குள் நானே பாடிக்கொண்டேன். அக்கம் பக்கம் பார்த்தேன். தூத்தே ஒரு சில கன்னியர்கள் பூவலில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் நீண்ட அகப்பைபோன்ற கருவியால் ஆழமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். “போய் அவர்களுடன் பேசுவோமா”? என்றேன். “ஏன் வாங்கிக் கட்டிக்கொள்ளவா? அந்த இடத்துக்கு ஆண்கள் போகக்கூடாது. இதுதான் நமக்குரிய இடம். இதில் குளிப்போம்.” என்றதும் குளித்தோம்.

“சிலவேளைகளில் காளையரும் கன்னியரும் சந்திக்கும் இடம் இந்தப் பூவலடிதான்” என்றான். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. “யாரும் பார்த்தால் தொலைஞ்சுது. பெரிய அமர்க்களம் நடக்கும். சிலநேரங்களில் பெரியவர்கள் முறைப்படி பேசித் திருமணங்களை நடத்தி வைப்பார்கள்”. என்றான். “உனக்கு யார் இந்தப்பாடலைச் சொல்லித்தந்தார்கள்.?”

“யாரும் சொல்லித் தரவில்லை. எங்கள் ஊர் பொடியங்களுக்கு இதுமாதிரிப் பல பாடல்கள் தெரியும். இதுவும் செவிமூலம் கேட்டுப் பாடமாக்கியதுதான்.” என்றான்.

வயல்வெளிகளில் மாலை நேரத்தில் மாடுகளைப் பட்டிக்கு ஒதுக்கிவரும் இளைஞர்கள் இவ்வகைப் படல்களைப் பாடுவார்கள். அற்புதமான பாடல்கள் பல இன்று மறைந்துகொண்டு போகின்றன.

இவ்வாறான பல பாடல்களைத் தேடிச் சிலவற்றைத் தொகுத்துள்ளேன். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது வயலில் காவலரணில் இவ்வகைப் பாடல்களைப் பயத்தின் நிமித்தம் பாடி அனுபவித்துக் கண்ணயர்ந் திருக்கிறேன். நாங்கள் பரம்பரை விவசாயிகள். வயல்வேலைகளில் ஈடுபட்டு உழைத்தும் இருக்கிறேன். தம்பலகாமம், கந்தளாய், கிண்ணியா, ஆலங்கேணி, உட்பாறு, ஈச்சந்தீவு, தாமரைவில், சமாவைத்தீவு, மாகாமம், சுங்கான்குழி போன்ற கிராமங்களில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு முள்ளிப் பொத்தானை, வால்சேனை, மணியரசன்குளம், சுங்கான்குழி. தீனேரி போன்ற இடங்களில் வயல்கள் இருந்தன.

இன்று அவை யாவும் கைமாறிவிட்டன. நான் எனது வயலின் நடுவில் உள்ள காவலரணில் இருப்பேன். இடப்புறமாக உள்ள காவலரணில் கணேசன் என்ற எனது தோழன் இருப்பான். வலப்புறமாக உள்ள காவலரணில் றசாக் என்ற நானா இருப்பார். கணேசன் திடீரென நாட்டார் பாடல்களைப் பாடும் திறனைப் பெற்றிருந்தார். அதேபோல் றசாக் நாநாவும் பாடுவார். இருவரும் அந்தக் காலத்தில் இரண்டாம் வகுப்பு வரையே கல்வி கற்றவர்கள்.

கணேசன் பாடலுக்கு எதிர்ப்பாடலாக றசாக் நாநா பாடுவார். அவர்களது பாடல்கள் ஒருவருடைய வினாவுக்கு மற்றவரின் பாடல் விடையாக இருக்கும். பலபாடல்கள் அகத்துறை சார்ந்ததாக இருக்கும்.

றசாக் நாநாவின் பாடலுக்கு எதிராகக் கணேசன் பாடுவான். கேட்பதற்கு சுவையாக இருக்கும். பாடல்களைத் தன்னந்தனியே நான் பாடி இரசித்து மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். அன்று கேட்டு சுவைத்த பாடல்கள் இன்று பலநினைவில் இல்லை. எனினும் செவிவழியாகப் பெற்றவற்றையும், சைவப்புலவர் செ.விபுணசேகரம், கட்டை பறிச்சான் க.கனகசிங்கம். தாமரைத்தீன், ஆலையூரன், கௌரிதாசன் போன்ற கவிஞர்களிடமும் கேட்டு எழுதிக் கொண்டேன். அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளேன். ஒன்று மட்டும் உறுதி. இப்பாடல்கள் அனைத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் உரித்தானவை.

நான் இந்நூலில் தரும் பாடல்கள் எங்கும் உலாவரலாம். நான் எனது மாவட்டத்தில் கேட்டு அனுபவித்த பாடல்களை இங்கு திரட்டித் தந்துள்ளேன். பல விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். தமிழ் பேசும் மக்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமிழ்ப்பாடல்களை நமது சொத்து என்று போற்றி வாழ்த்தவேண்டும். ஆனால் அவை மெல்ல மெல்ல வழக்கொழிந்து போவதைக் கண்டு கொள்வதில்லை. இவ்வாறான சொத்துக்களை அழியவிடாது பாதுகாக்க வேண்டும்.

காதல் பாட்டு (காதலன் கூற்று)

பூவலைக் கிண்டிப் புதுக்
குடத்தைத் தானமுக்கி
ஆரம் விழுந்த கிளி
அள்ளுது பார் நல்லதண்ணி

வாழைப் பழமே எந்தன்
வலது கையில் சக்கரையே
ஏலங் கரம்பே உன்னை
என்ன சொல்லிக் கூப்பிட்டும்

குஞ்சி அழகும் உந்தன்
கூர்விழுந்த முக்கழகும்
மஞ்சள் நெற்றி இளம்பிறையுமென்
மனதை விட்டுப் போகுதில்லை.

மாயி மகளே எந்தன்
மனம் நிறைஞ்ச மாம்பழமே
சாமி படைத் தெனக்கு
தந்த நவ ரெத்தினமே

அன்புக் களஞ்சியமே என்
அழகொழுகும் சித்திரமே
இன்பக் கிளியே உன்னை
என்மனசில் சிறைப் பிடித்தேன்.

ஆசைக் கிளியே எந்தன்
ஆவி யெல்லாம் நிறைந்தவளே
ஓசைப் படாமல் உந்தன்
ஓரவிழி காட்டி விடு.

சட்டை போட்டுப் பொட்டெழுதி
தண்ணி கொண்டு போறகண்டார்
சட்டை போட்ட கையாலே கொஞ்சம்
தண்ணீர் தா கண்மணியே.

ச.அருளாணந்தம்

நித்திரைக் கண்ணிலயும்
நினைவிலயும் தோணுறதே
சித்திரப் பொன்னே உன்ர
சிரித்த முகம் சீதேவி.

குஞ்சி முகமும் உன்ர
கூர் விழுந்த மூக்கழகும்
நெற்றி இளம்பிறையும்
என்ர நித்திரையில் தோணுதேடி.

மாடப் புறாவே! என்ரதிரு
மலைத் தேனே பைங்களியே!
மாமிக் கொரு மகளே! என்னை
மறந்துவிட எண்ணாதே

தண்ணிக் குட மெடுத்துத்
தனி வழியே போறகண்ணே
தண்ணிக் கடத்துக் குள்ளே
தளம்பு தடியென் மனசு.

பட்டியன் ஊற்றுக் குளப்
பக்கம் நீ வந்தாயென்றால்
எட்டி நிண்டு பாத்திடுவேன்
எழில் நிலவை தூர நின்று.

சாவாற்றுப் பைங்களியே
சந்தன மரச் சிலையழகே
காவல் பரண் மேலிருந்து
காதல் கவி பாடுகிறேன்.

இறவடிச் சேனை யெங்கும்
இருக்கு மந்த கொப்பான்தேனே
மறக்க முடியாமல் உன்னால்
மாய்கிறேனே மனமிரங்கு

ஈ. அருளானந்தம்

சுங்கான் குழி நங்கணமே
கண்டங்காய் கண்ணழகே
எங்கும் உன்முகந்தான்
ஓடிவந்து நிற்குதடி.

மான் போலத் துள்ளி
மயில்போலச் சிறகொதிக்கி
தேன்போல குரலெழுப்பி
செல்வது மேன் பைங்கிளியே.

முல்லைச் சிரிப்பழகும்
முத்தழகும் கண்ணழகும்
வல்லியிடை அழகும் என்
மனதைவிட்டு போகுதில்லை.

பாலைப் பழப் பசுங்கிளியே
பால்வடியும் முத்தழகே
கோல வண்ணச் சித்திரமே - என்ற
கொடி முல்லைப் பூச்சரமே

கொச்சிப் பழத்தை நெடுங்
குறுக்கால வெட்டினாற்போல்
செக்கச் சிவந்த உன்றிதழ்
சீராய் இழுக்குதடி

பச்ச வடச் சீலையுன்ற
பாலுடலுக் கேற்றதுதான்.
மச்ச கன்னி மேனகையே
மச்சாளே கொஞ்சம் நில்லு

இஞ்சி மணமும் அந்த
இலாமிச்சை வேர்மணமும்
மஞ்சள் மணமும் சேர்ந்தென்
மனதை ஈர்க்குதடி

ஈ.அருளாவந்தம்

தங்க நிலவே மின்னும்
தகதகத்த தண்ணொளியே
தொங்கும் நிலாப் பிறையே
தொங்குதடி என் மனசு

காவல் பரண்மேலே
கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
கண்ணான மச்சிவந்து
காலூண்டக் கனாக் கண்டேன்.

சுற்றி வர வேலியெங்கும்
சுழன்றுவர முள்வேலி
எங்கும் ஒரே வேலி நான்
எங்காலதான் வந்திடலாம்.

கடலே இரையாதே வீசும்
காற்றே நீ அசையாதே
நிலவே எறியாதே எந்தன்
நீலவண்டார் வருமளவும்

பொடு பொடுத்த மழைத்தூற்றல்
பூங்கார மான நிலா
கருமிருட்டு மாலை வெள்ளி
கண்மணியே வாட்டுதடி

வட்டுக் கருப்பட்டியே என்
வாசம் உள்ள சுண்ணாம்பே
புட்டுக் கருப்பட்டியே நான்
வாடுவதை யாரு சொல்வார்.?

ஓடுகின்ற தண்ணி மேலே
உரைஞ்சி வரும் பூப்போல
ஆடும் பம்பரம் போல்
ஆனேனே உன் நினைவால்....

வண்ண நிலவழகி
வடிவான பொட்டழகி
என்ன மனசுக்குள்ளே
ஏன் பிடிச்ச வைச்சாயடி?

காதல் பாட்டு (காதலி கூற்று)

காவல் அரணோ மச்சான்
கள்ளனுக்கு முள்ளரணோ?
வேலியரணோ மச்சான்
வேணுமெண்ட கள்ளனுக்கு

கடப்படியில் வந்து நின்று
காளை கனைக்கு மென்றால்
எங்கிருந்த போதும் நாகு
எழுந்து வர மாட்டாதோ?

சந்தன மரத்தை மச்சான்
சந்திக்க வேணுமென்றால்
பூவலடிக்கு மச்சான் நாளை
பொழுதுபட வந்திடுங்கோ.

ஒடையிலே போற தண்ணி
தும்பி விழும் தாசு விழும்
வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான்
நல்ல தண்ணி நான்தாரேன்.

நெற்றிக்கு நேரே முழு
நிலாக் கிளம்பி வாறதுபோல்
வேலிக்கு மேலாலே உங்க
வெள்ளை முகம் காண்பதெப்போ?

ஒருபோக வேளாண்மைக்கு
உயர்வாளைப் பார்ப்பது போல்
இருகண்ணுஞ் சோராதென்
இராசாவைப் பார்த்திருப்பேன்.

தீனேரி திடல்சேனை
சாந்தாப் பணிக்கன் என்று
வானாறு வரை எந்தன்
விழியிரெண்டும் பார்த்திருக்கும்.

ஈ.அருளவந்தம்

ஆக்காண்டி கத்து தங்கே
ஆளரவம் கேட்குதப்பா
காகம் கிராவுதப்பா
காணேனே அந்த முகம்?

ஆற்றுக்கு அக்கரையில்
அழகு மயில் அகவுதுகாண்
பார்த்துவர நான்போனால்
பாரில் உள்ளோர் தூற்றிடுவார்.

பல்சுவைப்பாடல்கள்

தூதுப் பாடல்கள்

வண்ணான் வயல் வெட்டையிலே
வந்து நாகு நிக்ுகுதென்று
என்னவரைக் காண்டால் எந்தன்
இருப்பிடத்தைச் சொல்லிடுங்க.

கண்டல் காட்டு வயல் வெளியில்
கதிரறுக்க வந்த கிளி
என்ற உயிர்புடுங்கி போனகதை
யாரிடத்தில் சொல்லிடுவேன்

ஆதமண்ணே ஆதமண்ணே
அவரைக் கண்டால் சொல்லிடுங்க
பூவரசங் கன்னி ஒன்று
பூமலர்ந்து நிக்ுகுதென்று

இப்பாடலை கிழக்கிலங்கையில்.....

ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா
அவரைக் கண்டால் சொல்லிடுங்க
பூவரசங் கன்னி ஒன்று
பூமலர்ந்து நிக்குதென்று

ஆடிமாதக் கச்சான் காற்றேயென்
ஆசைமனம் கிள்ளி விட்டு
ஓடிப்போன கிளியைப் பார்த்தால்
ஏங்குவதைச் சொல்லிவிடு

(இப்போது காக்கா என்ற சொல் முஸ்லிம்களிடையே அருகி வருகிறது.)

அரும் பொன்று மொட்டாகி
அலரும் நேரம் வந்தாச்சு
அருமையான எந்தன் மச்சான்
அறியாரோ என் விசயம்?

பொன்னாங் கேணிப் பக்கம்
போகும் கிளி மைனாவே
கன்னிநாகு தனிமையிலே
கதறுதெண்டு சொல்லிடுங்க

மல்லிகை பூத்திருக்கு
வாச மலர் விரிஞ்சிருக்கு
அல்லி மணம் வீசுதெண்டு
ஆரவர்க்கு சொல்லுவாரோ?

சின்ன வண்ண வண்டுகளே
சிறகடிக்கும் பறவைகளே
என்னை ஆளும் மன்னவர்க்கு
என்துடிப்பைச் சொல்லிடுங்க.

ததிங்கினத் தோம் பாடல்.....

ததிங்கினத்தோம் ததிங்கினத்தோம்
ததிங்கினத்தோம் ததிங்கினத்தோம்

அவன இவன ஏச்சிப் பிழைப்பவன்
அப்படிப் போடுவான் ததிங்கினத்தோம்
அப்பன் பேச்சைக் கேட்காத பயலெல்லாம்
தப்பாமல் போடுவான் ததிங்கினத்தோம்

ஆடத் தெரியாத நாட்டியக்காரி
அடிக்கடி போடுவான் ததிங்கினத்தோம்
பாடத் தெரியாத பாடகன் ஒருவன்
பாதியில் போடுவான் ததிங்கினத்தோம்

பக்க மேளம்கூடச் சரியில்லை யென்றால்
பாடுறவன் பாடு ததிங்கினத்தோம்
பாட்டுப் பாடுபவன் சரியில்லையென்றால்
பக்க மேளகாரன் பாடு ததிங்கினத்தோம்

கூத்து ஆடுறவன் சரியில் லேன்னா
கூத்துப் பாடுறவன் பாடு ததிங்கினத்தோம்
கூத்துப் பாக்கிறவர் கொஞ்சமா இருந்தால்
கூத்தாட வந்தவர் பாடு ததிங்கினத்தோம்

கட்சி பேரச் சொல்லி காசு கேக்கிறவன்
கடைசியில் போடுவான் ததிங்கினத்தோம்

ததிங்கினத்தோம் ததிங்கினத்தோம்
ததிங்கினத்தோம் ததிங்கினத்தோம்

சிவமூலிகைப் பாடல்

எமது மாவட்டக் கிராமங்களில் இவ்வகைப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை இப்போது அருகி வருகிறது. மாலையானதும் சில பெரியவர்கள் கூடுவார்கள். அவர்கள் வட்டமாக இருந்து கலந்துரையாடுவார்கள். அப்போது சிலர் சில வகைச் செடிகளையும் கொண்டு வருவார்கள். தென்னோலையில் சுருள் வடிவான சிமிழ் செய்வார்கள். ஒரு செப்பு அரைவாசி தண்ணீரைக் கொண்டிருக்கும். தென்னந்தும்பினாலான மெல்லிய கயிறு இருக்கும். கயிற்றின் நுனியில் ஒரு முடிச்சுப் போடுவார்கள். இலைகளைத் செடிகளில் இருந்து பறித்துக் கசக்கி, ஒரு மரக்கட்டையில் வைத்துப் பக்குவமாக அரிவார்கள்.

அவற்றை ஒன்று திரட்டி உள்ளங்கையில் வைத்துக் கசக்கி தென்லோலைச் சிமிழில் அடைவார்கள். பின்னர் ஒருவர் கயிற்று நுனியைத் தீயிட்டுக் கொழுத்தி அது தணலாகும் வரை காத்திருந்து, நன்றாகத் தணலாகியதும் அந்தத் தணலை சிமிழ்மேல் வைப்பார்கள். ஒரு கையால் சிமிழைப் பற்றி செப்பினுள் திணித்து அணைத்து மறு கையால் செப்பைப்பிடித்து விரல் இடுக்கில் சிமிழைப் பிடித்து வாயை வைத்து உறிஞ்சுவார்கள். குறட்டை ஒலிபோல் ஒருவகைச் சத்தம் வரும். ஒருவர் உறிஞ்சியதும் மற்றஆளுக்குக் கைமாறும். இப்படியே பலசுற்றுகள் நடக்கும். பின்னர் தத்துவங்கள் தவறும்.

இப்பாடலை எங்கள் ஆலங்கேணி ஊரில் இருந்த தமிழறிஞர் திரு.த.அம்பலவாணர் என்பவர் பாடக் கேட்டு எழுதிவைத்திருந்தேன். அவர்கள் அருமையாகப் பாடுவார்கள். கிராமியப் பாடல்களோடு தானும் இயற்றிப் பாடும் வல்லமை படைத்தவர். தேவாரம் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு அழகாக பாடும் வல்லமையைக் கொண்டவர். அவருடைய கையெழுத்து மிக அழகானது. அத்துடன் தெளிவானது.

பாடல் இதோ.....

முற்றிய செடிகளாய் முன் பார்க்கவேணும்
முறையாக அதையெடுத்து மூலமறிந்து
கைப் பிடியளவு பதமறிந்து ஆஞ்சி
இலை காம்பு வேர்தள்ள வேணும்
தரம் கண்டு நல்லயிலை நாலைந்தெடுத்து
உள்ளங் கையிலே அதை வைத்து மற்றக்
கையாலே அழுக்கிக் கசக்கிப் பதப்படுத்தி
கங்கைநீர் மூன்று துளி அதன்மேலே விட்டு
மீண்டுப் பலமுறை முறையாகக் கசக்கி
மரக்கட்டையின் மீது பக்குவமாய் வைத்து

கூரிய கத்தியதால் அரிந்து குவித்துத்
தாளாக்கி மீண்டு மொருமுறை கசக்கி

தென்னோலை கொண்டுமொரு சிமிழியும்செய்து
தூளதைக் கொண்டந்தச் சிமிழியில் அடைத்து
அக்கினி பகவானை அதன்மேலே மூட்டி
ஆட்காட்டி பெருவிரல் இடையிலே பிடித்து
சிறுசெப்பில் அரைவாசித் தண்ணீர் நிரப்பி
அதனுள்ளே சிமிழியைச் செருகியணைத்து
அந்த ஆத்தானை நினைத்தொரு தம்முமீழுத்து
மூச்சை யடக்கி மெதுவாகவே புகையை
அண்ணார்ந்து முக்காலே மெதுவாக விட்டால்
மூவுலகும் சூழவந்துன் முன்னாலே நிற்கும்
செப்படி வித்தைகள் தன்னாலே தெரியும்
சிவனாரின் விளையாட்டு முழுதும் புரியும்
முப்புரங்கள் எரித்தவனைக் காட்டும்
முழு மூடருக்கும் உபதேசம் செய்யும்
குன்றிலே குழியிலே தள்ளாது
குந்துமிட மெல்லாம் சொர்க்கமாய் தெரியும்
சிவமுலி தன்னை எப்படிச் சொல்வேன்
அது கங்சாவே சடைக் கஞ்சாவே!

கொடும்பாவிப் பாடல்

மழையில்லாமல் கிராமங்கள் வாடும் காலத்தில் மக்கள் கொடும்பாவி இழுத்து ஊரைச் சுற்றி வந்து கொளுத்துதல் வழக்கம். இதற்குரிய பாட்டுத் தோழியரிடையே நடக்கும் பேச்சாகத் தொடங்கி பின் கொடும்பாவியை விழித்துக் கூறுவதாக அமையும். நான் அப்போது சிறுவன். எனக்கு ஏழுவயதிருக்கும். எங்கள் கிராமத்தைச் சூழவுள்ள ஏனைய கிராமங்களிலும் மழை இல்லை. பயிர்கள் வாடின. கோயிலில் மக்கள் திரண்டனர். ஏதோ எல்லாம் சொன்னார்கள். ஈற்றில் கொடும்பாவி கட்டி இழுக்கும் முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

அடுத்த நாள் மாலை ஆறுமணியளவில் சனங்கள் கூடினார்கள். வைக்கோலால் மனித உருவம் செய்தார்கள். அதற்கு உடையும் அணிவித்தார்கள். மாலைகள் அணிவித்தார்கள். சங்கு ஊதி. மணியொலித்து ஈமக்கடன்போல அந்த உருவத்தை ஊரைச் சுற்றி இழுத்துக் கொண்டு பாடிச் சென்றார்கள். சிறுவர்கள் உற்சாகத்தோடு பின் தொடர்ந்தோம். சிறுவர்களைத் தூரத்தி விடுவார்கள். அவர்களை அனுமதிக்க வில்லை. எனினும் துணிந்து சென்றோம். சுடுகாட்டில் கொண்டு போய் தீ மூட்டிக் கொழுத்தினார்கள். எனக்கு அதிசயமாக இருந்தது. சிறுவர்கள் பயந்து வந்தவழியே வீடுகளுக்கு ஓடினோம். என்ன அதிசயம். மழை இருண்டு பெய்தது.

சில ஊர்களில் ஊர்ச் சந்தியில் தீயிட்டுக் கொழுத்துவார்கள்.

“கொடும் பாவி சாகானோ - எடி ஒரு

கோடை மழை பெய்யாதோ

மாபாவி சாகானோ - எடி ஒரு

மாரி மழை பெய்யாதோ”

சீமானின் வாசலிலே - எடியொரு

செழித்த மழை பெய்ய விடு

மேகத்தின் ராசாவே

வானத்து மந்திரியே

இந்திரரே சந்திரரே

இரக்க முள்ள தெய்வங்களே

மனம் உருகித் தெண்டனிட்டோம்

மழையை வரக் காட்டாயோ.

(இன்று அரசியல் தலைவர்களைக் கொடும்பாவி கட்டி இழுத்துக் கொழுத்துவதாக மாறிவிட்டது.)

ஓப்பாரிப் பாடல்

கருவறையில் உருவாகிக் கல்லறைக்குப் போகும்பொழுதும் உள்ளதுதான் வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் அத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் கிராமத்து மாந்தரின் இயலாக மாறிவிடுகிறது. குழந்தையாக இருக்கும்போது பெற்றோரும், உற்றோரும் போற்றிப் பாடிய பாடல்கள் தாலாட்டாக மாறிவிடுகின்றன. வாழ்க்கை முடிந்து விட்டால் ஓப்பாரியாக இசை பிறக்கிறது. வாழ்ந்து மடிந்த மனிதனின் வாழ்க்கை பாடலாக கண்ணீரோடு சேர்ந்து கரைந்து விடுகிறது.

இறந்து போன உயிருக்காகப் பாடும் பாடல். இறந்தவரின் வரலாறு தெரியாதவர்களுக்கு இப்பாடல்கள் அவரின் பெருமை கூறுவனவாக அமைகின்றன. பெண்களாலே இவை பாடப்படும். துன்பச்சுமை எளிய நடையில் அமைந்திருப்பதால் எல்லோரையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும் தன்மை வாய்ந்தது. மரணச் சடங்கிலே பெண்கள் கூடி, மாப்பில் கைகளால் மாறடித்து ஓப்பாரி வைப்பார்கள். குழுக்களாக வட்டமாகக் குந்தி தோள்களில் கைகோர்த்து அழும் காட்சி மனங்களை நெகிழ வைக்கும். மக்களின் துக்கமும் கலைவடிவம் பெற்றுள்ளமையை ஓப்பாரிப்பாடல்கள் புலப்படுத்து கின்றன.

கிராமங்களில் பெண்கள் ஓப்பாரி வைத்து நீட்டலோசையில் வேதனைகளைக் கொட்டி அழுது தீர்ப்பார்கள். கேட்போரின் உள்ளங்களில் உணர்ச்சிகள் பொங்கும். கண்கள் குளமாகி கட்டுடைத்து வழியும். புதியவர்கள் வருவதை அறிவிக்க பறையோசை எழும். பெண்கள் ஒன்றாகச் சேருவார்கள். கூடிக் குந்தியிருந்து தோள்களில் கைகோர்த்து அக்கம் பக்கம் அசைந்து ஓப்பாரி வைத்தழுவார்கள். ஆண்கள் உடலுக்கு மரியாதை செலுத்திவிட்டு மற்றவர்களோடு கதையளப்பார்கள். ஓப்பாரியைக் கேட்பவர்கள் இறந்தவரின் குணாதிசயங்களைப் புரிந்து கொள்வார்கள். இப்போது ஓப்பாரி குறைந்து வருகிறது. கண்ணீர் அஞ்சலியோடு நின்று விடுகிறது. இறந்தவரைப்பற்றிச் சில குறிப்புரைகள் வழங்குவதோடு முடிவடைந்து விடுகிறது. காலம் மாறிக்கொண்டு போவதால் தாலாட்டும். ஓப்பாரியும் அருகி் ஏடுகளில் மட்டும் இடம்பெறலாம் என்ற நிலை உருவாகிக் கொண்டு செல்கிறது.

மனித சோகங்களைத் தாங்கி உள்ளங்களை உருக்கும் பாடல்களாக ஓப்பாரி மாறிவிடுகிறது. அவ்வகைப் பாடல்களிலும் நகைச்சுவை உள்ளதையும் காணலாம். சில ஓப்பாரிப் பாடல்களுடன் நகைச்சுவைப் பாடல்களையும் சேர்த்துள்ளேன். படித்துப் பாருங்கள்.

ஓப்பாரிப் பாடல்

என் மன்னவனார் போனவழி - எனது
மனதைக் குடையுதல்லோ
என் மணவாளன் போனதிசை - எனக்கு
மாயமாய் போனதல்லோ?

பொன்னான மேனியிலே - ஒரு
பொல்லாத நோய் வந்ததென்ன
தங்கத் திரு மேனியிலே - ஒரு
தகாத நோய் வந்ததென்ன?

ஊருப் பரிகாரி அவர் - ஒரு
உள்ள கதை சொல்லலியே
நாட்டுப் பரிகாரி அவரும் - ஒரு
நல்ல கதை சொல்லலியே

மலையில் மருந் தெடுத்து - நாங்க
மா மலையில் தேனெடுத்து
இஞ்சி அரைத்து மல்லோ - நாங்கள்
ஏலாதி ஊட்டி நின்றோம்.

குளிகை அரைக்க முன்னம் - உங்க
குணமோ திரும்பியது
மருந்து கரைக்க முன்னம் - உங்க
மனமோ திரும்பியது

பொன்னும் அழி வாச்சே - உங்க
பொன்னுயிரும் தீங்காச்சு
காசும் அழி வாச்சு - உங்க
கனத்த உயிர் தீங்காச்சே.

பொன்னான கட்டிலிலே - நீங்கள்
பொய்யுறக்கம் என்றிருந்தேன்
பொய்யுறக்கம் கொள்ளாமல் - நீங்கள்
பொன்னுலகம் போனதென்ன?

ச.அருளானந்தம்

ஊரைக் குறித்து வையும் - எனக்கு
உற்ற மனை தேடி வையும்
நாட்டைக் குறித்து வையும் - எனக்கு
நல்ல மனை தேடிவையும்.

தச்சன் உலை நெருப்பு
தணியும் ஒரு சாமம்
கொல்லன் உலை நெருப்பு
குளிரும் ஒரு காலம்
என் கொடிய மடிநெருப்பு
குளிர்வது எக் காலம்?

ஐந்நூறு வேதியர் முன் - எனக்கு
அளித்திட்ட மாங்கலியம்
ஐவர் சபை முன்னாலே - நீர்
அவிழ்த் தெறிந்து போனீரோ?

முன்னூறு வேதியர் முன் - எனக்கு
முசூர்த்தமிட்ட மாங்கலியம்
முவர் சபையினிலே - நீர்
முறித் தெறிந்து போனீரோ?

தாலிச் சரடிழந்தேன் - நான்
தங்கப் பொன் மாற்றிழந்தேன்
முத்துச் சரடிழந்தேன் - நான்
முருக்கம் பூப் பட்டிழந்தேன்.

கடுகு சிறு தாலி - நல்ல
கல்பதிச்ச அட்டியலாம்
கழட்டி வைக்க நாளாச்சே.- நான்
கதறியழ நாளாச்சே.

மிளகு சிறு தாலி - சின்ன
முகப்பு வைத்த அட்டியலாம்
முடிஞ்சு வைக்க நாளாச்சே - நான்
முழியாய் ஆனேனே.

ச. அருளாணந்தம்

பட்டுக் கழட்டி வைச்சேன்
பாதம் வரை வெள்ளையிட்டேன்
சிகப்புக் கழட்டி வச்சேன்
தேகமெல்லாம் வெள்ளையிட்டேன்.

தூண்டா மணி விளக்கு
சுவரோரம் நிண்டெரியும்
தூசி பட்டால் மங்காது - என்
துயரம் சொன்னால் மங்கி விடும்

காண்டா மணி விளக்கு
கதவோரம் நிண்டெரியும்
காத்தழிச்சா மங்காது - என்
கவலை சொன்னால் மங்கிவிடும்

பூத்த மரம் கீழிருந்து - என்
பொன் பாட்டைச் சொல்லிவிட்டால்
பூத்த மரமெல்லாம்
மாறிப் போயிடுமே

காய்ச்ச மரம் கீழிருந்து - என்
கவலை தனைச் சொல்லிவிட்டால்
காய்ச்ச மரமெல்லாம்
காய் மாறிப் போயிடுமே

ஒரு தாயின் ஒப்பாரி

நீ மண்ணுக்குப் போராட
போருக்குப் போனடத்த
பாரத் துவக்கெடுத்து
படுபாவி வெடி வெச்சானோ

நீ வருவாய் வருவாயென்று
வாசலில் காத்திருந்தேன்
ஒரு வாய் சோறெடுத்து
உனக்குத் தரல்லையே

ஆலமரம் போல நீ
அண்ணாரந்து நிற்பாயே
பட்ட மரம்போல நீ
படுத்துக் கிடக்கிறாயே

போருக்குப் போனடத்தை நீ
போராடி மாண்டனையோ
பாரத் துவக்கெடுத்தோ உனக்கு
பயந்து வெடி வெச்சானோ?
மகனே - பெரிய துவக்கெடுத்தோ
பேசாமல் சுட்டெறிந்தான்.?

கப்பலிலே வருவாயென்று நாங்க
கடலருகில் காத்திருந்தோம்
மகனே நீ இருந்த இடத்தைப் பார்த்தாலும்
இருதணலாய் முளுதையா.
உன்னைப் பெற்ற கறுமத்தாலே
உருகி நான் உக்கிறேனே

ஒரு மனைவியின் ஒப்பாரி

என்ற மவராசாவே என்னைவிட்டுப் போனீரே
உன்னைப் பிரியேன் என்று
எப்போதும் சொல்லீரே
எப்படிப் போனீரையா
ஏங்கி மனம் பொங்குதையா

ஆலமரம்போல அண்ணாரந்து நிற்பேன்பார்
என்று சொன்ன வார்த்தையாலே ஏமாந்து போனேனே
கோலப் பொட்டிழந்து தனிக்கட்டையானேனே
கொப்பிழந்த கொடியாக்கிப் போயினையே ராசாவே

பொட்டு இல்லை பூவுமில்லை
பூசும் மஞ்சள் நானிழந்தேன்
தொட்டுத் தாலி கட்டினீரே
தொலைத்து விட்டுத் தேடுகிறேன்

பட்டு மில்லைத் தங்கமில்லை
பரிமாரப் பந்தலில்லை
படையெடுத்து வந்த ராசா
பாதியிலே போன தென்ன?

ஒப்பாரியில் நகைச்சுவை

கிராமங்களில் துக்கத்தைத் தெரிவித்துச் சோகத்தைப் பகிர்ந்து, மற்றவர்களது மனச்சுமையைக் குறைப்பதற்கு முனைவார்கள். அப்போது இழப்பு நடந்த வீட்டுக்குப் போவார்கள். இழப்பு நடந்த வீட்டுப் பெண்ணின் தோளில் கைபோட்டு வட்டமாகச் சுற்றியிருந்து மாரடித்து ஒப்பாரி வைப்பார்கள். சிலர்தங்கள் வீட்டில் நடந்த பழைய துயரங்களை நினைந்து ஒப்பாரி வைப்பார்கள். பெண்கள் கூட்டங் கூட்டமாகவே சென்று வருவார்கள்.

ஒரு கூட்டம் வர, ஒரு கூட்டம் போகும். பலதும் பத்தும் பேசப்படும். தமது எண்ணங்களை பாடலாகவே பகிர்ந்து கொள்வார்கள். ஒரு இழவு வீட்டுக்குப் பெண்கள் வருகிறார்கள். வீட்டுத்தோட்டம் எங்கும் பாகற் பந்தல். காய்கள் தொங்குகின்றன. அதனைக் கண்ணுற்ற ஒரு பெண்

'பாவற்காய் பந்தலிலே - என்ற ராசாத்தி

பாகற்காய் பந்தலிலே' என்று ஒப்பாரி வைக்கிறாள்.

கூடவந்தவள் அதனைக் கேட்டு 'போவக்க பார்ப்போமே' எனப் பதில் பாட்டுப் பாடுகிறாள். அதனை அந்த வீட்டுக்காரி கேட்டுவிடுகிறாள். அவளே பதிலையும் கூறுகிறார்கள். 'அது கொட்டைக்கு விட்டதல்லோ - என்ற ராசாத்தி குலம் வளர விட்டதல்லோ' என்கிறாள். அந்த முழுமையான பாடலைப் பாருங்கள்.

'பாவற்காய் பந்தலிலே - என்ற ராசாத்தி

பாகற்காய் பந்தலிலே'

'போவக்க பார்ப்போமே - என்ற ராசாத்தி

போவக்க பார்ப்போமே

'அது கொட்டைக்கு விட்டதல்லோ - என்ற ராசாத்தி

குலம் வளர விட்டதல்லோ'

பாகற்காயில் கண் வைத்தவர்கள் வாயடைத்துப் போகிறார்கள். இவ்வாறான பாடல்கள் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே நிலவியிருக்கிறது. அந்தக்காலத்தில் மக்கள் கூடியிருந்து பேசி மகிழ்ந்திருந்தார்கள். இப்போது இயந்திர யுகம். ஓய்வு என்பதே இல்லாது மனிதர்கள் உழைக்கிறார்கள். நிம்மதியைத் தொலைத்துவிட்டுத் தேடுகிறார்கள்.

நமது நாட்டாரியலிலே வாழ்க்கையின் அடிநாதமே குடிகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்த வாழ்க்கைமுறையை நாம் அலசிப் பார்க்க வேண்டும். நம்மை அறியாமலேயே தலைமுறை தலை முறையாகப் பின் பற்றி வரும் சடங்குகள் எல்லாம் நமது நாகரீகத்தைப் பறைசாற்றுகின்றன. அவற்றைப் போற்றிப் பாது காக்க வேண்டிய கடப்பாடு நம்மெல்லோருக்கும் உண்டு. இவைதான் நாம் வாழ்ந்ததற்கான எச்சங்களாகவும் நமது சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்லக்கூடிய முதுசமும் ஆகும்.

Distributed By :
LANKA BOOK DEPOT (PVT) LTD.
F.L. 1.14, Dias Place,
Gunasingapura,
Colombo - 12.
Tel : 011-2341942

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN 978-955-4568-15-0

PRICE : 250.00